

การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

เสาวลักษณ์ ตันถาวร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม
7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

เสาวลักษณ์ ตันถาวร

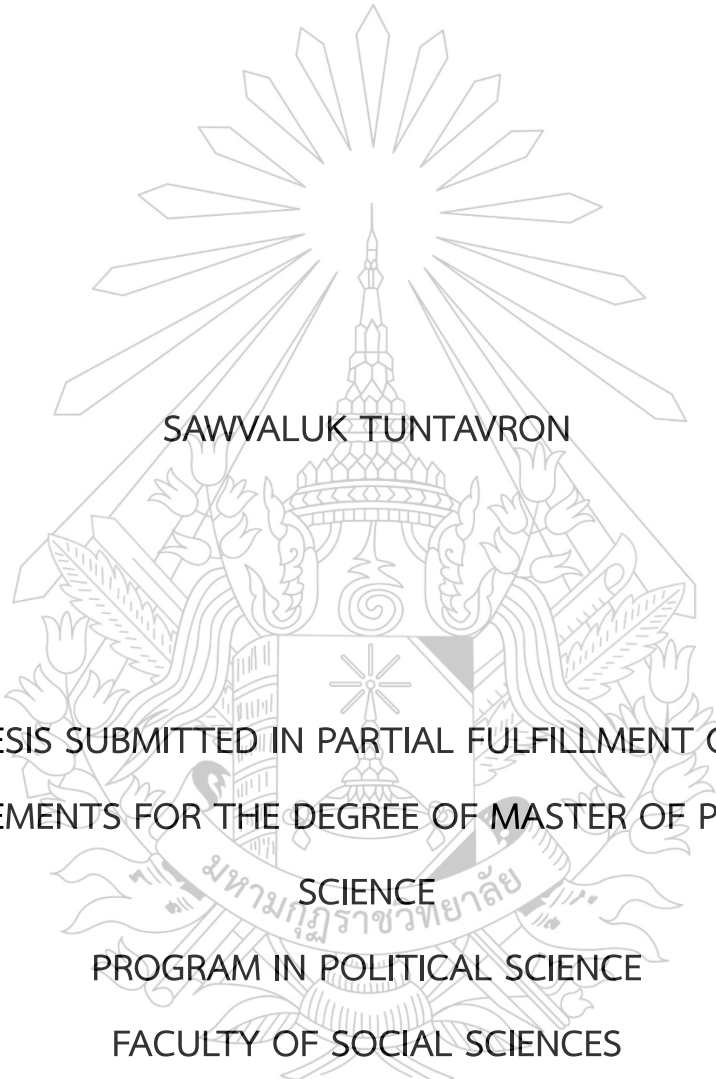
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

IMPLEMENTATION OF GOVERNMENT POLICY ON COMPULSORY
CARINSURANCE
IN ACCORDANCE WITH THE PRINCIPLE OF SUPPURITHAM 7 IN
SRIRACHA DISTRICT, CHONBURI PROVINCE

SAWVALUK TUNTAVRON

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF POLITICAL
SCIENCE
PROGRAM IN POLITICAL SCIENCE
FACULTY OF SOCIAL SCIENCES

MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

2025

COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ชื่อนักศึกษา	เสาวลักษณ์ ตันถาวร
ชื่อปริญญา	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชารัฐศาสตร์
ปีพุทธศักราช	2568
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ผศเกษภา ผาทอง

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(พระมหาสุรไกร ชื่นพุทธสิริ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ผศเกษภา ผาทอง)

กรรมการ

(พระอรุณ ปัญญารุโณ)

กรรมการ

(พระมหาชินกร สุจิตโต, ดร.)

กรรมการ

(พระครูสังฆรักษ์ ยศวีร์ ปมุตโต, ดร.)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ชื่อนักศึกษา	เสาวลักษณ์ ตันถาวร
ชื่อปริญญา	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชารัฐศาสตร์
ปีพุทธศักราช	2568
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ผศ.เกษรา ฝาทอง

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 3) เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานโดยแจกแบบสอบถามกับ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 399 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน และทดสอบสมมติฐาน t -test และ F -test และใช้แบบสัมภาษณ์กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 5 ท่าน โดยวิเคราะห์จัดประเภทของข้อมูล และสรุปเป็นคำบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับมาก พิจารณาในแต่ละด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านงานอัตรากำลังและอัตรากำลัง ตามลำดับ 2. ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีโดยรวมไม่แตกต่างกัน 3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ในแต่ละด้าน ดังนี้ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน การทราบว่าถ้าได้รับบาดเจ็บไม่ต้องกังวลเรื่องค่ารักษาพยาบาลเบื้องต้นหรือกรณีเสียชีวิต ยังได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นสิ่งสำคัญ

คำสำคัญ: หลักสัปปุริสธรรม 7, ประกันภัยภาคบังคับ, การดำเนินนโยบายภาครัฐ

ABSTRACT

Thesis Topic	Implementation of government policy on compulsory car insurance in accordance with the principle of Suppuritham 7 in Sriracha District, Chonburi Province
Student's Name	Sawvaluk Tuntavron
Degree Sought	Master of Political Science
Program	Program in Political Science
Anno Domini	2025
Advisor	Dr Dr Ketsada Phathong

this thesis article aims to 1) study the implementation of the government policy on compulsory car insurance according to the 7 principles of good conduct in Sriracha District, Chonburi Province 2) To compare the implementation of the government policy on compulsory car insurance according to the 7 principles of Supapurisadhamma in Sriracha District, Chonburi Province. 3) To provide recommendations on the implementation of government policy on compulsory car insurance according to the 7 principles of good conduct in Sriracha District, Chonburi Province. This is mixed-method research by distributing questionnaires to a sample group of 399 people. Data were analyzed by frequency distribution, percentage, mean, standard deviation. Hypotheses were tested using t-tests and F-tests. Interviews were conducted with five key informants. Data were analyzed, categorized, and summarized in descriptive.

The results of the research found that :

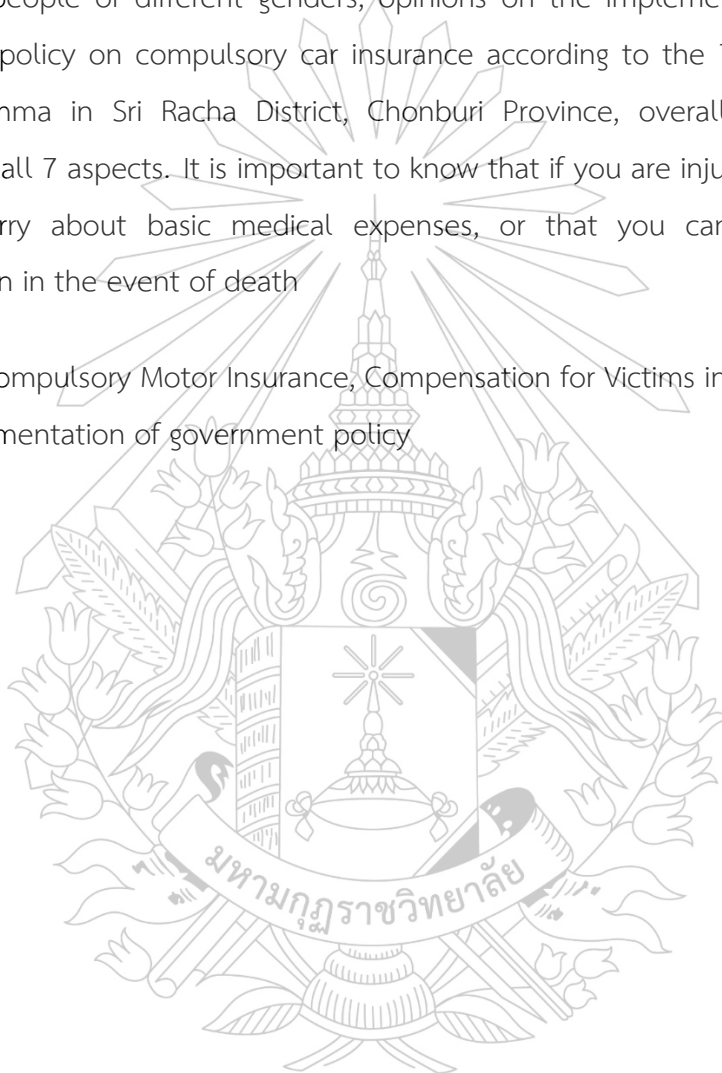
1) People have opinions on the implementation of the government policy on compulsory car insurance according to the 7 principles of good conduct in Sriracha District, Chonburi Province, including all 7 aspects. It is at a high level when considering each aspect by arranging the average from highest to lowest. It was found that the aspect with the highest average is the aspect of self-gratitude and self-awareness, respectively.

2. The results of the comparison found that people with different levels of education, occupations, and incomes had opinions on the implementation of the

government policy on compulsory car insurance according to the 7 principles of Supapurisadhamma in Sriracha District, Chonburi Province, overall, there was no difference.

3. Recommendations on the implementation of the government policy on compulsory car insurance according to the 7 principles of Supapurisadhamma in Sriracha District, Chonburi Province. In each aspect as follows: Testing the research hypothesis, people of different genders, opinions on the implementation of the government policy on compulsory car insurance according to the 7 principles of Supapurisadhamma in Sri Racha District, Chonburi Province, overall, there is no difference in all 7 aspects. It is important to know that if you are injured, you don't have to worry about basic medical expenses, or that you can still receive compensation in the event of death

Keywords: Compulsory Motor Insurance, Compensation for Victims in Criminal Cases, Implementation of government policy

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความเมตตาอนุเคราะห์ของอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษภา ผาทอง พระมหาชินกร สุจิตโต, ดร. ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำ และตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยมีความซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอธิการบดีและคณบดีบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ พระมหาอรุณ ปัญญารุโน, ผศ.ดร. พระมหาชินกร สุจิตโต, ดร. พระครูสังฆรักษ์ศวีร์ ปมุตโต, ดร. คณาจารย์ทุกท่านที่อำนวยความสะดวกในการศึกษาตลอดหลักสูตร กราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้คำแนะนำ ให้ความรู้ และอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ แก่ผู้วิจัย และเจ้าหน้าที่ทั้งในภาควิชา นอกภาควิชา เจ้าหน้าที่ห้องสมุดทุกท่าน

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ รศ.ดร.สุกิจ ชัยมุสิก, ผศ.ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์, ผศ.ดร. สมพงษ์ พิพัฒน์เอกสกุล, รศ.ดร.สัณญา เคนาภูมิ, พระครูสุตสารบัณฑิต, ดร.ทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยพร้อมทั้งให้คำแนะนำเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ ขอขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่าน และประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล ตอบแบบสอบถาม สำหรับการวิจัย และที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล ตอบแบบสอบถาม สำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่ ที่ให้ความสำคัญและส่งเสริมเรื่องการศึกษามาโดยตลอด รวมทั้งญาติพี่น้อง ที่คอยให้กำลังใจตลอดมา และขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคน ตลอดจนท่านที่มีส่วนช่วยให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยดี ประโยชน์ คุณค่า และความดีของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นพุทธบูชาแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่เคารพและมีพระคุณอย่างสูง ตลอดจนครูอาจารย์ในอดีตที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้มาให้ และหากมีข้อผิดพลาดของงานชิ้นนี้อันอาจมีเกิดขึ้นได้ ผู้วิจัยขอน้อมรับแต่เพียงผู้เดียว

เสาวลักษณ์ ตันถาวร

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพ.....	ฑ
สารบัญคำย่อ.....	ฒ
บทที่.....	1
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามของการวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์.....	4
1.4 สมมุติฐานการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	8
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 แนวคิด และทฤษฎีความพึงพอใจ.....	9
2.2 หลักสัปปุริสธรรม 7.....	24
2.3 การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านการประกันภัยรณ.....	36
2.4 บริบทพื้นที่วิจัย.....	41
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
2.6 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	47
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	48
3.1 วิธีการและขั้นตอนการวิจัย.....	48
3.2 ระเบียบวิธีวิจัย.....	49
3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	50
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	58

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาค บังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี	65
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาค ภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	74
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัย รภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี.....	127
4.1 สรุปผลการวิจัย.....	141
5 สรุป อภิปราย และเสนอแนะ.....	145
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	146
5.2 การอภิปรายผล.....	149
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	163
บรรณานุกรม.....	164
ภาคผนวก.....	166
ภาคผนวก ก รายนามผู้ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	167
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์.....	174
ภาคผนวก ค ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....	182
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	187
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	190
ภาคผนวก ฉ ภาพประกอบการสัมภาษณ์.....	198
ประวัติผู้ทำวิจัย.....	200

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	63
4.2 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	64
4.3 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	64
4.4 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ.....	65
4.5 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้.....	65
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามกฎหมายหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน.....	66
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามกฎหมายหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านจัมมัญญดา.....	67
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามกฎหมายหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ด้านอิตถัญญดา.....	67
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามกฎหมายหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอิตถัญญดา.....	68
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามกฎหมายหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ด้านมัตถัญญดา.....	69
4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามกฎหมายหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกาลัญญดา.....	70
4.12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามกฎหมายหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ด้านปริสัญญดา เป็นผู้รู้จักบริษัท รู้จักชุมชน.....	71

สารบัญตาราง

[illegible]

สารบัญตาราง

[illegible]

สารบัญตาราง

[illegible]

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.57 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณุตตา จำแนกตามการศึกษา.....	93
4.58 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ด้านปรีสัญญุตตา จำแนกตามการศึกษา.....	93
4.59 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรีสัญญุตตา เป็นผู้รู้จักบริษัท รู้จักชุมชน จำแนกตาม การศึกษา.....	94
4.60 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญุตตา จำแนกตามการศึกษา.....	94
4.61 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญุตตา จำแนกตามการศึกษา.....	95
4.62 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามอาชีพ.....	96
4.63 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย ภาครัฐ ด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรี ราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามอาชีพ.....	96
4.64 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัมมัญญุตตา จำแนกตามอาชีพ	97
4.65 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีด้านอัมมัญญุตตา จำแนกตามอาชีพ.....	97
4.66 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอรรถัญญุตตา จำแนกตามอาชีพ	98

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.67 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถัญญาตา เป็นผู้รู้จักผล มีจุดมุ่งหมาย จำแนกตามอาชีพ.....	98
4.68 แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการดำเนิน นโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรี ราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถัญญาตา จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟ เฟ้ (Scheffé).....	99
4.69 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถัญญาตา จำแนกตามอาชีพ.....	100
4.70 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถัญญาตา เป็นผู้รู้จักตน รู้จักภาวะ ฐานะ ความถนัด จำแนกตามอาชีพ.....	100
4.71 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการ ดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ใน อำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญาตา จำแนกตามอาชีพ.....	101
4.72 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญาตา จำแนกตามอาชีพ.....	101
4.73 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ด้านกาลัญญาตา จำแนกตามอาชีพ.....	102
4.74 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกาลัญญาตา จำแนกตามอาชีพ.....	102
4.75 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ด้านปริสัญญาตา จำแนกตามอาชีพ.....	103
4.76 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปริสัญญาตา จำแนกตามอาชีพ.....	103

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
4.77	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา จำแนกตามอาชีพ.....	104
4.78	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา จำแนกตามอาชีพ.....	104
4.79	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	105
4.80	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามรายได้.....	106
4.81	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามรายได้.....	107
4.82	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญาตา จำแนกตามรายได้.....	107
4.83	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญาตา จำแนกตามรายได้.....	108
4.84	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถัญญาตา จำแนกตามรายได้.....	108
4.85	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ด้านอัตถัญญาตา จำแนกตามรายได้.....	109
4.86	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญาตา จำแนกตามรายได้.....	109

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.87 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีด้านอรรถัตถุญดา จำแนกตามรายได้.....	110
4.88 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ด้านมัตถุญดา จำแนกตามรายได้.....	110
4.89 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตถุญดา จำแนกตามรายได้.....	111
4.90 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ด้านกาลัญญดา จำแนกตามรายได้.....	111
4.91 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกาลัญญดา จำแนกตามรายได้.....	112
4.92 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการดำเนิน นโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรี ราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกาลัญญดา จำแนกตามรายได้ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	113
4.93 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรัญญดา จำแนกตามรายได้.....	114
4.94 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรัญญดา จำแนกตามรายได้.....	114
4.95 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปุกคัลญดา จำแนกตามรายได้.....	115
4.96 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปุกคัลญดา เป็นผู้รู้จักบุคคล รู้จักเลือกคบคน จำแนกตาม รายได้.....	115

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.97 ตารางที่ 4.97 สรุปผลการทดสอบสมมุติฐาน.....	116
4.98 ตารางที่ 4.98 สรุปผลการทดสอบสมมุติฐาน (ต่อ).....	116
4.99 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปรีธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญาตา เป็นผู้รู้จักเหตุ.....	117
4.100 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปรีธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอรรถัญญาตา การรู้จักผล.....	117
4.101 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปรีธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอรรถัญญาตา การรู้จักตน.....	118
4.102 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปรีธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีด้านมัตตัญญาตา เป็นผู้รู้จักประมาณ.....	118
4.103 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปรีธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกาลัญญาตา เป็นผู้รู้จักกาล.....	119
4.104 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปรีธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีด้านปรัสนัญญาตา เป็นผู้รู้จักบริษัท.....	119
4.105 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบาย ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปรีธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปุคคัลัญญาตา เป็นผู้รู้จักบุคคล.....	120

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	บจก.กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ.....	45
2.2	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	49
4.1	องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย.....	131

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ นั้นเป็นหลักการใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค และคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม การคำนึงถึงหลักมนุษยชน ในการเยียวยา ผู้ประสบภัยทั้งทางด้านอุบัติเหตุ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้บนท้องถนน ในการประกันภัยบริษัทประกันภัย จะอาศัยหลักของทฤษฎีนี้กับสถิติการสูญเสียในอดีต เพื่อใช้เป็นแนวทางในการคาดคะเนในอนาคตว่าจะเกิดการสูญเสียเท่าใด ทั้งนี้เพื่อที่จะสามารถคำนวณเบี้ยประกันภัยที่ต้องเรียกเก็บจากผู้เอาประกันภัยให้เพียงพอที่จะนำไปชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่อมีภัยเกิดขึ้นในอนาคตตามที่ได้รับประกันภัยไว้ การนำทฤษฎีความน่าจะเป็นมาใช้ในการประกันชีวิตมีวัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดอัตราเบี้ยประกันให้เหมาะสมกับการประกันชีวิตแต่ละประเภท เพราะลักษณะและจำนวนความสูญเสียที่เกิดขึ้นจะมีลักษณะแตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องคาดการณ์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยนำทฤษฎีความน่าจะเป็นนี้มาประมาณค่าความสูญเสียที่เกิดขึ้นนั้น

ประเทศไทยในปัจจุบัน เป็นประเทศที่มีสถิติอุบัติเหตุ จากการใช้รถใช้ถนนมากเป็นอันดับต้นของโลก ปัจจุบันจำนวนรถยนต์เพิ่มมากขึ้น และอุบัติเหตุอันเนื่องมาจากรถยนต์ในปีพ.ศ.2565 เกิดเหตุสะสมทั้งสิ้น 939,713 ครั้ง เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ.2564ร้อยละ4.7 ส่งผลให้มีผู้บาดเจ็บสะสม 924,799 ราย และเสียชีวิต 14,737 ราย (ศิชล ภาวดีโณทัย, 2566) ซึ่งอุบัติเหตุทางรถยนต์นั้นนำมาซึ่งความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินของผู้คนในจำนวนที่สูงขึ้นทุกวันภาครัฐได้เล็งเห็นความสูญเสียที่เกิดขึ้นจึงมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนทุกคนที่ประสบอุบัติเหตุจากรถได้รับการคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ชีวิตร่างกายอย่างทั่วถึง

และรวมถึงเป็นหลักประกันว่าสถานพยาบาลทุกแห่งที่รักษาผู้ประสบภัยจากรถจะได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลอย่างแน่นอนและรวดเร็ว ในประเทศพัฒนาแล้วจึงได้มีการนำการประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ (Compulsory Automobile Insurance) มาใช้เป็นเครื่องมือในการบรรเทาเยียวยาความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สินของผู้ประสบภัยจากรถ

ซึ่งวิธีการดังกล่าวก็ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพดีที่สุดวิธีหนึ่งแม้จะมีการตราพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถพ.ศ. 2535 ขึ้นเพื่อเป็นประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับเพื่อ

เป็นการบรรเทาความเสียหายให้กับประชาชนในปัจจุบันหลายคนคงทราบดีว่า จากการศึกษาวิจัยพบว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวก็ยังคงมีปัญหาอยู่ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ไม่ครอบคลุมความเสียหายที่แท้จริงรถยนต์ หรือ รถจักรยานยนต์ ทุกคันต้องทำประกันภัยรถยนต์ช่องทางการจัดจำหน่ายที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว และเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันที่เทคโนโลยีมีส่วนสำคัญในการดำเนินชีวิต (ครรรชิต เชื้อขำ 2564)

แต่จะมีสักกี่คนที่เข้าใจว่าทำไมทำไม ในวันนี้เราประสบอุบัติเหตุถึงจะเข้าใจ พรบ. คืออะไร ทำไมต้องมีการชำระ พรบ ก่อนถึงจะชำระภาษีได้ และต้องชำระเป็นประจำในทุก ๆ ปี

ชญาลัช ปานมณี, ณัฐพล พันธุ์ภักดี(2565) ได้ศึกษาเรื่อง “ผลของการฟื้นฟูการบริการต่อความตั้งใจของลูกค้าในการซื้อประกันภัยรถยนต์ซ้ำ” พบว่า โดยผลการศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจนายหน้าประกันภัย ในการสร้างความพึงพอใจในการฟื้นฟูบริการให้กับลูกค้าปัจจุบัน เพื่อที่จะทำให้พวกเขากลับมาต่ออายุกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์กับทางบริษัท อันจะสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในการแข่งขัน รวมถึงสร้างผลกำไรในการดำเนินธุรกิจให้เพิ่มขึ้นต่อไป ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่ามีประสิทธิภาพของบริษัทประกันวินาศภัยแต่ละแห่งและแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ทั้งจำนวนพนักงานจำนวนผู้บริหาร จำนวนสาขา ค่าจ้าง ค่าบำเหน็จและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน รวมถึงการดำรงเงินกองทุนของบริษัทให้มีประสิทธิภาพได้

ศิริศักดิ์ บุญรักษา (2564) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพการบริการ และการจัดการลูกค้าสัมพันธ์ของนายหน้าประกันวินาศภัย ที่ส่งผลต่อ ความพึงพอใจ ความเชื่อถือไว้วางใจ และการตัดสินใจซื้อซ้ำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า อายุระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือน มีผลต่อการตัดสินใจซื้อในกลุ่มผู้ที่ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต และกลุ่มผู้ที่ซื้อผ่านธนาคารพาณิชย์ ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านกระบวนการให้บริการ มีผลต่อการตัดสินใจซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต ส่วนด้านกระบวนการให้บริการ ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านลักษณะทางกายภาพมีผลต่อการตัดสินใจซื้อผ่านธนาคารพาณิชย์ และภาพลักษณ์ของธนาคาร ไม่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ คุณภาพบริการ และการจัดการลูกค้าสัมพันธ์ ของนายหน้าประกันวินาศภัยส่งผลต่อความพึงพอใจ และความเชื่อถือไว้วางใจของผู้บริโภคที่ตัดสินใจซื้อประกันภัยรถยนต์ซ้ำ

ธนัทเทพ เจริญประสิทธิ์ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง “การปรับปรุงกฎหมายประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับของประเทศไทย: ศึกษากรณีปัญหาการเยียวยาผู้เสียหายในคดีอาญา จากอุบัติเหตุทางรถยนต์ ผลการศึกษาพบว่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่มีสถิติอุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนนมากเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก ซึ่งอุบัติเหตุทางรถยนต์นั้นเป็นหนึ่งในปัญหาสังคมที่นำมาซึ่งความสูญเสียในชีวิต

และทรัพย์สินของผู้อื่นในจำนวนที่สูงขึ้นทุกวัน แม้จะมีการตราพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ขึ้นเพื่อเป็นประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ เพื่อเป็นการบรรเทาความเสียหายให้กับประชาชน เช่นเดียวกับนานาอารยประเทศ แต่ผลจากการศึกษา พบว่าพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ก็ยังคงมีปัญหาอยู่หลายประการไม่ว่าจะเป็น ปัญหาด้านจำนวนเงินเอาประกันภัย ที่ไม่ครอบคลุมความเสียหายที่แท้จริง ปัญหาด้านความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ที่ไม่ครอบคลุม ถึงทรัพย์สินของบุคคลภายนอก และปัญหาด้านการหลบเลี่ยงไม่ทำประกันภัยภาคบังคับ นอกเหนือจากปัญหาดังกล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีปัญหาทางด้านการเยียวยาผู้เสียหายในคดีอาญาด้วย เพราะในทางปฏิบัติในการที่ศาลจะกำหนดโทษ ที่จะลงกับผู้กระทำผิดในกรณีอุบัติเหตุทางรถยนต์ที่ทำให้มีผู้บาดเจ็บ และเสียชีวิตนั้น ศาลจะนำการเยียวยาความเสียหายทางแพ่ง ที่ผู้ก่อเหตุชดเชยให้กับฝ่ายผู้เสียหาย มาประกอบการพิจารณาเป็นสำคัญด้วย

โดยหากฝ่ายผู้ก่อเหตุไม่เยียวยาผู้เสียหายให้เหมาะสม ศาลมักจะใช้ดุลยพินิจในการเลือกการลงโทษที่รุนแรง เช่น การจำคุก เพื่อเป็นการชดเชยให้แก่ฝ่ายผู้เสียหาย ซึ่งแม้จะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ การลงโทษเพื่อแก้แค้นทดแทน แต่การลงโทษดังกล่าวอาจก่อให้เกิดปัญหาสังคมอื่น และขัดต่อวัตถุประสงค์ของการลงโทษสมัยใหม่ ที่มุ่งเน้นการลงโทษ การกระทำความผิดโดยเจตนา ที่มีผลร้ายแรง และกระทบต่อสังคมมากกว่าการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับการประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับในต่างประเทศ ซึ่งเปรียบเทียบกับของประเทศไทยพบว่า กฎหมายของต่างประเทศมีความคุ้มครองในระดับที่สูงกว่าของประเทศไทย

บทความนี้จึงขอเสนอแนะให้มีการพัฒนา และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับการประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับในประเทศไทย โดยให้เพิ่มเติมวงเงินให้เพียงพอต่อความเสียหายที่แท้จริง และเพิ่มความคุ้มครอง ให้ครอบคลุมถึงทรัพย์สินของบุคคลภายนอก รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่อย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันการหลบเลี่ยงไม่ทำประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับอีกด้วย

จากสภาพปัญหาดังที่กล่าว จึงควรรำเอาหลักธรรมสัปปุริสธรรม 7 มาปรับประยุกต์ เป็นแนวทางในการแก้ไข เนื่องจากหลักธรรมสัปปุริสธรรม 7 เป็นหลักให้มนุษย์ดำเนินชีวิตประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องเพื่อการประกันที่พึงประสงค์

ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาวิเคราะห์ การประกันที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อนำไปเป็นแนวทาง ในการประยุกต์ใช้ใน การประกอบธุรกิจประกัน และธุรกิจอื่น เป็นการสร้างความมั่นคงให้กับอาชีพ ความมั่นใจให้กับลูกค้า และความเป็นมาตรฐานสากลของธุรกิจ ที่สำคัญสามารถเป็นแนวทาง

การใช้หลักสัปปุริสธรรมมาปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบธุรกิจประกันได้อย่างสอดคล้อง และเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย ซึ่งในปัจจุบันเพื่อให้การประกอบธุรกิจประกันให้เป็นที่ยอมรับในสังคมปัจจุบัน “สัปปุริสธรรม” เป็นหลักธรรมที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของบุคคลดี หรือ “ธรรมของคนดี” ซึ่ง

หลักสัปปริสธรรมนี้ ประกอบไปด้วย 7 ประการ คือ 1.ธัมมัญญา คือ รู้จักเหตุ 2.อัตถัญญา คือ รู้จักผล 3.อัตถัญญา คือ รู้จักตน 4.มัตถัญญา คือ รู้จักประมาณ 5.กาลัญญา คือ รู้จักกาล 6.ปริสสัญญา คือ รู้จักชุมชน 7.บุคคลัญญา คือ รู้จักบุคคล เมื่อนำหลักธรรมทั้ง 7 มาจำแนกให้เข้ากับกระบวนการจัดการแหล่งเรียนรู้ ซึ่งผู้เขียน ได้ยกพระสูตรมาวิเคราะห์ให้เข้ากับการจัดการแหล่งเรียนรู้เป็นรายชื่อของหลักธรรม(พระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ.ปยุตโต), 2561)

การพัฒนาส่งเสริมธุรกิจประกัน ให้ได้รับการยอมรับในนั้น จึงมีความสำคัญยิ่งเป็นหลักในการดำเนินชีวิต การประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่เกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจประกันได้อย่างถูกต้องต่อไป

ดังนั้นในบทนี้จะนำเสนอ สาระสำคัญจัดเรียงประกอบด้วย ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์การวิจัย คำถามการวิจัย กรอบแนวคิดการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย นิยามศัพท์ และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ของการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรตามหลักสัปปริสธรรม 7 ของอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อหาข้อเสนอแนะให้เกิดประสิทธิผลแก่ประชาชนยั่งยืนสืบต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เป็นอย่างไร

1.2.2 ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

1.2.3 มีแนวการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี อย่างไรบ้าง

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

1.3.3 เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

1.4.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

1.4.3 ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

1.4.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

1.4.5 ประชาชนที่มีรายได้ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ใน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” มีรายละเอียดของขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้ใช้บริการทำประกันภัยรณภาคบังคับ พรบ. ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เก็บกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ใช้บริการทำประกันภัยรณภาคบังคับ พรบ. ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 399 คน กรณีผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่สามารถถ่ายรูปได้ เนื่องจากใกล้เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จึงไม่สามารถถ่ายรูป ลงในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ได้

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาเรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด และทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ โดยเนื้อหาการศึกษาครอบคลุมด้านต่างๆ เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ การปกครองและกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัยนี้ ไว้ ประมาณ 3 ประเด็นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 3) เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

1.5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

ตัวแปรตาม คือ การปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ได้แก่ ธัมมัญญตา อตถัญญตา อัตตัญญตา มัตตัญญตา กาลัญญตา ปริสสัญญตา ปุคคลัญญตา

1.5.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยเรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาดำเนินการระหว่างปีการศึกษา 2568

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะสำหรับการวิจัย เล่มนี้ ดังนี้

สัปปุริสธรรม 7 คือ ธรรมที่นำไปใช้ปฏิบัติง่าย ๆ ในชีวิต คือการรู้เหตุ รู้ผล รู้ตน รู้ประมาณ รู้จักกาล รู้จักชุมชน รู้จักบุคคล ซึ่งที่กล่าวมาเป็นกุศลธรรม ที่ทำให้บุคคลเป็นคนดี ซึ่งการเป็นคนดีนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ เพศ ขาดิกำเนิด หรือ ฐานะนรภาพ ความเป็นอยู่ หรือ การศึกษา บุคคลสามารถนำไปใช้ให้เกิดความเชี่ยวชาญ ฝึกฝนจนชำนาญ แต่เพื่อให้เห็นถึงภาพรวม ให้ชัดเจน จะสามารถสรุปหลักธรรมให้ กระจำดังนี้

ธัมมัญญตา คือ รู้จักเหตุ ความเป็นผู้รู้จักธรรม หรือ ความเป็นผู้รู้จักเหตุผล หลักเกณฑ์ กฎแห่งธรรมชาติ การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา การแก้ไขปัญหา เมื่อเกิดปัญหาแล้ว และสถานการณ์ต่างๆ ที่ผู้รับบริการ และ เพื่อนร่วมงานซึ่ง จะทำให้การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผลงานที่เกิดขึ้นนั้นเป็นไปตามที่ตั้งไว้

อตถัญญตา คือ รู้จักผล การรู้ประโยชน์ รู้จักผล รู้จักความมุ่งหมาย รู้จักผล ที่จะเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากการกระทำ เช่น การให้บริการด้วยความเต็มใจ และความปรารถนาดี จะทำให้เกิดความพึงพอใจกับลูกค้า และจะมารับบริการอีกครั้ง และมีผลไปถึงการบอกต่อ กับเพื่อน ๆ ญาติพี่น้องให้มาใช้บริการ เกิดประโยชน์ต่อองค์กรทั้งในภาครัฐและเอกชน ซึ่งจะทำให้ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เป็นไปตามที่ตั้งไว้

อัตตัญญตา คือ รู้จักตน รู้ตัวว่าเราอยู่ในสถานภาพอะไร ฐานะ ภาวะ เพศ ความรู้ความสามารถ ความถนัด ว่าเราทำอะไร เพื่ออะไร มีจุดประสงค์ อะไร ประพฤติตนให้เหมาะสมในการอยู่ร่วมกันในสังคม ความความรับผิดชอบในหน้าที่และรู้ที่จะแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม กับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

มัตตัญญตา คือ รู้จักประมาณตน การไม่ใช้ชีวิตเกินความพอดี คือความพอดี ของมนุษย์คือ รู้จักประมาณในการใช้จ่ายทรัพย์ รู้กำลังตน และการทำงานของตน ก็เช่น การทำงานหลายอย่าง เพื่อ

ความให้เพียงพอต่อการหล่อเลี้ยงชีวิต ถ้ารู้จักประมาณตน ก็จะทำให้ไม่เดือดร้อนในการดำรงชีวิต ไม่ต้องต่อสู้ดิ้นรน เกินตัวไป ซึ่งการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จะสามารถนำมาใช้เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เราไม่คาดฝัน เป็นการเตรียมตัวไว้เพื่ออนาคต ต่อไป

กาลัญญตา คือ รู้จักกาล รู้จักเวลา และในการประกอบอาชีพการงาน หน้าที่ต่าง ๆ การทำงานต่าง ๆ ให้ตรงเวลา ให้เป็นเวลา ทันเวลา ให้เหมาะกับเวลา เช่น มาทำงานสายแต่อยากกลับเร็ว ทุกอย่างเร่งรีบไปหมด เกิดความไม่สมดุล การทำงานจะมีประสิทธิภาพ เมื่อผู้ปฏิบัติตรงต่อเวลา รับผิดชอบหน้าที่ตามหลักการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ปริสัญญตา คือ รู้จักชุมชน รู้จักกลุ่มบุคคล รู้จักหมู่คณะ รู้จักกลุ่มผู้มารับบริการว่า กริยาที่เราแสดงออกมานั้น ต้องปฏิบัติแบบไหน อย่างที่โบราณกล่าวว่า รู้เขารู้เรา รบร้อยครั้ง ชนะร้อยครั้ง การที่เรารู้จักผู้บริโภคนั้น จะสามารถทำให้เราเข้าถึงเขาได้มาก เหมือนการทำการค้า ถ้าเรารู้ว่าลูกค้าต้องการผลิตภัณฑ์ แบบไหน อย่างไหน ก็จะทำให้ลูกค้าพึงพอใจได้เร็วยิ่งขึ้น การทำงานจะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เมื่อผู้ปฏิบัติตรงต่อเวลา รับผิดชอบหน้าที่ ตามหลักการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

บุคคลัญญตา คือ รู้จักบุคคลว่า บุคคลมีความแตกต่าง มีอัธยาศัยไมตรีเป็นอย่างไร มีความสามารถมีคุณธรรมอย่างไร ผู้ใดหยิ่งหรือหย่อนอย่างไร แบบไหน ควรจะคบหรือไม่ ทำให้เกิดผลการทำงานให้บรรลุ เป้าหมายให้เกิดความพึงพอใจของเขานี้เป็นต้น การทำงานจะประสบความสำเร็จ เมื่อผู้ปฏิบัติรู้ว่าบุคคลนั้นเป็นอย่างไร ตามหลักการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยในที่นี้หมายถึง

เพศ หมายถึง เพศ ของผู้ใช้บริการการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยแบ่งเป็น 2 เพศ ได้แก่ 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุ ของผู้ใช้บริการ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยแบ่งออกเป็น 5 ช่วง ได้แก่ 1) อายุ 18-27 ปี, 2) อายุ 28 – 37 ปี, 3) อายุ 38-47 ปี, 4) อายุ 48-57 ปี และ 5) อายุ 58 ปีขึ้นไป

การศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษา ของผู้ใช้บริการ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ 1) ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี, 2) ระดับปริญญาตรี และ 3) สูงกว่าปริญญาตรี

อาชีพ หมายถึง อาชีพของผู้ที่มาใช้บริการ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยแบ่งออกเป็น 6 ช่วง ได้แก่ 1) อาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ, 2) พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง, 3) ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย, 4) นิสิต / นักศึกษา และ 5) แม่บ้าน / พ่อบ้าน

รายได้ หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ใช้บริการ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยแบ่งออกเป็น

ช่วงได้แก่ รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท, 2) รายได้ 15,001 – 20,000 บาท, 3) รายได้ 20,001 - 25,000 บาท และ 4) รายได้ 25,001 บาทขึ้นไป

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.7.1 ได้ทราบถึง การปฏิบัติการ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

1.7.2 ได้ทราบถึงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ใช้บริการ ต่อการปฏิบัติทางการ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.7.3 ได้ทราบถึงข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการปฏิบัติ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

1.7.4 สามารถ นำเสนองานวิจัยชิ้นนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการให้บริการ การปฏิบัติทางการ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี “ โดยผู้วิจัยได้ทำการ ศึกษาเกี่ยวกับ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ
- 2.2 หลักธรรมสัปปุริสธรรม 7
- 2.3 การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านการประกันภัยรณ
- 2.4 บริบทพื้นที่วิจัย
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แนวคิด และทฤษฎีความพึงพอใจ

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัย นั้นเกี่ยวพัน ในการที่จะปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตาม ผู้ปฏิบัติงาน ต้องปฏิบัติงานด้วย ความเต็มใจ การสร้างแรงจูงใจ ในการทำงาน นั้น จำเป็นต้องมีแรงกระตุ้น ตามวัตถุประสงค์ในการทำงาน จำเป็นต้องมีความพึงพอใจในการทำงาน ตามทฤษฎีความพึงพอใจ แนวคิด และความหมายการปฏิบัติทางการดำเนินนโยบายงานภาครัฐ รากฐานของการดำรงชีวิต ของคนไทยให้เป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาเกี่ยวกับการจัดการศึกษา จะต้องเน้นความสำคัญ ทั้งความรู้คู่คุณธรรม ในการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์ ดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุข จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ ความหมายของความพึงพอใจ ได้มีนักวิชาการหลายท่านอธิบายไว้ ดังนี้

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2542 ให้ ความหมายของคำว่า พึงพอใจหมายถึง ความรักหรือชอบใจ"

พัฒนา พรหมณี, ยุพินพิทยาวัฒน์ชัย, จิระศักดิ์ ทัพพา (2563) กล่าวถึง ความพึงพอใจ ว่า หมายถึง สภาวะทางอารมณ์ของบุคคลเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการตามความคาดหวังความพึงพอใจในงานเป็นทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานที่มีต่องานที่เขากระทำซึ่งแสดงออกมาเป็นความชอบหรือความไม่ชอบคุณลักษณะของงาน ในรางวัลที่ได้รับจากการทำงาน และในสภาพแวดล้อมของการทำงานซึ่งช่วยส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพและความร่วมมือร่วมใจระบบงานดำเนินไป

ด้วยความราบรื่นเรียบร้อย มีบรรยากาศในการทำงานที่ดีและภาพลักษณ์ที่น่าประทับใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจความรู้สึกที่ชอบและพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจด้านต่างๆของงานและผู้ปฏิบัติงานนั้นได้รับ ความตอบสนองความต้องการของเขาได้

ฟูซิยะห์ มะมัน และอริยา คูหา (2562) กล่าวถึง ความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ ซึ่งหมายถึง ความรู้สึกรักชอบยินดี เต็มใจ หรือเจตคติที่ดีของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพึงพอใจจะเกิดขึ้น เมื่อได้รับการตอบสนอง ความต้องการทั้งด้านวัตถุ และด้านจิตใจการอบรมปลูกฝังค่านิยม การถ่ายทอด ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของสังคมให้แก่ผู้เรียนให้มีความเจริญงอกงามทางปัญญา มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับการประกอบอาชีพ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม มีค่านิยมที่ดีและอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองที่ช่วยยกระดับคุณภาพประชากรของชาติให้มีคุณภาพ การเปลี่ยนแปลง นโยบาย สภาพของสังคม เศรษฐกิจและการเมือง การจัดการศึกษาของประเทศเป็นผลให้มีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เหตุนี้แนวทางในการศึกษาในแต่ละประเทศจึงแตกต่างกันตามความเชื่อ แนวคิด และปรัชญาการจัดการศึกษา

พิชญ์วรี สีนสวัสดิ์ (2563) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกชอบ ประทับใจหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นๆซึ่งถ้ามีความพึงพอใจต่อสิ่งใด แล้วก็จะมิผลให้อุทิศ แรงกายแรงใจ และสติปัญญาเพื่อที่จะทำสิ่งนั้น ๆ ความรู้ความสามารถครอบคลุม ทั้งด้านภาษา ตรรกะและคณิตศาสตร์ มิติสัมพันธ์ ร่างกาย และการเคลื่อนไหวมนุษย์สัมพันธ์ ความเข้าใจตนเอง และธรรมชาติวิทยา รวมทั้งมีความสามารถในการส่งเสริมศักยภาพ การเรียนรู้ของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเฉลียวฉลาด สามารถพัฒนาการคิดวิเคราะห์สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ และการคิดเชิงบวก รวมถึงสามารถให้บริการสุขภาพ ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ ทุกเพศ ทุกวัย"

วาริรัตน์ แก้วอุไร (2564) ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ว่าความรู้สึกยินดี เจตคติที่ดีของบุคคลเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตน ทำให้เกิดความรู้สึกถึงสิ่งจิตต์ปรุ่ง กล่าวว่า ความหมายของความพึงพอใจ ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ นักวิชาการแต่ละท่านได้ให้ความหมายไว้คล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตามจุดร่วมที่สำคัญ ความหมายดังกล่าวก็จะเกี่ยวข้องกับ ระดับความรู้สึกของประชาชนในฐานะผู้รับบริการ

กิตติศักดิ์ วงษ์มเหศักดิ์, สมานันท์ รัตนศิริวิไล (2566) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความรู้สึก ทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความสุขที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนโดยความพึงพอใจจะ เกิดขึ้น เมื่อความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ ความพึงพอใจของลูกค้า และผู้มีส่วนได้เสีย เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดสำคัญ ของความสำเร็จของหน่วยงาน ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน สำหรับ ภาครัฐของประเทศไทย สิ่งนี้ได้ถูกกำหนดให้ เป็นกรอบในการประเมินผลการดำเนินงานประจำปีของ

องค์กร ดังนั้น บทความจึงนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้เสียของหน่วยงานของรัฐ

อาจารย์ ประจวบเหมาะ,ชลธิชา ทิพย์ประทุม,รุ่งอรุณ กระแสสินธุ์, โอปอ กลัสมกุล (2564) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้องค์กรพัฒนาและปรับเปลี่ยนหลายๆ ด้านอย่างรวดเร็ว องค์กรธุรกิจทั้งภาคเอกชน และภาครัฐบาลมีการปรับปรุงและสร้างกลยุทธ์ องค์กรวางแผนงานระบบทั้งทรัพยากรมนุษย์และเครื่องจักร เพื่อเพิ่มศักยภาพให้แก่องค์กร เข้าถึงความต้องการของผู้รับบริการอย่างรอบด้าน ด้วยเหตุนี้การมีบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ และมีความรู้ความเข้าใจงานที่ตนรับผิดชอบย่อมเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่งขององค์กรอันจะน ำการด าเนินการขององค์กรไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงมีความจ ำเป็นต้องรักษาดูแลบุคลากรให้เป็นสมาชิกขององค์กรให้ยาวนานที่สุด แรงจูงใจในการทำงาน เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่ช่วยให้บุคลากรเกิดความผูกพันต่อองค์กรมากยิ่งขึ้น

สอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของ Herzberg (1959) กล่าวคือ แรงจูงใจในการทำงานเป็นสิ่งที่ม ีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร เมื่อได้รับการตอบสนองก็ทำให้เกิดความพึงพอใจ และแสดงพฤติกรรมในทางบวก ถ้าได้รับแรงจูงใจในการทำงานที่ดีและมีความเหมาะสมก็จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ และเต็มใจทำงานอยู่กับองค์กรต่อไป องค์กรก็จะได้รับประโยชน์จากบุคลากรในด้านคุณภาพของการปฏิบัติงาน และสามารถพัฒนาองค์กรได้อีกด้วย ดังนั้น ในการบริหารงานองค์กรให้ประสบความสำเร็จ จำเป็นจะต้องคำนึงถึงศักยภาพ และความพร้อมในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรที่จะต้องร่วมกันดำเนินงานให้บรรลุตามภารกิจขององค์กร

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญแก่การสร้างแรงจูงใจ และขวัญกำลังใจที่ดีให้แก่บุคลากร ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ในเชิงบริหารสำหรับกำหนดเป็นนโยบายพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำงาน ความพึงพอใจในงานของข้าราชการ และพนักงานจ้างที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในมิติด้านการบริหาร/นโยบายของผู้บริหาร ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน และด้านการสนับสนุน/สร้างแรงจูงใจขององค์กร

ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือเป็นไปตามที่ ตนเองต้องการ ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือเป็นไป ตามที่ตนเองต้องการ และความรู้สึกดังกล่าวนี้จะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น ถ้าหากความต้องการหรือ เป้าหมายนั้นไม่รับการตอบสนอง ซึ่งระดับความพึงพอใจจะแตกต่างกัน ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ ของการบริการ

จากความหมายของความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือพอใจที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจ ส่งผลให้ทัศนคติที่ดีเมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการของ ตนเอง

2.1.2 ลักษณะของความพึงพอใจในการบริการ

การให้บริการเป็นหน้าที่สำคัญของหน่วยงานหรือองค์กร ที่จัดให้ผู้รับบริการอย่างเท่าเทียม เป็นการให้บริการที่ไม่ใช้อารมณ์ และไม่มีอารมณ์เป็นพิษ ซึ่งทำให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้ได้รับบริการทุกระดับ ความพึงพอใจในการบริการมีความสำคัญ ในการดำเนินงาน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งปัจจัยคุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ ของประชาชนที่ใช้บริการมีลักษณะทั่วไปดังนี้

ศิริรักษ์ ภูทธิธัญ และกฤษฎา อัมหมัด (2563) บุคคลแต่ละคนนั้นมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป ทั้งลักษณะที่มองเห็นได้จากภายนอก และลักษณะภายในจิตใจ เช่นเพศอายุการศึกษา อาชีพรายได้สังคม และศาสนาเป็นต้น ดังนั้นการศึกษาปัจจัยเหล่านี้จะทำให้ทราบถึงลักษณะส่วนบุคคล ได้ชัดเจนขึ้นอีกทั้งคนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ต่างกันก็อาจจะมีลักษณะทางจิตวิทยาที่แตกต่างกันเช่นกัน (วรารักษ์เอื้อการณและอิสระอุดมประเสริฐ, 2553)

มนุษย์มีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพและด้านจิตวิทยาทางร่างกายสติปัญญาอารมณ์สังคมและปัจจัยอื่นๆ อีกมากมายสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ทำให้บุคคลมีทัศนคติค่านิยมความเชื่อความพึงพอใจรวมทั้งบุคลิกภาพที่ต่างกัน

1. เพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมากในเรื่องความคิดทัศนคติค่านิยมทั้งนี้มาจากสังคมและวัฒนธรรมที่เป็นตัวกำหนดบทบาทและกิจกรรมไว้แตกต่างกัน

2. อายุอายุเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันทางด้านความคิดและพฤติกรรมคนที่มีอายุน้อยมักจะมีความคิดแบบเสรีนิยมยึดมั่นอุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมากแต่ในขณะที่คนอายุมากจะมีความคิดแบบอนุรักษ์นิยมยึดมั่นการปฏิบัติมีความระมัดระวังมองโลกในแง่ร้ายกว่าเนื่องจากผ่านประสบการณ์ชีวิตที่ต่างกัน

3. การศึกษาทำให้คนมีความคิดค่านิยมทัศนคติและพฤติกรรมที่ต่างกันคนที่มีการศึกษาสูงกว่าจะมีความได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดีเพราะมีความรู้กว้างขวางและเข้าใจสารได้ดี

4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจได้แก่อาชีพรายได้และสถานภาพทางสังคมของบุคคลมีอิทธิพลที่สำคัญต่อปฏิกิริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสารเพราะแต่ละบุคคลมีประสบการณ์ทัศนคติค่านิยมเป้าหมายและวัฒนธรรมที่ต่างกัน

ความพึงพอใจในการแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกในทางบวกของบุคคล ต่อสิ่งหนึ่งซึ่งบุคคลจำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมรอบตัว การตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลด้วยการโต้ตอบกับบุคคลอื่น ๆ และสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้แต่ละบุคคลมีประสบการณ์ การรับรู้ เรียนรู้สิ่งที่จะได้รับตอบแทนแตกต่างกันออกไป ในสถานการณ์บริการก็เช่นเดียวกัน บุคคล รับรู้สิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริการไม่ว่าจะเป็นประเภทของการบริการ หรือคุณภาพของการบริการ ซึ่งประสบการณ์ที่ได้รับจากการสัมผัสบริการต่าง ๆ หากเป็นไปตามความต้องการของผู้รับบริการ ได้รับสิ่งที่คาดหวัง ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพึงพอใจในบริการที่ได้รับ

ความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่าง สิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้ รับจริงในสถานการณ์หนึ่ง ในสถานการณ์ก่อนที่ผู้ใช้บริการจะมารับบริการก็ตาม มักจะมีมาตรฐาน การบริการนั้นอยู่ในใจอยู่แล้ว ซึ่งอาจเป็นแหล่งอ้างอิงคุณค่า หรือเจตคติที่ยึดถือต่อการบริการ ประสบการณ์ดั้งเดิมที่เคยใช้บริการ การบอกเล่าจากผู้อื่น การรับทราบการประกันข้อมูลจากที่ต่าง ๆ การให้คำมั่นสัญญาของผู้ให้บริการเหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ผู้รับบริการใช้เปรียบเทียบกับบริการที่ได้รับในวงจรการให้บริการตลอดช่วงเวลาเผชิญความจริง สิ่งที่ผู้รับบริการได้รับรู้เกี่ยวกับบริการก่อนมา ใช้บริการ หรือความคาดหวังในสิ่งที่ควรจะได้รับนี้มีอิทธิพลต่อช่วงเวลาเผชิญความจริง หรือพบปะ ระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการเป็นอย่างมาก เพราะผู้รับบริการจะเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้รับจริงในกระบวนการที่เกิดขึ้นกับสิ่งที่คาดหวัง หากสิ่งที่รับเป็นไปตามที่คาดหวัง ถือว่าเป็นการยืนยันที่ถูกต้องกับ ความคาดหวังที่มีอยู่ ผู้รับบริการย่อมพอใจต่อบริการดังกล่าว แต่ถ้าไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง อาจจะสูง กว่าหรือต่ำกว่านับเป็นการยืนยันที่คลาดเคลื่อนจากความหวังดังกล่าว ทั้งนี้ช่วงความแตกต่างที่เกิดขึ้น จะชี้ให้เห็นถึงระดับความพึงพอใจหรือความไม่พึงพอใจมากน้อยได้ถ้าขอยืนยัน เบี่ยงเบนไปในทางบวก แสดงถึงความพึงพอใจถ้าไปในทางลบแสดงถึงความไม่พึงพอใจ

2.3 ความพึงพอใจสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามปัจจัยแวดล้อม และสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกชอบสิ่งหนึ่งที่ค้นพบได้ตามปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับ ความคาดหวังไว้ของบุคคลในแต่ละสถานการณ์ช่วงเวลาหนึ่งที่บุคคลอาจไม่พอใจต่อสิ่งหนึ่งเพราะไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้แต่อีกช่วงหนึ่งหากสิ่งที่คาดหวังไว้ได้รับการตอบสนองอย่างถูกต้อง บุคคลสามารถเปลี่ยนความรู้สึกเดิมต่อสิ่งนั้นได้อย่างทันทีทันใด แม้ว่าจะเป็นความรู้สึกที่ตรงกันข้ามก็ตาม นอกจากนี้ ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่สามารถแสดงออกในระดับมากน้อยได้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของการ ประเมินสิ่งที่ได้รับจริงกับสิ่งที่คาดหวังไว้ส่วนใหญ่ลูกค้าจะใช้เวลาเป็นมาตรฐานในการเปรียบเทียบ ความคาดหวังจากบริการต่าง ๆ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการZeithaml, Parasuraman & Berry (2013, pp. 22 - 25) คุณภาพการบริการ (Service quality) เป็นสิ่งที่ลูกค้าทุกคนคาดหวังว่าจะได้รับ

จากการให้บริการลูกค้าจะวัดจากเครื่องมือวัดคุณภาพการบริการซึ่งเป็นการวัดคุณภาพจาก 5 ด้าน ดังนี้

1. ความเป็นรูปธรรมของการบริการ (Tangibles) หมายถึงงานบริการควรมีความเป็นรูปธรรมที่สามารถสัมผัสจับต้องได้มีลักษณะทางกายภาพที่ปรากฏให้เห็นเช่นอุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงานสภาพแวดล้อมและการตกแต่งการแต่งกายของพนักงานแผ่นพับและเอกสารต่างๆ ายประกาศความสะอาดและความเป็นระเบียบของสำนักงานท่าเลที่ตั้งลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้ลูกค้ารับรู้ได้ว่ามีความตั้งใจในการให้บริการ

2. ความน่าเชื่อถือ (Reliability) หมายถึง การให้บริการต้องตรงตามระยะเวลาที่กำหนดไว้กับลูกค้างานบริการที่มอบหมายให้แก่ลูกค้าทุกครั้ง ต้องมีความถูกต้องเหมาะสม และมีความสม่ำเสมอมีการเก็บข้อมูลของลูกค้า และสามารถนำมาใช้ได้อย่างรวดเร็วมีพนักงานเพียงพอต่อการให้บริการ และสามารถช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับลูกค้าด้วยความเต็มใจ

3. การตอบสนองลูกค้า (Responsive) หมายถึง ความตั้งใจที่จะช่วยเหลือลูกค้าอย่างรวดเร็ว รวมทั้งมีความกระตือรือร้นเห็นลูกค้า แล้วต้องรีบต้อนรับให้การช่วยเหลือสอบถามถึงการมาใช้บริการอย่างไม่ละเลยการตอบสนองลูกค้าที่ดีจะต้องมาจากพนักงาน และกระบวนการในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

4. การให้ความมั่นใจแก่ลูกค้า (Assurance) หมายถึง การบริการจากพนักงานที่มีความรู้ความสามารถในการให้ข้อมูล ที่ถูกต้องมีทักษะในการทำงาน ตอบสนองความต้องการของลูกค้า และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อถือ และรู้สึกปลอดภัยสร้างความมั่นใจว่าลูกค้าได้รับบริการที่ดี

5. การเข้าใจและรู้จักลูกค้า (Empathy) หมายถึง การบริการลูกค้าแต่ละรายด้วยความเอาใจใส่ และเป็นกันเอง ดูแลลูกค้าเปรียบเสมือนญาติ คอยแจ้งข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้รับทราบศึกษาความต้องการของลูกค้า แต่ละบุคคลว่ามีความเหมือน และความแตกต่างกันในเรื่องใดบ้าง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้บริการลูกค้า แต่ละบุคคลในการสร้างความพึงพอใจ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ Millet (2012) กล่าวว่าความพึงพอใจในการให้บริการ (Satisfactory Service) หรือความสามารถในการสร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการ พิจารณาจากองค์ประกอบ 5 ด้านดังนี้

1. การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service) หมายถึง ความยุติธรรมในการบริการที่มีฐานคติที่ว่าคนทุกคนเท่าเทียมกัน ไม่มีการแบ่งแยกกีดกัน ในการให้บริการผู้ใช้บริการทุกคนจะได้รับการปฏิบัติในมาตรฐานการให้บริการเดียวกัน

2. การให้บริการอย่างทันเวลา (Timely Service) หมายถึง การบริการจะต้องตรงต่อเวลา เช่น กำหนดระยะเวลาภายใน 3 วันทำการหรือ 7 วัน ทำการตามที่กำหนด ถ้าไม่มีการตรงต่อเวลาจะนำมาซึ่งการสร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ผู้ให้บริการ

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะต้องมีจำนวนการให้บริการ และสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม (The right quantity at the geographical) ซึ่ง Millet เห็นว่าความเสมอภาค หรือการตรงเวลาจะไม่มีคามหมายเลย ถ้ามีจำนวนที่ไม่เพียงพอ และสถานที่ ที่ให้บริการสร้างความไม่ยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่ผู้ใช้บริการ

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอยึดประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก ไม่ใช่ยึดความพึงพอใจขององค์กรที่ให้บริการว่าจะให้ บริการ หรือหยุดให้บริการเมื่อใดก็ได้

5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) หมายถึงการให้บริการสาธารณะที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงานกล่าวอีกนัยหนึ่งคือการเพิ่มประสิทธิภาพหรือความสามารถที่ทำหน้าที่ได้มากขึ้นโดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

ระดับความรู้สึกของประชาชนที่มีต่อการให้บริการด้านต่างๆ ตามประสบการณ์ที่ได้รับ ความพึงพอใจ ด้านการบริการความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญ ประการหนึ่งที่ช่วยทำให้งานประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นงาน ที่เกี่ยวกับการให้บริการนอกจากผู้บริหาร จะดำเนินการให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจในการทำงานแล้ว ยังจำเป็นที่จะต้องดำเนินการ ที่จะทำให้ผู้มาใช้บริการเกิดความพึงพอใจ เพราะความเจริญก้าวหน้าของงานบริการ ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่เป็นตัวบ่งชี้ คือจำนวนผู้มาใช้บริการดั่งนั้น ผู้บริการที่ชาญฉลาด จึงควรอย่างยิ่งที่จะศึกษาให้ลึกซึ้งถึงปัจจัย และ สามารถนำมา เป็นเครื่องมือ เครื่องหนึ่ง ในการขับเคลื่อนธุรกิจ และที่สำคัญ แรงสำคัญ ในการพัฒนาความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นต่อไปในอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์ของไทย ขยายตัวไปอย่างมาก และมีแนวโน้มว่าแต่ละปี รถยนต์จะเพิ่มขึ้นตามจำนวนจะเห็นว่า บ้านหนึ่งหลัง มีรถยนต์อย่างน้อย คนละคัน การขยายปริมาณรถยนต์จึงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ธุรกิจประกันภัยรถยนต์ ทั้งภาค บังคับ และภาคสมัครใจจึงมีความสำคัญอย่างมากในสังคม การที่เจ้าของรถยนต์มี ประกันภัยทั้งภาค บังคับ ซึ่ง ทางรัฐได้บังคับใช้ทาง พ.ร.บ. อยู่แล้วว่ารถยนต์ทุกคัน ต้องทำประกันภาคบังคับทุกคัน ทั้งกรณีที่จะไม่สามารถต่อภาษีรถยนต์ได้ และมีความผิดทางกฎหมาย มีโทษปรับการทำงานแล้ว ยัง จำเป็น ที่จะต้องดำเนินการ ที่จะทำให้ผู้มาใช้บริการ เกิดความพึงพอใจ เพราะความเจริญก้าวหน้าของงานบริการ ปัจจัยที่สำคัญ ประการหนึ่งที่ เป็นตัวบ่งชี้ คือ ปัจจัยที่มีผลต่อความ พึงพอใจของผู้รับบริการ เป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก ในทางบวก ของผู้รับบริการ ต่อการให้บริการ ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ ของผู้รับบริการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1) สถานที่ การเข้าถึงการบริการสะดวก เมื่อประชาชนต้องการ ย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อการบริการ ท่าเล ที่ตั้ง สามารถกระจายสถานที่บริการให้ทั่วถึง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนจึงเป็นเรื่องสำคัญ

2) การส่งเสริมแนะนำ การให้บริการ ความพึงพอใจที่ผู้รับบริการเกิดขึ้นได้ จากการได้ยิน ข้อมูลข่าวสาร หรือบุคคลอื่นกล่าวถึงคุณภาพ ของการบริการในทางบวก ซึ่งหากตรงกับความจริงจะมีความรู้สึกกับการบริการดังกล่าว อันสามารถเป็นแรงจูงใจผลักดันให้มีความต้องการบริการ

3) ผู้ให้บริการ ผู้บริการ และผู้ปฏิบัติการบริการตัวเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญ ๆ ต่อการปฏิบัติงานบริการให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจทั้งสิ้น การบริการที่วางนโยบายการบริการโดยคำนึงถึงความสำคัญของประชาชน เป็นหลักย่อมสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจได้เช่นกันและที่สำคัญ การแสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีต่อการให้บริการลูกค้าที่ต้องการด้วยความสนใจ เอาใจใส่อย่างเต็มที่ ด้วยจิตสำนึกของการบริการ

4) สภาพแวดล้อมการให้บริการ สภาพแวดล้อมที่ดี และบรรยากาศของการบริการที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกพึงพอใจของลูกค้า นั้น ทำให้ลูกค้ากลับมาใช้บริการอีกครั้ง แต่ถ้าการบริการและมีพฤติกรรมที่แย่ จะทำให้ลูกค้าอึดอัดใจ และไม่กลับมาใช้บริการอีก อาคารสถานที่ การตกแต่งภายใน การจัดแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วนตลอดจน การออกแบบวัสดุ เครื่องใช้งานบริการจดหมาย เป็นต้น

5) กระบวนการบริการ วิธีการนำเสนอบริการในกระบวนการเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชน ประสิทธิภาพของการจัดการระบบการบริการ ส่งผลให้การปฏิบัติงานบริการแก่ลูกค้ามีความคล่องตัวและสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างถูกต้องมีคุณภาพ เช่น การนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้าจัดระบบข้อมูล ของการสำรองห้องพักโรงแรม หรือสายการเงิน การใช้เครื่องฝากถอนเงินอัตโนมัติ การใช้ระบบโทรศัพท์อัตโนมัติ ในการรับโอนสาย ในการติดต่อองค์การต่าง ๆ การประชุมทางโทรศัพท์ การติดต่อทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

กล่าวสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ ได้แก่ มีสภาพแวดล้อมของการบริการ กระบวนการบริการ การส่งเสริมแนะนำการบริการ ผู้ให้บริการ สถานที่บริการ และที่สำคัญที่สุดคือ นโยบายการบริการ โดยคำนึงถึงความสำคัญของประชาชน ผู้รับบริการเป็นหลักย่อมสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ ซึ่งในที่นี้

2.1.2 ทฤษฎีความพึงพอใจ

เฮอส์เบอร์ (Herzberg) อ้างในสิทธิชัย ทองเขียว ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นข้อมูลเหตุ ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพอใจ

1) ปัจจัย กระตุ้น (Motivation Factors) ที่เกี่ยวกับงาน ซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพอใจในการทำงาน ได้แก่ ความสำเร็จของงาน การยอมรับ ความรับผิดชอบ ลักษณะของงาน และความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

2) ปัจจัย ค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็น ปัจจัย ที่เกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อม ของการทำงานและมีหน้าที่ ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน คือ สภาพแวดล้อม นโยบาย เงินเดือน

มาสโลว์ (2486) ได้แบ่งทฤษฎีความต้องการ เป็น 5 ขั้นตอน แต่ละทฤษฎีไม่เพียงแต่แยกประเภทความต้องการของมนุษย์เท่านั้น แต่ยังให้ข้อเสนอแนะทางการบริหารพฤติกรรมของมนุษย์ ในองค์กรในแง่ของลำดับความต้องการ 5 ประการ คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย
2. ความต้องการความปลอดภัย
3. ความต้องการด้านสังคม
4. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง
5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต

2.1 แสดงลำดับความต้องการตามทฤษฎีความต้องการ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน และความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการความปลอดภัย ได้แก่ ความต้องการความปลอดภัย และ ความปลอดภัยจากความกลัว และการคุกคามต่าง ๆ
3. ความต้องการด้านสังคม ได้แก่ ความต้องการรับความรัก ความรู้สึกว่าได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม
4. ความต้องการได้รับเกียรติยศชื่อเสียง ได้แก่ ความต้องการได้รับความเคารพนับถือตนเอง ความเคารพนับถือจากบุคคลอื่น ๆ การยกย่องและเกียรติยศชื่อเสียง
5. ความต้องการประสบความสำเร็จให้กับชีวิต ได้แก่ ความต้องการใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ ความต้องการความเจริญเติบโต

โซลิแมน (Soliman) นักการศึกษาต่างประเทศ Soliman, & Soliman (1997) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. ตัวแปรปัจจัยภายใน หรือปัจจัยจูงใจ ทั้งหมดรวมกันทำให้เกิดความพอใจในการทำงานมากกว่าความไม่พอใจในการทำงาน และตัวแปรปัจจัยภายนอก ปัจจัยค้ำจุน ทั้งหมดรวมกันทำให้เกิดความไม่พอใจในการทำงาน หรือ ตัวแปรปัจจัยภายนอก ปัจจัยค้ำจุน ทั้งหมดรวมกันทำให้เกิดความไม่พอใจในการทำงาน มากกว่าความพอใจในการทำงาน
2. ตัวแปรปัจจัยทั้งหมดรวมกันทำให้เกิดความพอใจในการทำงานมากกว่าตัวแปรปัจจัยภายนอกรวมกัน และตัวแปรภายนอกทั้งหมดรวมกัน ทำให้เกิดความพอใจในการทำงานมากกว่าตัวแปร ปัจจัยภายในทั้งหมดรวมกัน

Parasuraman, Grewat (2000) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาคุณภาพการบริการให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ โดยจำแนกคุณลักษณะ คุณภาพการบริการ 5 ด้าน ดังนี้

1. ความเป็นรูปธรรมของบริการ (Tangibles) คือ สิ่งอำนวยความสะดวกและ

สถานที่ งานบริการควรมีความเป็นรูปธรรมที่สามารถสัมผัสจับต้องได้มีลักษณะทางกายภาพที่ ปรากฏให้เห็น เช่น สถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ วัสดุ เป็นต้น

2. ความเชื่อมั่นไว้วางใจได้(Reliability) คือ การให้บริการต้องตรงตามการ สื่อสาร ที่นำเสนอแก่ผู้รับบริการ งานบริการที่มอบหมายให้แก่ผู้รับบริการทุกครั้งต้องมีความถูกต้อง เหมาะสม และมีความสม่ำเสมอ ที่สามารถสร้างความเชื่อถือไว้วางใจในงานบริการจากผู้รับบริการ

3. การตอบสนองลูกค้า (Responsive) คือ การให้บริการ ผู้ให้บริการ มีหน้าที่ ให้บริการผู้รับบริการด้วยความเต็มใจและความพร้อมที่จะช่วยเหลือหรือให้บริการผู้รับบริการ ได้ ทันทีและผู้รับบริการได้รับบริการที่สะดวกและรวดเร็ว

4. การให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ (Assurance) คือ การบริการจาก ผู้ให้บริการ ที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะในการทำงาน ตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและมี มนุษยสัมพันธ์ที่ดีสามารถทำให้ผู้รับบริการเกิดความเชื่อถือและสร้างความมั่นใจว่าผู้รับบริการ ได้รับบริการ ที่ดี

5. การเข้าใจและรู้จักผู้รับบริการ (Empathy) คือ ผู้ให้บริการที่ให้บริการแก่ ผู้รับบริการแต่ละรายด้วยความเอาใจใส่ ศึกษาความต้องการของผู้รับบริการแต่ละรายมีความเหมือน และความแตกต่างในบางเรื่อง ใช้เป็นแนวทางในการให้บริการ ผู้รับบริการแต่ละรายในการสร้างความ พึงพอใจ

ชัยวัฒน์ มาคำสุข (2567)ได้กล่าวไว้ว่า พัฒนาศักยภาพขององค์กรสามารถตอบสนองต่อ ปัญหา และความต้องการของชุมชนได้อย่างเต็มที่ สนใจศึกษาว่าประชาชนผู้อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ ของ องค์กรอย่างเหมาะสม ถูกต้องตามอำนาจหน้าที่ ที่กฎหมายกำหนด มีสิ่งใดที่องค์การบริหารส่วน ตำบลควรที่จะปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้องค์กรสนองตอบตามเจตนารมณ์ ของบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ ได้อย่างแท้จริง การวัดความพึงพอใจแบ่ง แบบวัดตามลักษณะข้อคำถามที่ถามออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แบบสำรวจปรนัย เป็นแบบวัดที่มีคำถามและคำตอบใช้เลือกตอบ โดยที่ ผู้ตอบ ตอบตามที่ตนเองมีความคิดเห็นและความรู้สึกเป็นข้อมูลที่มีการวิเคราะห์ด้วยเชิงปริมาณ

2. แบบสำรวจเชิงพรรณนา เป็นแบบสอบถามที่ผู้ตอบตอบด้วยคำพูดและข้อเขียน ของตนเอง เป็นแบบสัมภาษณ์หรือคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบโดยอิสระเป็นข้อมูลที่ได้ในเชิงคุณภาพ แบบ วัดยังสามารถแบ่งได้ตามคุณลักษณะของงานเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1 แบบวัดความพึงพอใจงานโดยทั่วไป เป็นแบบวัดที่วัดความพึงพอใจของ บุคคลที่มีความสุขอยู่กับการงานโดยส่วนรวม ตัวอย่างแบบวัดชนิดนี้ ได้แก่ แบบวัดของแฮคแมน และ โอเมแฮม ซึ่งมีข้อคำถามเพียง 5 ข้อ เป็นลักษณะแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่ามีข้อ 2 และข้อ 5 เป็นคำถาม

2.2 แบบวัดความพึงพอใจเฉพาะเกี่ยวกับ งานของแบบวัดนี้เป็นการวัด ความ พึงพอใจในแต่ละด้าน ตัวอย่างแบบวัดชนิดนี้ ได้แก่ แบบวัดของแฮคแมน และโอลแฮม แบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีข้อความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงาน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรายได้ ความมั่นคงในงาน มิตรสัมพันธ์ ผู้บังคับบัญชา และความก้าวหน้า

2.1.3 ทฤษฎีสัญชาตญาณหรือทฤษฎีธรรมชาติ (Instinct or Natural Theory)

อริสโตเติล ซึ่งเป็นบิดาของวิชารัฐศาสตร์ เป็นบุคคลแรก ที่ เสนอทฤษฎีธรรมชาติ เพื่ออธิบาย ก่อกำเนิดรัฐ อริสโตเติล เชื่อว่ามนุษย์นั้น ดีโดยพื้นฐาน และมีความพยายามอย่างไม่หยุดยั้ง ที่จะ เข้าถึงความดี ความงามสุดยอด อันเป็นสิ่งที่ไม่มีวันจะบรรลุ ถึงปัญหาความดีงามสุดยอด จึงยังคง เป็นภูมิธรรม ที่สูงสุดที่มนุษย์มุ่งแสวงหา ซึ่งอริสโตเติล ก็เห็นว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคมโดยธรรมชาติ กล่าวคือ เป็นธรรมชาติที่มนุษย์ จะรวมตัวเข้าด้วยกัน และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และกันอันยังผลให้เกิด เป็นชุมชนขึ้นมา รูปแบบที่เป็นทางการของชุมชนมนุษย์ก็คือ รัฐ แบบนครรัฐ การก่อกำเนิดของนคร รัฐจึงเป็นผลมาจากความโน้มเอียงตามธรรมชาติของมนุษย์ อริสโตเติล เชื่อมั่นว่านครรัฐเป็น สิ่งแวดล้อมธรรมชาติของสังคม และยังเห็นด้วยว่า มนุษย์จะเป็นมนุษย์ ก็ต่อเมื่ออยู่ภายในนครรัฐ ปัจเจกบุคคลอยู่ภายนอกนครรัฐนั้น ถ้าไม่เป็นเทพเจ้าก็ต้องเป็นสัตว์บ้า นครรัฐเป็นสิ่งแวดล้อม เพียงจะทำให้ผู้ใดผู้หนึ่งมีความเป็นมนุษย์ที่แท้จริง

นครรัฐนั้นเป็นสถาบันที่สำคัญยิ่ง ในปรัชญาอริสโตเติล นครรัฐไม่ได้เป็นแต่เพียงการแสดง ให้ เห็นถึงซึ่งความโน้มเอียง ตามธรรมชาติของมนุษย์ ที่มีกันและกัน แต่ยังเป็นพาหนะที่ทำให้ปัจเจก บุคคลสามารถบรรลุถึงซึ่งความดีงามสุดยอด อริสโตเติล ยังเห็นว่า มนุษย์เราเมื่อมีความสมบูรณ์ จะ เป็นสัตว์ที่ประเสริฐที่สุด แต่ถ้าหากแยกออกจากกฎหมายและจะความยุติธรรม

สำหรับอริสโตเติล นั้นนครรัฐไม่เป็นแค่เพียง ปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ แต่ยังมีลักษณะที่ สำคัญ อีกมากมาย แม้นครรัฐจะถือกำเนิด ขึ้นมาจากปฏิสัมพันธ์ของปัจเจกบุคคล แต่ในทางปฏิบัติ นครรัฐมี ความสำคัญมากกว่าปัจเจกบุคคล หรือกลุ่มบุคคลใด ๆ นครรัฐได้กลายเป็นที่จะอยู่ ชีวิต สิทธิต่าง ๆ และพันธะ นอกเหนือไปจากข้อผูกพันต่าง ๆ กับประชาชนที่นครรับใช้ ทฤษฎีที่ถือว่ารัฐ เป็นอินทรีย์นี้ ในเวลาต่อมาได้รับการสนับสนุน จากบุคคลที่มีความคิดเห็น ที่แตกต่างกัน เช่น โทมัส อะไควนัส รุสโซ และมุลเลอร์ นักเสรีนิยม

ในปัจจุบันก็ยังได้กล่าวอ้างถึง สังคมอินทรีย์อยู่ ทฤษฎีนี้ถือว่า เมื่อเกิดเป็นมนุษย์ ย่อมมี สัญชาตญาณที่ผลักดัน หรือให้เป็นองค์การทางการเมืองขึ้นมา ดังที่อริสโตเติล (Ariste) กล่าวไว้ สัญชาตญาณให้อยู่ในเมืองหรือรัฐ หากไม่อยู่ในแล้ว ถือว่าจะต้องเป็นเทพเจ้า(Gods of Beasts) ข้อความของอริสโตเติลนี้ มีผู้ที่ความคลาดเคลื่อนอยู่ คือ Zion Fri

จากทฤษฎีนี้ถือว่า เมื่อเกิดเป็นมนุษย์ ย่อมมีสัญชาตญาณที่ผลักดันให้มนุษย์รวมตัวกันได้เป็นผู้ให้ หรือให้เป็นองค์การทางการเมืองขึ้นมา ดังที่อริสโตเติล (Aristotle) กล่าวว่า มนุษย์เป็นสัตว์ที่มีสัญชาตญาณให้อยู่ในเมืองหรือรัฐ หากไม่อยู่ในรัฐแล้ว ถือว่าต้องเป็นเทพเจ้า หรือสัตว์โลกอื่นๆ (Gods of Beasts) ข้อความของอริสโตเติลนี้ มีความคลาดเคลื่อนอยู่บ่อยๆ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ ในการให้บริการเป็นสิ่งที่เป็นตัวชี้วัดในการกลับมาใช้บริการ โดยทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ความคาดหวังในความพึงพอใจ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ในการกำหนดเป้าหมาย ที่จะสามารถกำหนดกลุ่มผู้รับบริการเป้าหมาย ศึกษาจุดแข็งจุดอ่อนของ ตนเอง จากนั้นจึงกำหนดเป็นกลยุทธ์ในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ร่วมกับการนำเทคโนโลยี ต่าง ๆ เข้ามาปรับใช้เพื่อให้ เกิดการบริการที่สะดวก รวดเร็ว ทันสมัย และสามารถเข้าถึงผู้รับบริการ หรือผู้ใช้จำนวนมากได้

2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับการบริการ

2.1.4.1 การบริการคืออะไร

การบริการคือกิจกรรมที่มีเจตนาให้บริการแก่ลูกค้าหรือผู้ใช้บริการโดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ การสร้างความพึงพอใจและส่งเสริมความพึงพอใจให้กับลูกค้า การบริการนั้นมีหลายประเภทขึ้นอยู่กับประเภทธุรกิจ ขึ้นอยู่กับ ผู้ประกอบการ ในธุรกิจนั้นๆ เช่น การบริการในสายงานด้านการท่องเที่ยว และโรงแรม การบริการในสายงานด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ การบริการในสายงานด้านอาหารและเครื่องดื่ม การบริการในสายงานด้านการเงินและการลงทุน และอีกมากมาย การบริการ สามารถมอบ ประสิทธิภาพที่ดีแก่ลูกค้าได้ ซึ่งอาจส่งผลต่อการซื้อสินค้าหรือการใช้บริการในอนาคตด้วย

2.1.4.2 หลักการของการให้บริการ

การให้บริการ เป็นหน้าที่หลักที่สำคัญในการบริหารงานของภาคราชการ โดยเฉพาะใน ลักษณะงานที่ต้องการมีการติดต่อสัมพันธ์ กับประชาชนหรือผู้รับบริการโดยตรงซึ่งองค์การ และ เจ้าหน้าที่ขององค์กรผู้ให้บริการมีหน้าที่ ในการส่งต่อการบริการให้แก่ผู้รับบริการ ดังมีนักวิชาการให้ กฎเกณฑ์ดังนี้

กุลธนะ ธนาพงศ์ธร อ่างใน ปราโมทย์ พงษ์อารีย์ (2560) ชี้ให้เห็นถึงหลักการให้บริการที่สำคัญมี 5 ประการ ดังนี้ 1) หลักความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ ประโยชน์และบริการที่องค์กรจัดให้นั้นจะต้องตอบสนองความต้องการของบุคคลากรส่วนใหญ่ หรือทั้งหมด มิใช่เป็นการจัดให้แก่บุคคลกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ และบริการแล้วคุ้มค่ากับการดำเนินงานนั้นๆ ด้วย 2) หลักความสม่ำเสมอ กล่าวคือ การให้บริการนั้น ๆ ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มิใช่ทำๆหยุดๆตามความพอใจของผู้ให้บริการหรือผู้ปฏิบัติงาน 3) หลักความเสมอภาค กล่าวคือ การบริการที่จัดนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการมี เสมอภาคและเท่าเทียมกันไม่มีการใช้สิทธิพิเศษแก่บุคคล

4) หลักความประหยัด กล่าวคือ ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการบริการ ต้องไปมาความ สะดวก กล่าวคือ การจัดที่บริการแก่ผู้รับบริการนั้นจะต้องเป็นไปในลักษณะ ง่ายสะดวก และสิ้นเปลือง

ทรัพยากรไม่มากนัก ทั้งยังไม่เป็น การสร้างภาระยุ่งยากใจให้แก่ผู้ให้บริการหรือผู้ใช้บริการมากเกินไป"

เป้าหมายแรกของการจัดบริการแบบครบวงจรก็คือ การมุ่งประโยชน์ของผู้รับบริการ ทั้งผู้มาติดต่อขอรับบริการและผู้ที่อยู่ฝ่ายที่ควรจะได้รับการเป็นสำคัญซึ่งมีลักษณะ ที่ผู้ใช้บริการมีความสำคัญทุกคน ทุกท่านจะต้องถือว่า การให้บริการเป็นภาระหน้าที่ ที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยจะต้องพยายามจัดบริการให้ครอบคลุมผู้ที่อยู่ในข่ายที่ควรจะได้รับการทุกคนควรกำหนดระเบียบวิธีปฏิบัติและการใช้ดุลพินิจจะต้องคำนึงถึงสิทธิประโยชน์ ของประชาชนเป็นหลัก โดยจะต้องยึดหลักการผู้มาใช้บริการจะต้องคำนึงถึงสิทธิประโยชน์ของผู้รับบริการ และสะดวกรวดเร็ว

2.1.4.3 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการบริการ

คุณภาพบริการ (Service Quality) เป็นแนวคิดด้านการจัดการ ที่เปลี่ยนจากการเน้นความเป็นเลิศด้านคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์มาเป็นการพัฒนาความสัมพันธ์กับลูกค้า เป็นแนวคิดที่เกิดจากความต้องการของภาคธุรกิจที่จะหาทางเพื่อให้องค์การของตนแข่งขันได้ในตลาด โดยให้ความสำคัญต่อ ผู้บริโภคมากขึ้น

ความหมายของคุณภาพการบริการ มีผู้ให้ความหมายของคำว่า คุณภาพบริการ ไว้หลายทัศนะ พิมพ์กมล เกษแก้ว (2563) ได้อธิบายการพัฒนาแนวคิดการบริการสาธารณะ ได้ดังนี้

1.การบริหารสาธารณะแบบดั้งเดิม (The Old Public Administration) กล่าวคือ การบริหารสาธารณะแบบดั้งเดิมมีลักษณะการบริหารแบบชนชั้น ไม่ได้มุ่งตอบสนองความต้องการของประชาชน แต่เป็นการตอบสนองความต้องการ ของเจ้าหน้าที่รัฐมากกว่า

2. การจัดการสาธารณะสมัยใหม่ (The New Public Management) เป็นหลักการบริหารที่พยายามแก้จุดอ่อนของการบริหารแบบดั้งเดิมที่ให้ความสำคัญกับผู้บังคับบัญชาแต่ละเลย ผู้ใต้บังคับบัญชา การทำงานไม่ยึดหยุ่นเล่นพรรคเล่นพวก

3. การจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ (The New Public Governance) คือ การพัฒนาการของนโยบายสาธารณะและการนำนโยบายไปปฏิบัติในบริบทของสังคมปัจจุบันที่การจัดหาบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนไม่ใช่หน้าที่ของภาครัฐเพียงฝ่ายเดียว แต่เป็นหน้าที่ของทุกภาคส่วน ซึ่งความแตกต่างกันของแต่ละองค์การที่เข้ามาปฏิสัมพันธ์กันนั้นย่อมก่อให้เกิดความซับซ้อน

4. การบริการสาธารณะแนวใหม่ (The New Public Service) กล่าวคือ การเปลี่ยนมุมมองผู้รับบริการเป็นพลเมืองไม่ใช่ลูกค้า การให้ความสำคัญกับคนมากกว่าการเป็นผู้ประกอบการ ความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าตลาดหรือลูกค้า การให้ความสำคัญกับคนมากกว่าผลผลิตภาพ และการรับใช้สังคมมากกว่าการกำกับทิศทางแล้วปล่อยให้เอกชนเข้ามาดำเนินการแทน

ปกรณ ศิริประกอบ (2565) ได้อธิบายถึงแนวคิดที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการภาครัฐ ดังนี้

1. การบริหารจัดการภาครัฐแนวเก่า (Old Public Management: OPM) เป็น ระบบราชการแบบปิด มองประชาชนเป็นลูกค้า ภาครัฐไม่สนใจประชาชนโดยภาครัฐมักคิดเอาเองว่าประชาชนต้องการแบบไหน

2. การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management: NPM) ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

3. การบริการสาธารณะแนวใหม่ (New Public Service: NPS) โดยให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการภาครัฐ (Citizen Participation) มีการเปิดกว้าง และเชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและภาคส่วนอื่นๆ ในสังคม (Collaboration) ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง และรับฟังความคิดเห็นประชาชน (Citizen -Centered) Active Citizen (พลเมืองตื่นรู้)

สรุป การบริการสาธารณะแนวใหม่ มีการพัฒนาแนวคิดจากการบริหารสาธารณะแบบดั้งเดิมไปสู่แนวคิดการจัดการสาธารณะสมัยใหม่ จากนั้นมีการพัฒนาแนวคิดแบบการจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ และการพัฒนาแนวคิดการบริการสาธารณะแนวใหม่ ตามลำดับ

ณศุภมลกานต์ ไชยวิมลศิริ (2562) ได้สรุป คุณภาพการบริการ หมายถึง การสร้างความพึงพอใจแก่ประชาชนในการให้บริการของภาครัฐ ระดับความสามารถของผลิตผล หรือบริการในการบำบัดความต้องการของลูกค้า ที่มีคุณลักษณะได้มาตรฐาน ปราศจากข้อบกพร่อง และสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าถึงขั้นเป็นที่พึงพอใจ การบริการของภาครัฐที่มีหน้าที่ ในการให้บริการประชาชนในหน่วยงานต่างๆ ที่เป็นไปตามบทบาท ที่ในแต่ละหน่วยงานมีหน้าที่ใดๆที่ต้องดำเนินงาน ฉะนั้นแล้ว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดบริการสาธารณะ ให้เกิดความพึงพอใจแก่ประชาชน ซึ่งหลายหน่วยงานอาจต้องเจอปัญหา เมื่อประชาชนไม่ได้รับบริการที่ไม่เป็นที่พึงพอใจ อาจเกิดการร้องเรียนในรูปแบบต่างๆ ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดปัญหากับหน่วยงานให้บริการนั้นได้ อย่างไรก็ตาม การให้ความสำคัญแก่ประชาชนจึงนับว่า เป็นสิ่งที่หน่วยงานต้องคำนึงถึง ดังมีคำกล่าวที่ว่า “ประชาชนต้องมาก่อน” จึงเป็นสิ่งสะท้อนที่หน่วยงานภาครัฐ จะต้องหาแนวทางในการบริการประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการอย่างพึงพอใจ และเกิดความประทับใจ

ศศิวิมล ครุฑพงษ์, วลัยพร ชินศรี (2566) ให้ความหมายของ คุณภาพบริการ หมายถึง การส่งมอบบริการที่ดี เหมาะสมทั้งเวลา สถานที่ รูปแบบ ลักษณะทางจิตวิทยาโดยใช้แรงงานมนุษย์ เพื่อ วิสัยทัศน์ของประเทศที่ว่า “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าว รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะใช้โมเดลการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมเพื่อพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน สนองตอบความต้องการ และความคาดหวังของผู้ใช้บริการ ทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความพึงพอใจสูงสุด จาก การใช้บริการ มีความประทับใจด้านบวก และอยากกลับมาใช้บริการอีก รวมทั้งอยากบอกต่อไปถึงผู้อื่น ในทางที่ดี ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของบริการที่ดีด้วย

ธิดากาญจน์ คำวิเศษธนธร (2566) ให้ความหมายของคุณภาพบริการ หมายถึง ความสำเร็จของการให้บริการ ความถูกต้องแม่นยำของการให้บริการ ได้รับความน่าเชื่อถือ และไว้วางใจจากผู้ให้บริการ ให้บริการตรงต่อเวลา ให้บริการที่รวดเร็ว ระบบการให้บริการครบถ้วน สมบูรณ์ และทันสมัยในการบริการ การได้รับการตอบสนองตามความต้องการของประชาชน ผู้ใช้บริการซึ่งการวัดความพึงพอใจของประชาชนนั้น เป็นเครื่องมือที่สามารถบ่งบอกถึงประสิทธิภาพ ในการจัดทำกิจการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหนึ่ง อำเภอพนมพิสัย จังหวัดหนองคาย พร้อมทั้งสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของการให้บริการ กับการบริหารของหน่วยงาน ในการจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชน

สุธิญา พรหมมาก (2568) ได้ให้ความหมายของ คุณภาพบริการ คือ การดำเนินให้บริการ เพื่อสนองความต้องการของประชาชน การบริหารงานของหน่วยงานของรัฐ ในการจัดทำบริการ สาธารณะต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ ที่กำหนดโดยนโยบายของรัฐบาล และกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งกำหนด อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ภายใต้สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของสังคม และภายในหน่วยงานของรัฐซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ระบบราชการมีความสำคัญ และสัมพันธ์กับวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนแต่ละประเทศสูงมาก หากประเทศใดมีระบบราชการที่มี ประสิทธิภาพสูงคุณภาพของสังคมและประชาชนของประเทศนั้นก็จะยิ่งดีไปด้วย(หรือเกิดความ คาดหวังของลูกค้าในการดำเนินการ ของคุณภาพการบริการนั้น ต้องดำเนินการในพื้นที่ ที่สำคัญที่สุด ขององค์กรซึ่งก็คือพื้นที่ ที่ลูกค้าหรือ ผู้รับบริการขององค์กร เป็นผู้บอกว่าดี หรือไม่ดี ควรใช้บริการ ต่อหรือไม่

ธณัส ปันทอง, พชร ชยากรโสภิต (2568) ให้ความหมายของคุณภาพบริการ หมายถึง คือ การมีผลชี้วัดในการกลับมาซื้อซึ่งยุคสมัยที่เปลี่ยนทำให้มีความเสี่ยง ในการบริการ การบริหารจัดการ ความเสี่ยงโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และการยอมรับเทคโนโลยี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพ การบริหารจัดการความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ และด้านความ ปลอดภัย และการยอมรับเทคโนโลยีด้านความง่าย ในการใช้งาน ด้านการใช้งานจริง และด้านการรับรู้ ประโยชน์การใช้งาน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อ อุปสงค์การซื้อประกันภัยรถยนต์ผ่านช่องทางออนไลน์ ของ ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ และการซื้อ ประกันภัยภาคสมัครใจจึงมีความจำเป็น และเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการลดความเสี่ยงด้านการระ ค่าใช้จ่ายส่วนเกินที่เพิ่มสูงขึ้นทุกปี หากกรณีเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉิน ส่วนตัวแปรลักษณะทางประชากร ด้านอายุ และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านเวลา มีอิทธิพลเชิงลบต่ออุปสงค์การซื้อประกันภัย รถยนต์ผ่านช่องทางออนไลน์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ตามลำดับ

ขณะที่ลักษณะทางประชากร ด้านเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตัวแปรการบริหารจัดการ ความเสี่ยงด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านจิตใจ และตัวแปรการยอมรับเทคโนโลยีด้านทัศนคติต่อการใช้งาน และด้านความตั้งใจในการใช้งาน ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญ ผลการศึกษาดังกล่าว สามารถนำมาเป็นแนวทางในการสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบริการของผู้ประกอบการได้อย่างยั่งยืน

1. แจ่มจันทร์ พิมราช และธัญนันท์ บุญอยู่ (2565) ได้กล่าวว่า คุณภาพการให้บริการ ที่ดีจะทำให้ผู้รับบริการประทับใจ และเกิดความเชื่อมั่นในการให้บริการ ที่มีต่อผู้รับบริการนั้นจะสามารถสร้างความสัมพันธ์เชิงบวก ต่อความภักดีที่เป็นผล ของความตั้งใจ กับมาใช้บริการซ้ำของผู้รับบริการด้วยความเต็มใจได้เช่นกัน โดยการศึกษาคุณภาพ การให้บริการจะมีความสัมพันธ์ ต่อความตั้งใจกลับมาใช้บริการ ซึ่งพบว่า การศึกษาของ Prabowo, Astuti & Respite (2020) ได้ศึกษาคุณภาพการให้บริการที่เป็นความแตกต่างระหว่างความเป็นจริง และความคาดหวังของลูกค้าอันเกี่ยวกับการบริการที่ได้รับ หรือการกระทำที่เป็นกิจกรรมที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่ง เสนอให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งที่สามารถสร้างให้เกิดการบริการ ที่มีคุณภาพ ที่เป็นทรัพยากรเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญ ที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการอันจะก่อให้เกิดพฤติกรรม ความตั้งใจกลับมาใช้บริการได้อย่างต่อเนื่อง

คอตเลอร์ Kotler (2000) กล่าวว่า คุณภาพการบริการเป็นการแข่งขันทางธุรกิจบริการ ผู้ให้บริการ ต้องสร้างบริการให้เท่าเทียมกัน หรือมากกว่าคุณภาพที่ผู้รับคาดหวังต่อคุณภาพ บริการของผู้รับบริการมาจากประสบการณ์เดิม เมื่อผู้รับบริการมาบริการ จะเปรียบเทียบบริการที่ตน ได้รับจริง กับบริการที่คาดหวังไว้

กุลสกาวิ เลาสถิต (2567) ได้ให้ความหมาย การให้บริการ กลยุทธ์การบริหารกิจการบริการสาธารณะ ภายใต้บทบาทภาคีเครือข่าย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลยุทธ์ และความร่วมมือกันของภาคีเครือข่าย ควรเริ่มตั้งแต่การวางแผน การพัฒนาความสัมพันธ์ การจัดการทรัพยากร การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม การเสริมสร้างการมีส่วนร่วม และการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมถึงการประเมินผลลัพธ์ในการบริหารกิจการ บริการสาธารณะ ร่วมกับภาคีเครือข่าย จะช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดบริการที่มีคุณภาพสูง และพัฒนาชุมชนให้เกิดความยั่งยืน การใช้กลยุทธ์ที่หลากหลาย และการสร้างความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยสำคัญ ในการเสริมสร้างความสำเร็จในการบริหารกิจการสาธารณะขององค์กร ความสำเร็จใดก็ตามที่ทำให้ผู้อื่นได้รับ ได้รับ ความรู้สึก พึงพอใจ สะดวกสบาย บริการที่ดี คือการที่ทำให้ลูกค้าพอใจ ซึ่งลูกค้าทุกคนก็ต้องมีความคาดหวัง

จากการพิจารณาแนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการข้างต้น แสดงให้เห็นว่าเป้าหมายของการให้บริการนั้น คือ การสร้างความพอใจให้เกิดแก่ผู้รับบริการ ดังนั้น การที่จะวัดว่าการให้บริการสาธารณะบรรลุเป้าหมายหรือไม่วิธีหนึ่ง คือ การวัดความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ เพื่อเป็น

การประเมินผลการทำงาน ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า การให้บริการหมายถึง กิจกรรม หรือกระบวนการ ดำเนินการอย่างใด อย่างหนึ่งของบุคคล หรือองค์กร เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลอื่น และก่อให้เกิดความพึงพอใจจากผลของการกระทำนั้น ซึ่งการให้บริการที่ดีจะเป็นการกระทำที่สามารถตอบสนองความต้องการ ของผู้ที่แสดงเจตจำนงให้ได้ตรง กับสิ่งที่บุคคลนั้นคาดหวังไว้ พร้อมทั้งทำให้บุคคลดังกล่าวเกิดความรู้สึกที่ดี และประทับใจในสิ่งที่ได้รับในเวลาเดียวกัน

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การให้บริการมีคุณลักษณะที่จับต้องได้ หรือไม่ได้ ซึ่งการบริการกับ ผู้รับบริการ เป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ โดยผู้ใช้บริการสามารถวิเคราะห์ หรือรับ ความรู้สึกถึงความต้องการ และความคาดหวัง ของการบริการที่ได้รับจากการตัดสินใจในส่วนที่ สามารถตอบสนอง ต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ ให้บริการตรงต่อเวลา ให้บริการที่รวดเร็ว มี ระบบการให้บริการครบถ้วนสมบูรณ์ และความทันสมัย มีรูปแบบตรง กับความคาดหวังของ ผู้ใช้บริการมากที่สุด ซึ่งผู้ใช้บริการจะเกิดความรู้สึกพึงพอใจ ประทับใจ และกลับมาใช้บริการอีก

2.2 หลักสัปปุริสธรรม 7

การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรลภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี สำหรับสัปปุริสธรรม 7 คือ ธรรมที่นำไปใช้ปฏิบัติง่าย ๆ ในชีวิต คือการรู้เหตุ รู้ผล รู้ตน รู้ประมาณ รู้จักกาล รู้จักชุมชน รู้จักบุคคล ซึ่งที่กล่าวมาเป็นกุศลธรรม ที่ทำให้บุคคลเป็นคนดี ซึ่งการเป็นคนดี นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ เพศ ชชาติกำเนิด หรือ ฐานะนรภาพ ความเป็นอยู่ หรือ การศึกษา บุคคลสามารถนำไปใช้ ให้เกิดความเชี่ยวชาญ ฝึกฝนจนชำนาญ แต่เพื่อให้เห็นถึงภาพรวม ให้ชัดเจน จะสามารถสรุป หลักธรรมให้ กระจำดังนี้นี้

2.2.1 ความหมายของหลักสัปปุริสธรรม 7

ธรรมของคนดี ธรรมของสัตบุรุษ ธรรมที่ทำให้เป็นสัตบุรุษ คุณสมบัติของคนดี คนที่มีความประพฤติชอบด้วยกาย วาจา ใจ พฤติกรรมถูกต้องตามทำนองคลองธรรมหรือเรียบร้อยดี มีกุศลธรรม 7 ประการ ในจิตสันดานของบุคคลใด กุศลธรรม 7 ประการนี้เรียกว่า สัปปุริสธรรม 7

พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรมให้ความหมายไว้ว่า สัปปุริสธรรม คือ ธรรมของ สัตบุรุษ, ธรรมที่ทำให้เป็นสัตบุรุษ, คุณสมบัติของคนดี, ธรรมของผู้ดีจากที่กล่าวมาองค์ประกอบ ของสัปปุริสธรรมประกอบด้วย

1. ธัมมัญญตา ความเป็นผู้รู้จักเหตุ หมายถึง ธรรมที่นำไปใช้ปฏิบัติง่าย ๆ ในชีวิต คือการรู้เหตุ รู้ผล รู้ตน รู้ประมาณ รู้จักกาล รู้จักชุมชน รู้จักบุคคล ความเป็นผู้รู้จักว่าสิ่งนี้เป็นเหตุของ สิ่งนั้น สิ่งนั้นเป็นเหตุของสิ่งนี้ กุศลธรรม ที่ทำให้บุคคลเป็นคนดี ซึ่งการเป็นคนดี นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ เพศ ชชาติกำเนิด ผู้รู้หลักการและกฎเกณฑ์ของสิ่งทั้งหลายที่ตนเข้าไปเกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิต ใน

การปฏิบัติหน้าที่และดำเนินกิจการต่างๆ การปฏิบัติหน้าที่และดำเนินกิจการต่างๆ โดยรู้เข้าใจสิ่งที่ตนจะต้องประพฤติปฏิบัติ ให้เกิดความเชี่ยวชาญ ฝึกฝนจนชำนาญ มีความรับผิดชอบในหน้าที่และรู้ที่จะแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม กับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

2.อัตถัญญตา ความเป็นผู้รู้จักผล รู้จักเหตุ ความเป็นผู้รู้จักกรรม หรือความเป็นผู้รู้จักเหตุผล ความเป็นผู้รู้จักอรรถคือ ความหมายหรือความมุ่งหมายของหลักการที่ตนต้องปฏิบัติ โดยมีความเข้าใจประโยชน์ที่ประสงค์หรือวัตถุ รู้ว่าสิ่งที่ตนทำอยู่อย่างนั้นๆ ดำเนินชีวิตอย่างนั้นเพื่อประสงค์ประโยชน์อะไร การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา การแก้ไขปัญหา เมื่อเกิดปัญหาแล้ว และสถานการณ์ต่างๆ ที่ทำให้เกิดผล การทำงานให้บรรลุ เป้าหมายให้เกิดความพึงพอใจของการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผลงานที่เกิดขึ้นนั้นเป็นไปตามที่ตั้งไว้

3.อัตตัญญตา ความเป็นผู้รู้จักตน เป็นผู้รู้จักฐานะ ภาวะ เพศ กำลังความสามารถคือ รู้จักตน รู้ตัวว่าเราอยู่ในสถานภาพอะไร ทำอะไร เพื่ออะไร มีจุดประสงค์ อะไร ความสามารถมองตนเองออก ว่าตนเองเป็นใคร มีฐานะและภาวะอย่างไร กำลังต้องการอะไร เมื่อมองออกแล้วก็พยายามปรับตนเองให้เป็นอย่างที่เป็นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และประพฤติตนให้เหมาะสมในการอยู่ร่วมกันในสังคม ความความรับผิดชอบในหน้าที่

4.มัตตัญญตา ความเป็นผู้รู้จักประมาณ รู้จักประมาณตน การไม่ใช้ชีวิตเกินความพอดี คือความพอดี ของมนุษย์คือรู้จักประมาณในการใช้จ่ายทรัพย์ ความรู้จักพอดีในสิ่งต่างๆ เช่น รู้จักประมาณในการบริโภค รู้จักความพอเหมาะในการพูด ทำงานหลายอย่าง เพื่อความไม่เพียงพอต่อการหล่อเลี้ยงชีวิต การปฏิบัติกิจและทำการต่างๆ ตลอดจนการพักผ่อนนอนหลับและการสนุกสนานรื่นเริงทั้งหลาย ทำการงานทุกอย่างด้วยความเข้าใจวัตถุประสงค์เพื่อผลดีแท้จริงที่ แก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม กับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

5.กาลัญญตา ความเป็นผู้รู้จักกาล คือการรู้จักเวลาอันเหมาะสมและระยะเวลาที่จะต้องใช้ในการประกอบกิจการทำหน้าที่การงาน เช่น ให้ตรงเวลา ให้เป็นเวลา ให้ทันเวลา ให้พอเวลา ให้เหมาะสมเวลา การทำงานจะมีประสิทธิภาพ เมื่อผู้ปฏิบัติตรงต่อเวลารับผิดชอบหน้าที่ตามหลักการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

6.ปริสัญญตา ความเป็นผู้รู้จักประชุมชน คือ ความเป็นผู้รู้จักถิ่น รู้จักที่ชุมนุม รู้จักสังคมรู้จักกลุ่มบุคคล รู้จักหมู่คณะ รู้จักกลุ่มผู้มารับบริการว่า กริยาที่เราแสดงออกมานั้น ต้องปฏิบัติแบบไหน จะต้องปฏิบัติอย่างไร จึงจะเหมาะสมกับสังคมนั้นเพื่อให้สามารถเข้ากับชุมชนนั้น โดยไม่ก่อเหินหรือ

ประหม่า เช่น เมื่อไปร่วมพิธีงานศพจะต้องแต่งกาย ตามหลักการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยร
ภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

7.บุคคลวิญญูตา ความเป็นผู้รู้จักเลือกคบบุคคลรู้จักบุคคลว่า บุคคลมีความแตกต่าง มี
อัธยาศัยไมตรีเป็นอย่างไรรู้จักและเข้าใจความแตกต่างแห่งบุคคลว่าโดยอัธยาศัย ความสามารถ และ
คุณธรรมผู้ใดหึงหรือหย่อนอย่างไร แบบไหน ควรจะคบหรือไม่กล่าวอีกนัยหนึ่ง ได้แก่ความสามารถอ่าน
คนออก โดยรู้จักบุคคลแต่ละคนว่ามีลักษณะนิสัยเป็นอย่างไร มีความสามารถในด้านใด มีคุณภาพเป็น
อย่างไร ชอบหรือไม่ชอบอะไร ใครควรคบหรือไม่ควรคบเพื่อที่ การทำงานจะประสบความสำเร็จ เมื่อผู้
ปฏิบัติรู้ว่าบุคคลนั้นเป็นอย่างไร ตามหลักการดำเนินนโยบายภาครัฐ ด้านประกันภัยรภาคบังคับ
ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี สัปปุริสธรรมทั้ง 7 ข้อนี้

สรุปได้ว่า สัปปุริสธรรม 7 คือ ธรรมเป็นคุณสมบัติของคนดีที่สมบูรณ์แบบ สมควรแก่การยก
ย่องเชิดชูเป็นผู้มีส่วนในการงาน สันติสุขมาสู่สังคมได้ เมื่ออยู่ในหมู่สังคม ก็จะสามารถมีส่วนร่วมในหมู่
สังคมได้เป็นอย่างดีเป็นคำจำกัด ให้กำหนดง่าย ๆ ว่า รู้เหตุ รู้ผล รู้ตน รู้ประมาณ รู้กาล รู้สังคม รู้บุคคล
เป็นกุศลธรรมที่ทำให้ บุคคลเป็นคนดี โดยไม่ขึ้นอยู่กับชาติกำเนิด ฐานะ ความเป็นอยู่ หรือความมี
การศึกษาสูง สามารถนำไปใช้ ให้เกิดความเชี่ยวชาญ ฝึกฝนจนชำนาญ แต่เพื่อให้เห็นถึงภาพรวม ให้
ชัดเจน สามารถนำหลักธรรมไปปรับปรุงใช้อย่างไร ตามหลักการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัย
รภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

จงดี้ เพชรสังคุณ,จุฬาพรรณภรณ์ ธนะแพทย์และ สุนทร สายคำ(2566)ได้ศึกษาเรื่อง
“รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นเลิศตามหลักสัปปุริสธรรม 7” ซึ่งสามารถนำ
หลักธรรมมาประยุกต์ใช้

พระมหาจุรังโรจน์ ธรรมภูมฺหิ (ศิริพันธ์) (2550) อ้างถึงการศึกษาวิเคราะห์หลักตามหลักสัปปุ
ริสธรรม 7 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า จากสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สังคมโลกมี
ความเชื่อมโยงใกล้ชิดมากขึ้นจนเป็นสภาพไร้พรมแดน มีการพัฒนาเทคโนโลยีในด้านต่างๆ และการ
พัฒนาคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทุนมนุษย์ จากการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐาน
การศึกษาที่ทัดเทียมกัน โดยพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะที่จ าเป็นต่อการเปลี่ยนแปลง
ของโลกศตวรรษที่ 21 และมุ่งเน้นการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศมีสมรรถนะที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์
ประเทศไทย 4.0 นั้น การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศจึงมีความจ าเป็นต้องด าเนินการ
ให้ครอบคลุมทุกระบบ ทั้งการบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพ
ผู้เรียนไปสู่การแข่งขันระดับสากลได้ ในการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศนั้น ผู้บริหาร บุคลากร
และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ มีภาวะผู้นำ มีการวางแผนและก าหนดนโยบาย
วิสัยทัศน์ สามารถบริหารจัดการศึกษา โดยสร้างความร่วมมือจากเครือข่ายทุกภาคส่วนเพื่อให้คุณภาพ
ของนักเรียนมีมาตรฐาน ดังนั้นการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ควรด าเนินการตาม

องค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ ซึ่งมีเป้าหมายให้ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย และทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนต้องเป็นพลวัตและเป็นการเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับให้มีความพร้อมการแข่งขันในเวทีโลกผู้ปกครองที่มีความเข้าใจหรือมีความรู้ในเรื่องดังกล่าว ย่อมสามารถช่วยให้สามารถทำงานกับบุคคลที่มีความหลากหลายได้อย่างเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

สัปปุริสธรรม 7 เป็นหลักธรรมสำคัญที่ช่วยกำหนดแนวทางในการดำเนินชีวิตของบุคคลให้เป็นสัตบุรุษ หรือผู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรมที่เหมาะสม ทั้งในฐานะของพลเมืองที่ดีและผู้นำที่มีคุณภาพ ตามที่พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตฺโต), 2548) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สัปปุริสธรรม 7 คือ ธรรมของสัตบุรุษ หรือคุณสมบัติของคนดี ซึ่งประกอบด้วยคุณธรรม 7 ประการ ได้แก่ ฉัหมญญตา (รู้จักเหตุ) อัตถัญญตา (รู้จักผล) อัตตัญญตา (รู้จักตน) มัตตัญญตา (รู้จักประมาณ) กาลัญญตา (รู้จักกาลเวลา) ปริสสญญตา (รู้จักชุมชน) และบุคคลัญญตา (รู้จักบุคคล) ในสถานะที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในทุกด้านของชีวิต การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ไม่เพียงแต่ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังต้องมีการพัฒนาการใช้ที่ตอบสนองต่อบริบททางวัฒนธรรมและคุณค่าของสังคมไทยอีกด้วย

พระครูศรีปริยัติวิสุทธิ (โกวิท เมฆขุนทด) (2566) กล่าวว่า สัปปุริสธรรม ในความหมายเมื่อแปลภาษาไทย หมายถึง คนดีหรือทำคนธรรมดาให้เป็นคนดี มี 7 ประการ คือ ฉัหมญญตา การรู้จักเหตุ อัตถัญญตา รู้จักผล อัตตัญญตา รู้จักตน มัตตัญญตา รู้จักประมาณ กาลัญญตา รู้จักกาลรู้จักเวลา ปริสสญญตา รู้จักชุมชนสังคม บุคคลปโรปรัญญตา รู้จักบุคคล

เทพศิรินทร์ วุฒิยางกูร (2568) ได้ศึกษา เรื่อง “ การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า แนวทางการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ซึ่งช่วยให้บุคคลมีชีวิตที่มีเหตุผล และรับผิดชอบ พร้อมปรับตัวกับสังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีที่คำนึงถึงชีวิต สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น หลักการสำคัญประกอบด้วย 1) ฉัหมญญตา รู้จักเหตุและหลักการของเทคโนโลยี 2) อัตถัญญตา เข้าใจผลกระทบของการใช้เทคโนโลยี 3) อัตตัญญตา รู้จักตนเองและขีดจำกัด 4) มัตตัญญตา ใช้เทคโนโลยีอย่างพอดี 5) กาลัญญตา ใช้ให้ถูกกาลเทศะ 6) ปริสสญญตา คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคม และ 7) บุคคลัญญตา เข้าใจบุคคลรอบข้าง บทความนำเสนอแนวทางการใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน และการศึกษาเพื่อสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเทคโนโลยีกับการรักษาคุณค่าทางศีลธรรม และสิ่งแวดล้อม

2. การเป็นคนรู้จักผล (Knowing the consequence) คือ รู้ความมุ่งหมายรู้ประโยชน์ที่ประสงค์ ผลมาจากเหตุ ถ้ามีเหตุอะไรแล้ว ผลจะออกมาแบบนั้นเอง เมื่อนำมาพิจารณาประกอบ

กระบวนการใช้หลักธรรม ดังนี้ ขั้นตอนการคิด เบื้องต้นผู้ที่นำไปใช้จะต้องใช้วิจารณญาณวิเคราะห์ ใคร่ครวญ ไตร่ตรอง เรื่องของผลที่มาแต่เหตุ หรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดผลตามความเป็นจริงเหมือนกับข้อธรรมแรกเพราะมี ความเกี่ยวเนื่องกันทั้งนี้ จะต้องรู้จุดหมายที่ตั้งไว้นั้นหรือเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นว่า ต้องการให้ผลออกมา อย่างไรเพื่อเป็นพื้นฐานก่อน ขั้นตอนการนำไปปฏิบัติเมื่อวิเคราะห์ดังกล่าวดีแล้ว จึงเริ่มทำตามความมุ่งหมายหรือ เป้าหมายที่ตั้งไว้เป็นการคาดการณ์ผล และต้องรู้จักผลที่เกิดขึ้นสืบเนื่องจากการกระทำที่ว่า ผลมา จากการทำเหตุสิ่งเหล่านี้ เป็นกฎเกณฑ์สืบเนื่องจากการกระทำในตัวของมันเองอย่างชัดเจน จะทำให้ ส่งผลถึงความมุ่งหมาย หรือเป้าหมายตามที่ประสงค์ต่อผลไว้ใน การดำเนินชีวิต ขั้นตอนการประเมินผลตนเอง สำรวจตนเองตลอดตั้งแต่ต้นจนจบตามหลัก ความเป็นผู้รู้จัก ผลหรือไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญช่วย ศิริเกษ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง “

3. การเป็นคนที่รู้จักตน (Knowing oneself) คือรู้ว่า ตัวเรานั้นมีฐานะอะไร มีกำลัง ความสามารถ ฉลาดเฉลียวแค่ไหน มีความถนัดด้านใด การที่เรา รู้จักตนเอง คนเรานี้จะ รู้จักว่า ตนเอง อยู่อย่างไร มีสติปัญญาแค่ไหน อยู่ในฐานะอะไร ตระกูลสูงต่ำอย่างไร รู้จักหน้าที่การงานของ ตน หรือ เป็นอะไร คือ รู้จักตนเอง ไม่หลงตนเอง จึงจะเรียกว่า เป็นคนที่มีความฉลาดในชีวิตนี้ เมื่อนำ ข้อธรรม นี้มา ไว้ม่าพิจารณาประกอบกระบวนการใช้หลักธรรม ดังนี้ ขั้นตอนการคิด เบื้องต้นผู้ที่นำไปใช้ จะต้องระลึกไว้ว่าตนอยู่เสมอ รู้จักตนเองในทุก ๆ ด้าน ตามข้อธรรมนี้เป็นการสำรวจวิเคราะห์ตนเอง อยู่เสมอว่ามีตนเองมีความประพฤติเหมาะสม บกพร่อง ในด้านใด หรือไม่จะแก้ไขปรับปรุงอย่างไร เพื่อเป็นพื้นฐานก่อน

ขั้นตอนการประเมินผลตนเอง สำรวจตนเองว่าได้ทำเรื่องของการรู้ตนดังกล่าวและเข้าใจใน ทุกขั้นตอนอย่างถูกต้องเหมาะสมต่อเนื่องตลอดตั้งแต่ต้นจนจบตามหลักความเป็นผู้รู้จักตนหรือไม่

อดิศักดิ์ จันทรแพง (2566) ได้ศึกษาภาวะผู้นำตามหลักสัปตปริสธรรม 7 กับ การดำเนินงานใน องค์การ ซึ่งจากการศึกษา พบว่า นำที่ดีทั้งทางโลกและทางธรรมเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนให้มี ลักษณะการเป็นผู้นำที่ดีคือบุคลิกภาพที่ดี มีรูปลักษณ์ที่ดี และเป็นผู้ที่ฉลาดในหลักการสามารถ วางแผนงานต่าง ๆ ได้อย่างดี เพื่อให้ทันต่อโลก และยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แม้ว่า เวลาจะเปลี่ยนแปลงไปเท่าไร คุณลักษณะการเป็นผู้นำที่ดีควรมีติดตัวไว้ เพื่อเป็นแนวทางและ หลักการปฏิบัติเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับคนในองค์กร และเมื่อผู้นำมีการบังคับบัญชาคนที่ดี จะ ส่งผลให้กิจกรรม หรืองานขององค์กรที่ตนนั้นปฏิบัติ ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางแผนไว้ โดยการ บริหารจัดการคนที่ดีพึงรู้ว่า ใครสามารถทำอะไร มีศักยภาพเช่นไร เพื่อเป็นการเข้าถึงจิตใจของแต่ละ คน เพื่อการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ที่สูงสุด ให้งานที่องค์กรของตนปฏิบัติไม่มีความบกพร่อง หรือบกพร่องน้อยที่สุด สำหรับในองค์กรต่าง ๆ การที่หัวหน้าหรือผู้นำองค์กรมี “ภาวะผู้นำ”

4. การเป็นคนที่รู้จักประมาณ (moderation) เช่น รู้จักประมาณในการกินใช้ให้พอดีพอ เป็นประโยชน์ การรู้จักประมาณตน คนรู้จักประมาณนี้ เรียกว่า เป็นคนที่รู้จักความพอดีความพอดีซึ่ง

จะทำให้ คนมีความสุขได้ ซึ่งคนที่ไม่รู้จักความพอดี ไม่รู้จักประมาณตน ทำให้เกิดความทุกข์ เมื่อนำหลักธรรมที่มีผู้กล่าวไว้ มาพิจารณาประกอบกระบวนการใช้หลักธรรม ดังกล่าว ดังนี้

ขั้นตอนการคิด เบื้องต้นผู้ที่นำไปใช้จะต้องวิเคราะห์ว่าตนเองรู้จักประมาณ หรือความพอดี ในการดำเนินชีวิตหรือไม่อย่างไร ถ้ายังไม่รู้จักก็ต้องเรียนรู้หลักธรรมแห่งมัชฌิมาปฏิปทา ซึ่ง แปลว่า ทางสายกลาง เพราะเป็นข้อปฏิบัติอันพอดี ที่จะนำไปสู่จุดหมายแห่งความหลุดพ้นเป็นอิสระ และมีความยินดีพอใจตามมีตามได้ตามกำลังและความจำเป็นด้วยการปฏิบัติตามหลักสันโดษ คือความยินดี ความพอใจ ความยินดีด้วยปัจจัย 4 คือ ผ้านุ่งผ้าห่ม อาหาร ที่นอนที่นั่ง และยา ตามมีตามได้ยินดี ของของตน การมีความสุขความพอใจ ไม่โลภ ไม่ริษยาใคร ซึ่งหลักธรรมดังกล่าวเป็นหลักปฏิบัติ อันพอดีที่จะนำไปสู่จุดหมายในการดำเนินชีวิต เป็นพื้นฐานขั้นต้น ขั้นตอนการนำไปปฏิบัติเมื่อเราวิเคราะห์ดีแล้ว ก็ดำเนินการปฏิบัติตามหลักความเป็นผู้รู้จักประมาณตน หรือความพอดีในการดำเนินชีวิตที่พอเหมาะพอควร ด้วยการวางขอบเขตความ พอเหมาะในการดำเนินชีวิตหรือในเรื่องต่าง ๆ เช่น การวางขอบเขตการใช้เงินทองแต่พอดี การวาง ขอบเขตในเรื่องการกินอยู่แต่พอดี การวางขอบเขตการทำงานแต่พอดี ซึ่งหลักธรรมคำสอนนี้ ทำให้ปฏิบัติรู้จักยินดีในสิ่งที่ตนมี ไม่ทำอะไรเกินตัว จนทำให้ตนเองต้องเป็นทุกข์ และไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น ขั้นตอนการประเมินผลตนเอง สำนวญตนเอง ว่าได้ทำเรื่องของความพอดี มีความเข้าใจในทุกขั้นตอนถูกต้องเหมาะสม ไม่สะดุด ขาด เกิน ตั้งแต่ต้นจนจบ พิมพ์อร สดเอี่ยม (2565)

5. การเป็นคนที่รู้จักเวลา (Knowing the proper time) คือ รู้กาลเวลาอันเหมาะสม และระยะเวลาที่จะประกอบกิจการ การรู้จักกาลเทศะ เมื่อนำเราข้อธรรมที่มีผู้กล่าว ไว้มาพิจารณาประกอบกระบวนการใช้หลักธรรม ดังนี้ ขั้นตอนการคิด เบื้องต้นผู้ที่นำไปใช้จะต้องวิเคราะห์ว่าตนเองเป็นผู้รู้จักปฏิบัติตนให้ถูก ความเหมาะสม ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ที่จะทำการอันใด หรือที่เรียกว่า “กาลเทศะ” ซึ่งอาจ รวมไปถึงการมีมารยาทในทางสังคม และเป็นผู้รู้จักคุณค่าของเวลาหรือไม่อย่างไร เพื่อเป็นพื้นฐาน ขั้นตอนการนำไปปฏิบัติเมื่อวิเคราะห์ดีแล้วก็ลงมือปฏิบัติ การจัดการเรื่องของความเหมาะสม กับเวลา และสถานที่ในการประกอบกิจการงานที่ การงาน หรือปฏิบัติการต่างๆ ให้ถูกต้องเหมาะสม เช่น ทำให้ตรงเวลา ทำให้เป็นเวลา ทำให้ทันเวลา ทำให้พอเวลา ทำให้ตรงตามจังหวะ และโอกาสที่มี ในการทำกิจการงาน และที่จะต้องเกี่ยวข้องกับผู้อื่น การรู้จักกาลเทศะ หรือรู้จักเวลาไหน หรือ สถานที่ไหน ว่าควรทำอะไร ในแต่ละสถานการณ์นั้น โดยไม่ไปล่วงละเมิดเกิดโทษ กับผู้อื่นก็ถือได้ว่าเป็น ผู้มี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีชนพงศ์ ศรีจันทร์ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง “สัปปริสธรรม 7 กับการบริหารองค์การ” พบว่าการ รู้จักกาลเวลาอันเหมาะสม และระยะเวลาที่พึงใช้ในการประกอบกิจการ งานที่การงานปฏิบัติการต่างๆ และเกี่ยวข้องกับผู้อื่น เช่น รู้ว่า เวลาไหนควรทำอะไร อย่างไร และทำให้ตรงเวลา ให้เป็นเวลา ให้ทันเวลา ให้พอเวลา ให้เหมาะสมเวลา ให้ถูกเวลา ตลอดจนรู้จักกะเวลา และวางแผนการใช้เวลาอย่างได้ผล รู้จักประมาณเวลาในการ

ทำงานทุกอย่าง เป็นเหตุให้เป็นคนตรงเวลา รู้คุณค่าของเวลา ทำงานได้เสร็จตรงตามเวลา ทำให้ได้รับความนิยมนกย่อง ส่งผลให้เกิดความเจริญ

6. การเป็นคนรู้จักชุมชน (Knowing the assembly) คือ รู้ว่าควรประพฤติอย่างไรในชุมชนนั้น ๆ คนที่เฉลียวฉลาดรู้จักชุมชน ข้อนี้ที่สำคัญที่สุดเลยทีเดียว เมื่อนำข้อธรรมมาพิจารณาประกอบกระบวนการใช้หลักธรรม ดังนี้ ขั้นตอนการคิดเบื้องต้นผู้ที่นำไปใช้จะต้องวิเคราะห์ตนเองว่า รู้จักการปรับตนเข้ากับคนอื่น ๆ ในการคิด พูด ทำให้เหมาะกับสภาพของกลุ่มคนและสังคมชุมชนทั้งสถานที่ ที่อยู่อาศัยของตนเอง หรือ ที่ตนเองเข้าไปหาอย่างถูกต้องหรือไม่ อย่างไร อีกทั้งในขอบเขตที่กว้างขวางจากสังคมโลก สังคม ประเทศชาติสังคมชุมชนภายในประเทศ ว่าอยู่ในสถานการณ์อย่างไร มีปัญหาอย่างไร มีความ ต้องการอะไร ควรจะสังเคราะห์อย่างไร อย่างนี้เป็นต้น เพื่อเป็นพื้นฐานก่อนขั้นตอนการนำไปปฏิบัติเมื่อวิเคราะห์ดีแล้ว ถึงมือปฏิบัติด้วยการศึกษาเรียนรู้ที่จะเข้าใจ และเข้าถึงสถานการณ์รับทราบปัญหา และความต้องการของคนในสังคมนั้น ได้อย่างถูกต้อง ทั้งด้าน กฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผน และขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม เมื่อเข้าไปหาต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและที่สำคัญต้องสามารถทำกิจการงานต่าง ๆ ร่วมกับคนในสังคมชุมชนที่เกี่ยวข้องได้ เพื่อให้ทำให้การดำเนินงานทุกอย่างเป็นไปได้ด้วย ความร่วมมือร่วมใจ ในการปฏิบัติงาน จนบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย ขั้นตอนการประเมินผลตนเอง สำรวจตนเองว่าได้ทำในเรื่องการรู้ชุมชนดังกล่าวและเข้าใจในทุกขั้นตอนอย่างถูกต้องเหมาะสมต่อเนื่อง ไม่มีการสะดุด ขาด หรือเว้นช่วงตลอดตั้งแต่ต้น จนจบตามหลักความเป็นผู้รู้จักชุมชนหรือไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพอร์ สดเอี่ยม (2565) ได้ศึกษาเรื่อง”สัปปุริสธรรม 7 กับการบริหารองค์การ” พบว่าการรู้จักที่ชุมชนและชุมชน รู้จักการอันควรประพฤติปฏิบัติในถิ่นที่ชุมชน และต่อชุมชนนั้นว่าชุมชนนี้เมื่อเข้าไปหา ควรต้องทำกิจอย่างนี้ ควรต้องพูดอย่างนี้ ชุมชนนี้มีระเบียบวินัยอย่างนี้ มีวัฒนธรรมประเพณีอย่างนี้ มีความต้องการอย่างนี้ ควรเกี่ยวข้อง ควรต้องสังเคราะห์ ควรรับใช้ ควรบำเพ็ญประโยชน์ให้อย่างนี้ๆ เป็นต้น

7. การเป็นคนรู้จักบุคคล (Knowing the individual) คือ รู้ว่าบุคคลที่จะไปพบหรือคบหา มี ฐานะ ความรู้ความสามารถ อย่างไร การรู้จักบุคคลนั้น ว่าเขาทำงานอะไรเขาอยู่ การคบคนได้ตั้งแต่เด็กจนถึงเฒ่าถึงแก่ได้ก็รู้จักคนดีและคนไม่ดีรู้จักบุคคลควรคบ หรือไม่ และเมื่อนำข้อธรรม ที่มีผู้กล่าวไว้มาพิจารณาประกอบกระบวนการใช้หลักธรรม ดังนี้ ขั้นตอนการคิด เบื้องต้นผู้ที่นำไปใช้จะต้องวิเคราะห์ตนเองว่ารู้จักขอบเขตความสามารถ ของตนเองและผู้อื่นหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อนำไปปฏิบัติตนให้เหมาะสม กับบุคคลที่มีความแตกต่างแห่ง บุคคลที่จะต้องคบหาสมาคมเกี่ยวข้องด้วยเพื่อเป็นพื้นฐานก่อน ขั้นตอนการนำไปปฏิบัติเมื่อวิเคราะห์ดีแล้ว ลงมือปฏิบัติด้วย การรู้เขารู้เรา เช่น รู้ความสามารถ รู้ความถนัด รู้ภูมิปัญญา และรู้ประเภทของบุคคลอย่างนี้เป็นต้น ที่ตนเอง จะคบหาสมาคมเกี่ยวข้องด้วย แล้วก็พิจารณาไตร่ตรองใคร่ครวญในตัวบุคคลต่อว่าควรจะต้องปฏิบัติต่อ เขาให้

ถูกต้องเหมาะสมและได้ผลอย่างไร ตามฐานะทั้งของเราและของเขาด้วย เพื่อให้สามารถเลือก คบหา หรือเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงาน และเลือกคนในการทำงานร่วมกัน ในแง่เดียวกัน ถ้านำไปใช้ การมารยาทอันดีงามอย่างหนึ่ง อีกทั้งเมื่อคน เรา รู้กาลเทศะ และรู้คุณค่าของเวลาคน ๆ นั้น ก็จะมีการบริหาร เวลาเป็น และใช้เวลาให้เกิดประโยชน์กับตนเอง และผู้อื่น ซึ่งเหมาะสมตาม กาลเทศะนั้น ๆ ขั้นตอนการประเมินผลตนเอง สำนวนตนเองว่าได้ทำเรื่องของกาลเวลาหรือกาลเทศะ สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ พระครูปลัดจกักรพล สิริโร (2565) ได้ศึกษาเรื่อง”สัปปุริสธรรม 7 กับการบริหาร องค์กร” พบว่าการ รู้จักและเข้าใจความแตกต่างแห่งบุคคลว่า โดยอัธยาศัย ความสามารถ และ คุณธรรม เป็นต้น ใครๆ ยิ่งหรือหย่อนอย่างไร และรู้จักที่จะปฏิบัติต่อบุคคลอื่นๆ ด้วยดีว่า ควรจะคบ หรือไม่ได้คบดีอะไร จะสัมพันธ์เกี่ยวข้อง จะใช้ จะยกย่อง จะตำหนิ หรือจะแนะนำสั่งสอนอย่างไร จึง จะได้ผลดีดังนี้ เป็นต้น

P.A. Payutto (1997) กล่าวว่า การรู้จักประเภทบุคคลแต่ละคนว่าฉลาด เป็นคนพาลหรือ เป็นบัณฑิต มีความสามารถ มีคุณธรรม แล้วเลือกคบหาให้เป็นคุณประโยชน์ เลือกใช้ในเหมาะสมแก่ กิจการ หรือเพื่อที่จะปฏิบัติกับเขาได้อย่างเหมาะสม และที่สำคัญก็คือจะได้สนทนากับเขาอย่างราบรื่น

ดังที่กล่าวนี้ การเข้าใจในทุกขั้นตอนทุกอย่างถูกต้องเหมาะสม และต่อเนื่องทำให้ไม่เกิดการ สะดุด ขาด หรือเว้นช่วง ตลอดตั้งแต่ต้น จนจบตามหลักความเป็นผู้รู้จักกาลเวลาขั้นตอนการนำไป ปฏิบัติเมื่อวิเคราะห์สำนวนตนเองดีแล้วในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความสามารถ คุณธรรม และอื่น ๆ ก็นำมาพัฒนาตนเองเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องนั้น และนำมา ประพฤติปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับ ฐานะ ภาวะ เพศ กำลัง ความรู้ความสามารถ ความถนัด และ คุณธรรมของตนเอง บริหารงานก็สามารถทำให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ในการทำงานและเกิดประโยชน์แก่ ขั้นตอนการประเมินผลตนเอง สำนวนตนเองว่าได้ทำในเรื่องการรู้จักบุคคลดังกล่าวและเข้าใจ ในทุก ขั้นตอนอย่างถูกต้องเหมาะสมต่อเนื่อง ไม่เกิดการสะดุด ขาด หรือ เว้นช่วงตลอด ตั้งแต่ต้นจนจบ ตาม หลักความเป็นผู้รู้จักบุคคลหรือไม่

สรุปได้ว่า สัปปุริสธรรมเป็นหลักธรรมอันเป็นเครื่องจรรโลงสังคม เป็นหลักธรรมที่สร้างความ สงบสุข สมานสามัคคี สร้างความเกื้อกูลกัน สร้างความผูกมิตรรักใคร่กลมเกลียว และเชื่อมสัมพันธ์ กันของคนในสังคมซึ่งประพฤตินั้น อย่างเสมอต้นเสมอปลาย การไม่เลือกปฏิบัติ การรู้จักวางตน ให้ เหมาะสมตามเวลา สถานที่ และตำแหน่งหน้าที่ของตนเอง การร่วมทุกข์ร่วมสุขระหว่างเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และองค์กร

พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดีสุรเทโช)(2563) ให้แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมข้อนี้ว่า ต้องเป็นผู้รู้จัก สาเหตุต้นตอของผลที่เกิดขึ้น ขึ้น รู้จักหลักความจริง เช่น รู้ว่าอะไรเป็นเหตุแห่งความสุขและความ ทุกข์อะไรเป็นเหตุแห่งความเสื่อมและความเจริญ ทำอย่างไรจึงจะมั่งคั่ง รู้จักธรรมต่างๆ ทั้งที่เป็นกุศล ธรรม เพราะธรรมแต่ละอย่างล้วนเป็นสาเหตุต้นตอให้เกิดผลทั้งสิ้น

สมุห์ปิลิทธิ อนุบาลโย (2563) กล่าวว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคม มีความจำเป็นต้องอยู่ร่วมกัน มีการพึ่งพาอาศัยกัน การที่มนุษย์อยู่ร่วมกัน เป็นจำนวนมาก ผลคือ การนำไปสู่ความคิดเห็นที่ตรงกันบ้าง ไม่ตรงกันบ้าง ซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งในเวลาต่อมา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ หรือหลักยึดเพื่อให้คนในสังคมยึดถือและปฏิบัติเพื่อให้เกิดความถูกต้องชอบธรรม และนำความเจริญมาสู่สังคม ครอบครัว ลูกเองก็มีหน้าที่ศึกษาเล่าเรียน และเมื่อเราทำงาน ถ้ามีใครไม่ทำตามหน้าที่แล้ว ย่อมจะเกิดปัญหาเรื่องการก้าวร้าวหน้าที่กันตามมา จนอาจส่งผล ให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิต ขึ้นได้ดังนี้ เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนั้น การวางตนให้เหมาะสม จะช่วยให้ไม่ต้องระหว่าดระแวง ในการทำหน้าที่ของตน ซึ่งจะส่งผลให้เราอยู่ร่วมกัน ในสังคมได้อย่างปลอดภัย และสบายใจ ช่วยเหลือกันเอง ก่อนที่จะไปขอรับความช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ แบ่งปันสิ่งของๆ ตน ช่วยเหลือกัน ด้วยตลอดถึงให้ความรู้ และให้คำแนะนำ ทั้งเสียสละ แรงกาย แรงใจ และเวลาเพื่อส่วนรวม และสิ่งที่มุ่งมั่น ด้วยการพูดจาด้วยถ้อยคำที่ไพเราะ อ่อนหวาน วาจา เป็นที่รัก วาจาคุตติม น้ำใจ หรือ วาจาซาบซึ้งใจ จะก่อให้เกิดความสามานสามัคคี เกิดมิตรไมตรี และ ความรักใคร่นับถือ ตลอดถึงสิ่งที่ทุกคนยอมรับ ในกฎกติกาที่ได้ตั้งขึ้นมาร่วมกัน ทำให้แสดงถึงการประพฤติปฏิบัติร่วมกัน และผลประโยชน์ ที่จะได้ร่วมกัน ก็คือไมตรีที่ดีต่อกัน ที่ทุกคนจะได้รับร่วมกัน จึงเป็นแรงจูงใจการทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น ช่วยเหลือตามกำลังแรงกายที่ตนมีอยู่ ไม่ได้ถูกบังคับทำด้วยความเต็มใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ขวนขวายช่วยทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นสาธารณะประโยชน์ มุ่งให้เกิดประโยชน์ แก่ส่วนรวม รวมทั้งช่วยแก้ปัญหา ให้กับองค์กรด้วย การวางตัวเสมอต้นเสมอปลาย หนักแน่น ให้ความเสมอภาคกับทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เอารัดเอาเปรียบ ร่วมทุกข์ร่วมสุขช่วยเหลือเกื้อกูลกันแก้ปัญหา ช่วยกันคิดในทางสร้างสรรค์ เพื่อให้องค์กรอยู่เย็นเป็นสุข

พระมหากษัตริย์ อนุตตปญโญ เจริญศิริพัชร (2565) สรุปได้ว่า สัปบุริสธรรม 7 คือ ธรรมเป็นคุณสมบัติของคนดีที่สมบูรณ์แบบ สมควรแก่การยกย่องเชิดชูเป็นผู้มีส่วนในการนำสันติสุขมาสู่สังคมได้ เมื่ออยู่ในหมู่สังคมก็จะสามารถมีส่วนร่วมในหมู่สังคมได้เป็นอย่างดี สัปบุริสธรรม ว่า ธรรมที่ทำให้คนเป็นสัตบุรุษ เป็นคุณธรรมหรือคุณสมบัติของคนดี เป็นเหตุให้ผู้ที่ปฏิบัติเป็นคนดี เป็นผู้ที่ควรแก่การยกย่องนับถือ สามารถที่จะแนะนำให้การดำเนินชีวิตที่ถูกต้องด้วยความปารถนาดีได้

พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดีสุรเทโว)(2563) ให้แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมข้อนี้ว่า ต้องเป็นผู้รู้จักสาเหตุต้นตอของผลที่เกิดขึ้น ขึ้น รู้จักหลักความจริง เช่น รู้ว่าอะไรเป็นเหตุแห่งความสุขและความทุกข์อะไรเป็นเหตุแห่งความเสื่อมและความเจริญ ทำอย่างไรจึงจะมงคล รู้จักธรรมต่างๆ ทั้งที่เป็นกุศลธรรม เพราะธรรมแต่ละอย่างล้วนเป็นสาเหตุต้นตอให้เกิดผลทั้งสิ้น

สุวรรณา มิเดช (2566) ให้แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมข้อนี้ว่า รู้จักผลที่เป็นมาแต่เหตุ หรือปัจจัย ที่ก่อให้เกิดผลต่าง ๆ ตามที่เป็นจริงและรู้ความมุ่งหมาย กล่าวคือ ผู้นำที่ดีจะต้องรู้จักจุดหมาย

หรือ เป้าหมายของหลักการที่ ่ต้นปฏิบัติเข้าใจวัตถุประสงค์คร่าวๆว่าจะไปทางไหนเพื่ ่อประโยชน์อะไร เพื่อให้สามารถดำเนินการไปได้อย่างถูกต้องตามเป้าหมายนั้น

สรุปได้ว่า หลักสัปปริสธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวน้ำใจคน และประสานหมู่ชนไว้ให้มีความสามัคคีกัน ดังนั้นจึงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารจัดการชุมชน การช่วยเหลือการงานแบ่งเบาภาระของกันและกัน และปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสถานภาพ บทบาท หน้าที่กลุ่มชุมชนของตน สนิทสนม ตัดดา โดยวางตนเสมอต้นเสมอปลายทำตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ ซึ่งหลักธรรมดังกล่าว สามารถนำมาอธิบายการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

2.2.2 ประโยชน์ของสัปปริสธรรม 7

สัปปริสธรรม 7 เป็นหลักพุทธธรรมที่รู้จักกันดีมี ประโยชน์ และยอมรับว่าเป็นหลักธรรมที่ทำให้คนเป็นสัตว์บุรุษ ซึ่ง เป็นคนดี คนสมบูรณ์แบบหรือเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ เป็นสมาชิกที่ดีมีคุณค่าในสังคมมนุษย์ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็น คนเต็มคน เป็นผู้ที่สามารถนำหมู่ชนและสังคมไปสู่สันติสุข มีคำกล่าวถึง

หลักสัปปริสธรรม 7 ไว้หลายทัศนะ เช่น สัปปริสธรรม เป็นธรรมของสัตว์บุรุษหรือคนดี หรือธรรมของมนุษย์ผู้มีความเป็นมนุษย์สมบูรณ์ เมื่อเข้าใจ แล้วปฏิบัติให้ได้ ก็จักสามารถรักษาคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ทุกประการได้ Somdet Phra Sangharat Charern Suvatthano (2007)

สัปปริสธรรม 7 หรือหลักสัปปริสธรรม เป็นหลักคุณ ธรรมสำหรับ คนดีหรือคนสมบูรณ์แบบหรือมนุษย์โดยสมบูรณ์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นสมาชิกที่ดีมีคุณค่าอย่างแท้จริงของมนุษยชาติ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นคนเต็มคน เป็นผู้ที่สามารถนำหมู่ชนและสังคมไปสู่สันติสุขและความสวัสดิ Phradhammapidok P.A. Payutto (1998)

สัปปริสธรรม 7 เป็นธรรมที่ทำให้คนเป็นสัตว์บุรุษ คือ เป็นคุณธรรมหรือคุณสมบัติของคนดี เป็นเหตุให้ผู้ปฏิบัติเป็นคนดี เป็นผู้ควรแก่การยกย่องนับถือเป็นคนดีที่สามารถให้การแนะนำในการดำเนินชีวิตที่ถูกด้วยต้องความปรารถนาดี Phradhammakittiwong, Thongdee Suratejo (2005)

สัปปริสธรรม 7 เป็นธรรมของสัตว์บุรุษ ซึ่งเป็นคุณสมบัติของคน ดีเป็นธรรมที่ใช้ในการครองตน ครองคน และครองงาน ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้ สอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา Mueangchan, Wanthana, (2001)

กล่าวสรุปได้ว่า หลักสัปปริสธรรมหรือสัปปริสธรรม 7 หมายถึง ธรรมของสัตว์บุรุษ หรือธรรมที่ทำให้ เป็นสัตว์บุรุษ หรือเป็นคุณสมบัติของความเป็นคนดี ผู้ที่ยึดถือหลักคุณธรรมนี้ได้อย่างครบถ้วนจะมีคุณสมบัติเป็น คนดีพร้อมทุก ๆ ด้านของความเป็นมนุษย์จึงเหมาะสมอย่างยิ่ง กับความเป็นผู้นำหรือผู้บริหารที่จะต้อง นำพาคนอื่นในสังคม และในองค์กรให้พัฒนาไปสู่ความสำเร็จที่พึงประสงค์

การใช้หลักสัปปริสธรรมในการบริหารเชิงบูรณาการ

หลักสัปปริสธรรมมีผู้กล่าวไว้ในเอกสาร ผู้วิจัยนำไปอธิบายผสมผสานรวมกันในการบริหารงาน เพื่อให้เกิดการบูรณาการที่เป็นประโยชน์ในการบริหารงานขององค์กรต่าง ๆ โดยทั่วไปดังต่อไปนี้

1. ธัมมัญญาตา ความรู้จักธรรม รู้จักเหตุ รู้จักความจริง รู้กฎแห่งธรรมตา รู้จักหลักการที่จะทำให้เกิดผล นำหลักธรรมข้อนี้ มาผสมผสาน หรือบูรณาการในการบริหารงาน จะทำให้ ผู้บริหารจำเป็นต้องพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างถูกต้อง เช่น ในการวางแผนเป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อกำหนด เป็นนโยบายในอนาคตโดยการคิดกำหนด วิธีการให้ถูกต้องตามหลักการ จะส่งผลให้การบังคับบัญชากำกับดูแล หรือควบคุมคุณภาพของการปฏิบัติงานภายในองค์กร พร้อมทั้งรู้จักการวิเคราะห์ความจริงที่ เกิดขึ้นในการแก้ไขปัญหา โดยพิจารณาหลักการและเกณฑ์แห่งเหตุผล มา บริหารจัดการองค์กร เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ

2. อัตถัญญาตา ความรู้จักธรรม รู้ความมุ่งหมาย รู้ประโยชน์ที่ประสงค์รู้จักผลที่จะ เกิดผล เนื่องจากการกระทำ หรือความเป็นไปตามหลัก นำหลักธรรมข้อนี้ มาผสมผสานหรือบูรณาการในการบริหารงาน ซึ่งผู้บริหารจะต้องนำมาวิเคราะห์องค์กรของตนเองที่บริหารว่ามีจุดด้อย จุดแข็ง โอกาส และข้อจำกัด อย่างไร มีขีดความสามารถอย่างไร และรู้จักการปรับปรุงองค์กรให้ทันต่อเหตุการณ์

3. อัตตัญญาตา ความรู้จักตน คือการที่เรานั่นอยู่ในฐานะ ภาวะ เพศ กำลัง ความรู้ ความสามารถ ความถนัด คุณธรรม อย่างไร แล้วจะประพฤติดนให้เหมาะสมอย่างไร เรียนรู้ที่จะแก้ไขปรับปรุงอย่างไร และเมื่อนำหลักธรรมข้อนี้ มาผสมผสานหรือบูรณาการในการบริหารงาน จะทำให้ ผู้บริหารจะต้องรู้จักวิเคราะห์องค์กรตนเองว่าที่เราบริหารว่ามีจุดด้อย จุดแข็ง โอกาส และข้อจำกัด อย่างไร มีขีดความสามารถอย่างไร ให้รู้จักการปรับปรุงองค์กรให้ทันต่อเหตุการณ์ ที่มีผลกระทบกับองค์กร รวมทั้งการบริหารความแตกต่างที่จะทำให้องค์กรเป็นเลิศอย่างมีประสิทธิภาพ และมั่นคงถาวร

4. มัตตัญญาตา รู้จักประมาณ คือความพอดี เมื่อนำหลักธรรมข้อนี้ผสมผสานหรือ มาปรับใช้ ในการบริหารงาน ทำให้ผู้บริหารคิดว่าการวางแผนในการจ่ายโลภทรัพย์ของบริษัท หรือองค์กร ซึ่งในที่นี้ จะหมายถึง การบริหารรายจ่าย ซึ่ง จะต้องมีการวางแผนรายจ่าย หรืองบประมาณให้มีความพอดี ในการขยายกิจการ หรือดำเนินธุรกิจ ซึ่งเราต้องดำเนินงานให้พอกับงบประมาณที่มี และความเพียงพอต่อองค์กร และขีดความสามารถขององค์กรหรือบริษัท ขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ ในบริษัท เปรียบเสมือนการพัฒนา และบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่จะต้องมีการพัฒนา และบริหารบุคคลใน องค์กรให้มีความรู้ความสามารถ เมื่อนำหลักธรรมข้อนี้มาใช้ในกระบวนการบริหารจัดการ องค์กร

5. กาลัญญตา ความรู้จักกาล คือ รู้กาลเวลาอันเหมาะสม และระยะเวลา ควรหรือ จะต้อง ใช้ ในการประกอบกิจ ทำหน้าที่การงาน หรือปฏิบัติการต่างๆ เช่น ให้ตรงเวลา ให้เป็นเวลา ให้ ทันเวลา ให้พอเวลา ให้เหมาะสมกับเวลาเมื่อนำหลักธรรมข้อนี้มาบูรณาการในการบริหารงาน จะทำให้ ผู้บริหารจะต้องจัดให้มีการกำหนดระยะเวลาในการประกอบกิจ ในที่นี้หมายถึง การบริหารจัดการ จะต้องมีความเข้าใจถึงระยะเวลาที่เหมาะสม ในการสร้างโอกาสของบริษัทจะต้องพิจารณาถึง สถานการณ์ใน เวลานั้น ๆ ว่าควรจะทำอะไร อย่างไร ควรจะทำ อะไรควรกระทำ เวลาใดควร ขยายกิจการ หรือ ช่วงเวลาใดที่ จะบริหารองค์กรให้ประสบผลสำเร็จต่อองค์กรมากที่สุด

6. ปริสัญญตา ความรู้จักบริษัท คือ รู้จักชุมชน และรู้จักที่ประชุม รู้กิจที่ว่าจะประพฤติ ต่อ ชุมชนนั้น ๆ ว่าจะต้องทำกิจอย่างไร จะต้องพูดอย่างไร อย่างนั้นชุมชนนี้มีความต้องการแบบนี้ (132) เมื่อนำหลักธรรมในข้อนี้มาบูรณาการหรือการบริหารงาน จะทำให้ผู้บริหารรู้ว่า เราควรจะต้อง ดำเนินการอย่างไร ในการบริหารจัดการบริษัท หรือองค์กร และหากเมื่อเรามีความจำเป็นต้องทำงาน กับองค์กร หรือเครือข่าย ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นคู่ค้า หรือคู่แข่ง อีกทั้งยังรวมถึงในการสร้างสรรค์ผลงาน หรือ การที่จะประสานงานกับ ชุมชน และกลุ่มบุคคลที่มีผลต่อองค์กรหรือบริษัท และยังต้องเข้าถึง ความเข้าใจ และการพัฒนา เป็นการบริหารจัดการที่ต้องการสร้าง ความสัมพันธ์ด้วยเมตตา ความ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับองค์กรหรือบริษัทเครือข่ายต่าง ๆ ชุมชน จะเป็น ภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรตน

7. บุคคลัญญตา หรือ บุคคลปรัญญตา ความรู้บุคคล หรือ ความแตกต่างแห่งบุคคล ว่า โดยอัธยาศัย ความสามารถ และคุณธรรม เป็นต้น ใครๆ ยิ่งหรือหย่อนอย่างไร และรู้ที่จะปฏิบัติต่อ บุคคลนั้นๆ ด้วยดีว่าควรจะคบหรือไม่ จะใช้จะตำหนียกย่อง และแนะนำสั่งสอนอย่างไร ตลอด ถึงการ ที่รับรู้ในความรู้ความสามารถของบุคคล และการที่จะใช้หรือหมายงานที่เหมาะสมให้เมื่อนำหลักธรรม ในข้อนี้มาบูรณาการใช้งานให้เหมาะสม ในการบริหารงาน จะทำให้ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการ พิจารณาที่จะใช้ในการจัดสรรคัดเลือกบุคคลในการทำงานให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถที่ เกี่ยวกับงาน ซึ่งจะเปรียบเสมือนเป็นการพัฒนาและบริหาร ทรัพยากรมนุษย์ที่จะต้องมีการพัฒนา และบริหารบุคคลในองค์กรให้มีความรู้ความสามารถตามที่ตนมีความสามารถ เป็นการเสริมสร้าง ความรักดีต่อองค์กร ให้มีความสมัครสมานสามัคคี สร้างความเป็นธรรม และความเสมอภาค ให้แก่ กับบุคลากรในองค์กรหรือบริษัท อีกทั้งยังรวมถึงการทำงานเป็นหมู่คณะ การติดต่อสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ ด้วยความมีมิตรไมตรีจิตรวมทั้งมีความจริงใจต่อกัน

สรุป 1. หลักสัปปริสธรรม เป็นธรรมสัตบุรุษ มี 7 ประการ คือ (1) ธัมมัญญตา รู้หลักการ (2) อัตถัญญตา รู้จุดหมาย (3) อตตัญญตา รู้ตน (4) มัตตัญญตา รู้ประมาณ (5) กาลัญญตา รู้กาล (6) ปริสัญญตา รู้ชุมชน (7) บุคคลัญญตา รู้บุคคล หลักการปฏิบัติด้านการดำเนินงานภาครัฐด้านประกันภัย รศกคั้งคั้งนั้น เราสามารถนำมาปรับใช้ในการดำเนินงานและนำหลักสัปปริสธรรมมาปรับใช้ในการ ดำเนินงานในองค์กร หรือบริษัทให้มีความสมัครสมานสามัคคี มีคุณธรรม รับรู้ในการที่ประชาชนต้อง

เดือดร้อนในการที่ประสบภัย เป็นการช่วยเหลือในเบื้องต้นทั้งทางด้านคุณธรรมและมนุษยธรรม รวมอยู่ด้วย 3. หลักสัจจริยธรรมในการดำเนินงานนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรล ตามหลัก สัจป ริยธรรมนั้น เป็นการนำมาประยุกต์ใช้การปฏิบัติงานองค์การต่าง ๆ ที่รัฐ มอบหมายให้มีหน้าที่ รับผิดชอบ ดำเนินการต่างให้ปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพให้สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ ปฏิบัติตามหลัก กฎหมาย ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผนงาน 2) ด้าน การจัดบุคลากร 3) ด้านการ ประสานงาน 4) ด้านการรายงานผลงาน และ 5) ด้านการงบประมาณ

2.3 การดำเนินนโยบายประกันภัยรลภาคบังคับ

ความหมายของการประกันภัย การประกันภัยเป็นคำรวมตรงกับภาษาอังกฤษว่า Insurance หมายถึงการประกันชีวิต (Life Insurance) และการประกันวินาศภัย และอาจให้ ความหมายว่า วิธีการลี่ยความเสียหายของบุคคลคนหนึ่ง ไปให้แก่บุคคลอื่นเพื่อแบ่งเบาภาระความ เดือดร้อนที่เกิดขึ้นให้หมดไปหรือเบาบางลง มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

การประกันชีวิต ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 หมายถึง สัญญา ประกันภัยชนิดหนึ่ง ซึ่งบุคคลหนึ่งเรียกว่าผู้รับประกันภัย ตกลงจะใช้เงินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้รับ ประโยชน์โดยอาศัยความทรงชีพ หรือมรณะของบุคคลหนึ่งและในการนี้ผู้เอาประกันภัยตกลงจะส่ง เงินเรียกว่าเบี้ยประกันภัย ให้แก่ผู้รับประกันภัย

สมเกียรติ ขำสำราญ (2565) ได้ให้ความหมายว่า การประกันภัย เพื่อคุ้มครองความสูญเสีย หรือเสียหายอันเกิดจากการใช้รล ซึ่งได้แก่ ความสูญเสียหรือเสียหายที่เกิดแก่รถยนต์ ได้แก่ความ เสียหายบุบสลาย หรือสูญหายของตัวรถยนต์นอกจากนี้ความสูญเสีย หรือเสียหายที่รถยนต์ก่อให้เกิด ขึ้นแก่ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคลภายนอก รวมทั้งบุคคลที่โดยสารอยู่ในรถยนต์นั้น สมาคม ประกันวินาศภัยไทย (2565)

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (2565) การที่ไม่มี ประกันคุ้มครองไว้ว่าจะต้องจบลงด้วยการเสียเงินมากกว่าการซ่อมแซมค่าเสียหายต่างๆ เพื่อเป็น การลดความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับผู้ประสบภัยในด้านชีวิตและร่างกายจากอุบัติเหตุบนท้องถนน กฎหมายจึงได้กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองรถยนต์ทุกคันต้องทำประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ ขึ้นต่ำก็คือ ทดแทนให้แก่คนที่ได้รับผลกระทบ หรือ พ.ร.บ. รถยนต์ ซึ่งจะครอบคลุมค่าสินไหมจาก อุบัติเหตุอื่นๆ แต่ไม่รวมค่าใช้จ่ายจากความเสียหายของตัวยานพาหนะ

พงษ์พิตร ตรงดี (2563) ได้ให้ความหมายการประกันภัยว่าการประกันหมายถึง ระบบจัดการ ความเสี่ยงภัยโดยรวมรวมความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งหลายโดยค่าของความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งหลายโดย

ค่าของความสูญเสียจะมาเฉลี่ยกันไปในระหว่างผู้เข้าร่วมความเสียหายทั้งหมด ประการแรก การประกันภัย คือ ความคุ้มครองที่จัดให้โดยบริษัทประกันภัยสำหรับความสูญเสียทางการเงิน

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถยนต์

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2535 เป็นปีที่ 47 ในรัชกาลปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าทีรัฐสภา ดังต่อไปนี้ สารสำคัญของกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535”

1) “นายทะเบียน” หมายความว่าเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยหรือเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

2) “บริษัท” หมายความว่าบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประเภทประกันภัยรถ

3) ค่าเสียหายเบื้องต้น หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาลค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ค่าปลงศพ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพรวมทั้งค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอย่างอื่นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยในเบื้องต้นตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 20 วรรคสอง”

4) มาตรา 6[7] ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

5) การพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นและหรือเงินอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือเกี่ยวกับรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามที่นายทะเบียนขอความเห็นหรือตามที่ผู้ประสบภัยร้องขอ การกำหนดการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540และมาตรา 7 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 อันเป็น กฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 41 และมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำ

ได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตามชนิด ประเภทและขนาดของรถ พ.ศ. 2547 ข้อ 2 เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้งดังต่อไปนี้

(1) ห้าล้านบาท สำหรับรถที่มีที่นั่งไม่เกินเจ็ดคนหรือรถบรรทุกผู้โดยสาร รวมทั้งผู้ขับขี่ไม่เกินเจ็ดคน

(2) สิบล้านบาท สำหรับรถที่มีที่นั่งเกินเจ็ดคนหรือรถบรรทุกผู้โดยสารรวมทั้งผู้ขับขี่เกินเจ็ดคน ข้อ 3 ในการประกันภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้งตามข้อ 2 ให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นสำหรับผู้ประสบภัยต่อรายการดังต่อไปนี้

(1) จำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินห้าหมื่นบาทต่อราย สำหรับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย นอกจากกรณีตาม (2)

(2) จำนวนสองแสนบาทต่อราย สำหรับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัยอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) ตาบอด

(ข) หูหนวก

(ค) เป็นใบ้ หรือเสียความสามารถในการพูด หรือลิ้นขาด

(ง) เสียอวัยวะสืบพันธุ์ หรือความสามารถสืบพันธุ์

(จ) เสียแขน ขา มือ เท้า หรือนิ้ว

(ฉ) เสียอวัยวะอื่นใด

(ช) จิตพิการอย่างถาวร

(ซ) ทุพพลภาพอย่างถาวร

(3) จำนวนสองแสนบาทต่อราย สำหรับความเสียหายต่อชีวิต

(4) จำนวนสองแสนบาทต่อราย สำหรับความเสียหายตาม (1) ต่อมาได้รับความเสียหายตาม

(2) หรือ (3) หรือทั้งตาม (2) และ (3)

ข้อ 4. นอกจากจำนวนเงินเอาประกันภัยตามข้อ 3 ให้มีส่วนการคุ้มครองค่าชดเชยรายวันสำหรับผู้ประสบภัยที่พักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล จำนวนวันละสองร้อยบาท สูงสุดไม่เกินยี่สิบวันต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง เป็นความคุ้มครองที่เพิ่มขึ้น

ข้อ 5. ในกรณีที่ผู้ประสบภัยเป็นผู้ขับขี่และเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายหรือไม่มีผู้ได้รับผิดตามกฎหมายต่อผู้ขับขี่ที่ประสบภัยให้ผู้ประสบภัยที่เป็นผู้ขับขี่ได้รับเงินเอาประกันภัยเป็นจำนวนเท่ากับค่าเสียหายเบื้องต้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา 20 วรรคสอง

สมเกียรติ ชุมพล (2562, หน้า 15) กล่าวว่า การปฏิบัติหน้าที่ หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารและหัวหน้างานมีบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยส่งเสริมให้บุคลากรที่อยู่ใต้การบังคับบัญชาได้พัฒนาการปฏิบัติงาน นอกจากนี้

สุอาภา คล่องกระแสนธุ์ (2562, หน้า 42) กล่าวว่า การปฏิบัติหน้าที่ หมายถึง การพัฒนาการปฏิบัติงาน หรือ การปฏิบัติหน้าที่ เป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของหัวหน้างานในองค์กรที่จะกระตุ้นให้พนักงานที่อยู่ในความดูแลเกิดการปรับปรุงวิธีการทำงานของตนเอง ซึ่งการพัฒนาวิธีการทำงานมีเทคนิคดังนี้

1. จัดเตรียมเครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ให้พร้อมบุคลากรผู้ปฏิบัติงานต้องมีเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพียงพอที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. จัดทำการอบรมและสอนงานให้แก่บุคลากร บุคลากรต้องมีความรู้ความสามารถและทักษะที่เพียงพอสำหรับงานนั้น ๆ โดยเฉพาะการเรียนรู้เพื่อพัฒนางานการปฏิบัติงานของตนเอง
3. สร้างแรงจูงใจในการพัฒนางานการปฏิบัติงาน บุคลากรต้องได้รับการกระตุ้นให้มีความสนใจในการพัฒนางานการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ และหัวหน้าต้องมีทักษะในการรับฟังข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของบุคลากร
4. มีความเชื่อมั่นทุกอย่างสามารถพัฒนาได้ และบุคลากรสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้มีความเชื่อในการปฏิบัติงานและการพัฒนางานการทำงาน มีความกระตือรือร้นในการพัฒนางาน แก้ไขปรับปรุงและทำงานร่วมกัน

สรุปได้ว่าการปฏิบัติหน้าที่เป็นการกระทำในตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้ง เมื่อกระทำในตำแหน่งหน้าที่แล้ว ผู้วิจัยจึงได้มาอธิบายในเรื่อง การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถตามหลักสัปบุริธรรมนั้น มาดำเนินการวิจัยเพื่อให้ทราบถึง ผลในการที่ภาครัฐออก พรบ.ประกันรถภาคบังคับนั้น มีผลดีหรือผลเสียอย่างไร หน่วยงานที่มีหน้าที่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นบริษัทประกันภัยหมายความว่า เมื่อรถที่ทำประกันภัยตามมาตรา 7 หรือ มาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ไปก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตร่างกายหรืออนามัยก็ดี ผู้ประสบภัยจากรถนั้นก็ไปยื่นขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นได้จาก บริษัทประกันภัย ที่รับประกันภัยรถคันที่ก่อเหตุขึ้น และบริษัทจะต้องจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ร้องขอขึ้น ซึ่งทางสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย กรมการประกันภัยจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 เพื่ออุดช่องว่างและป้องกันการหลีกเลี่ยง ความรับผิดชอบของบริษัทประกันภัย ทำให้ผู้ประสบภัยได้รับการคุ้มครองดีขึ้น

หลักเกณฑ์วิธีจ่ายและระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทน นอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 14 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ฉบับ

ที่ 3 พ.ศ. 2540 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีจ่ายและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

1. สินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น ที่บริษัทต้องจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยมีดังต่อไปนี้

1.1 ความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย ให้จ่ายตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดห้าหมื่นบาทต่อหนึ่งคน ทั้งนี้รวมค่าเสียหายเบื้องต้นที่ได้รับมาแล้ว (ถ้ามี) โดยค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ประสบภัยมีสิทธิเรียกร้อง

1.2 ค่าใช้จ่ายที่ผู้ประสบภัยต้องจ่ายไป เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับการรักษาพยาบาล ค่ารักษาพยาบาลในอนาคต ค่าอวัยวะเทียม ค่าพาหนะนำส่งหรือกลับจากโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล เป็นต้น

1.3 ค่าเสียหายที่ผู้ประสบภัยต้องขาดประโยชน์ที่ทำได้เพราะไม่สามารถประกอบกิจการทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

1.4 ค่าเสียหายอื่นๆ ที่ผู้ประสบภัยมีสิทธิเรียกร้องได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิด ความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัยในกรณีใดกรณีหนึ่งหรือหลายกรณีดังต่อไปนี้

จ่ายเต็มตามจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดสองแสนบาทต่อหนึ่งคน ทั้งนี้รวมค่าเสียหายเบื้องต้นที่ได้รับ มาแล้ว เช่น ตาบอด หูหนวก เป็นใบ้หรือเสียความสามารถในการพูดหรือลิ้นขาด สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์ เสียแขน ขา เท้า นิ้ว หรืออวัยวะอื่นใด จิตพิการ ทุพพลภาพอย่างถาวร ความเสียหายต่อชีวิต ให้จ่ายเต็มตามจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดสองแสนบาทต่อหนึ่งคน ทั้งนี้รวมค่าเสียหายเบื้องต้นที่ได้รับมาแล้ว(ถ้ามี)

การเรียกร้องให้บริษัทจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นต้องมีหลักฐานและเอกสารดังต่อไปนี้

1 หลักฐานและเอกสารพิสูจน์การเกิดเหตุและความรับผิดชอบของผู้รับซึ่งประกันภัย

2 หลักฐานและเอกสารเกี่ยวกับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น

3. หลักฐานและเอกสารพิสูจน์การเกิดเหตุและความรับผิดชอบของผู้ขับขี่รถที่ทำประกันภัย

3.1 ผู้ขับขี่รถฝ่ายใดยอมรับผิด และออกหนังสือยอมรับผิดหรือเอกสารเป็นการยอมรับผิด ให้ถือว่าฝ่ายนั้นเป็นฝ่ายผิด เช่น บันทึกลายมือรับผิด สัญญาประนีประนอมความเป็นต้นให้ถือความเห็นของพนักงานสอบสวนว่าเปรียบเทียบปรับฝ่ายใด ให้ฝ่ายนั้นผิด

3.2 หากไม่มีฝ่ายใดยอมรับผิดและไม่มีฝ่ายใดยอมให้พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบปรับให้ถือความเห็นของพนักงานสอบสวนหรือความเห็นของพนักงานอัยการหรือคำ

พิพาทแล้วแต่กรณีหากหลักฐานและเอกสารมีความขัดแย้งกันให้ใช้เอกสารของทางราชการเป็นหลักฐานและเอกสารเกี่ยวกับ

4. การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเบื้องต้น

4.1 ความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย

4.2 ใบเสร็จรับเงินจากโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล หรือหลักฐานการแจ้งหนี้เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

4.3 สำเนาบัตรประจำตัว หรือหลักฐานที่อื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่า ผู้มีชื่อในหลักฐานนั้นเป็นผู้ประสบภัย

4.4 ใบรับรองแพทย์หรือใบความเห็นแพทย์ กรณีเรียกร้องความเสียหายต่ออนามัย

4.5 เอกสารหลักฐานเกี่ยวกับข้อเรียกร้อง และจำนวนเงินที่เรียกร้อง ความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย

4.6 ใบความเห็นแพทย์เกี่ยวกับความเสียหาย หรือผู้ประสบภัยทางรถ

4.7 สำเนารับทักประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้นั้นได้รับความเสียหายจากการประสบภัยจากรถ

4.7.1 ในกรณีเสียชีวิต

4.7.2 สำเนาใบมรณะบัตร

4.7.3 สำเนารับทักประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายเพราะการประสบภัยจากรถ

5. การให้บริษัทจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยเป็นเงินสด หรือเป็นเช็คที่มีได้ลงวันที่ล่วงหน้า ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่บริษัทได้รับหลักฐานเอกสารและตกลงจำนวนค่าสินไหมทดแทนกันได้แล้ว

เนื่องจากปรากฏว่าอุบัติเหตุอันเกิดจากรถได้ทวีจำนวนขึ้นในแต่ละปี เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในจังหวัดชลบุรี ซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุมจำนวนหลายอำเภอ ซึ่งมีผู้ประสบภัยดังกล่าวไม่ได้รับการชดเชยค่าเสียหาย หรือได้รับชดเชยค่าเสียหายไม่คุ้มกับความเสียหายที่ได้รับจริง และหากผู้ประสบภัยจะใช้สิทธิทางแห่งเรียกร้องค่าเสียหายก็ต้องใช้เวลาดำเนินคดียาวนาน

ดังนั้น เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับการชดเชยค่าเสียหายและได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันท่วงที สมควรกำหนด ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งจะต้องได้รับสิทธิในการคุ้มครองช่วยเหลือ หลังจากประสบอุบัติเหตุ และได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต การใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ว่า มีการใช้สิทธิ ได้รับความพึงพอใจสูงสุด หรือเป็นที่พอใจหรือไม่เพียงได้รับประโยชน์สูงสุดหรือไม่

ปัญหาที่เกิดจากบริษัทประกันภัย ได้แก่

- 1) การชดเชยค่าเสียหายไม่ครบตามจำนวนภายในเวลา ที่กฎหมายกำหนด
- 2) ความไม่สนใจในการให้บริการ ขั้นตอนในการติดต่อ เรียกชดเชยค่าเสียหายและเตรียมเอกสารมีความยุ่งยาก
- 3) ความรู้ความเข้าใจของผู้ประสบภัยจากรถและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนี้ ยังไม่ดีพอ
- 4) ค่าชดเชยไม่เพียงพอกับค่าเสียหายที่ได้จ่ายจริงเป็นปัญหาในการนำ พ.ร.บ. ไปปฏิบัติ

2.4 บริบทพื้นที่วิจัย

2.4.1 ประวัติ และความเป็นมาของอำเภอศรีราชา

ศรีราชา เป็นอำเภอขนาดใหญ่แห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของอ่าวไทย พื้นที่ส่วนใหญ่มีภูเขาล้อมรอบและเป็นตลาดเนิน ห่างจากตัวจังหวัดชลบุรี 24 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพฯ 105 กิโลเมตร โดยศรีราชา เดิมเป็นส่วนหนึ่งของอำเภอบางละมุง และเมื่อมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่บริหารจัดการ จนมีการแยกพื้นที่ส่วนนี้ตั้งเป็นอำเภอ ซึ่งเดิมใช้ชื่อว่า อำเภอบางพระ จนในปี พ.ศ. 2460 ได้เปลี่ยนจากอำเภอบางพระมาเป็น อำเภอศรีราชา ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ในอดีตก่อนที่จะมีนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรือน้ำลึกเกิดขึ้นในพื้นที่ศรีราชา พื้นที่ศรีราชาเป็นเขตเกษตรกรรม จนในราวปี พ.ศ. 2525 มีการก่อตั้งนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ในตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชาซึ่งเป็นหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของประเทศไทย หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2534 มีการขยายท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง จากท่าเรือกรุงเทพ (คลองเตย) มายังเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา และยังมีการขยายนิคมอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องในพื้นที่อำเภอศรีราชา เช่น นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง นิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี ทำให้ศรีราชามีความเป็นพื้นที่เชิงอุตสาหกรรมมากขึ้น

ในพื้นที่ใกล้เคียงศรีราชา ยังมีนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่อีกหลายแห่ง ไม่ว่าจะเป็น นิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ ชลบุรี นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร (โครงการ 2) นิคมอุตสาหกรรมบ้านบึง นิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด (แห่งที่ 2 และ 3) นิคมอุตสาหกรรมยามาโตะ อินดัสตรีส์ ฯลฯ ประกอบกับการที่ภาครัฐสนับสนุนให้ท่าเรือแหลมฉบังเป็นท่าเรือหลักของประเทศแทนท่าเรือกรุงเทพฯ (คลองเตย) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 ยิ่งส่งเสริมให้ศรีราชามีการเติบโตทางเศรษฐกิจ พร้อมกับการก่อให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่อุตสาหกรรมและท่าเรือน้ำลึกมากขึ้น ทำให้ศรีราชา ไม่ได้เป็นเพียงพื้นที่เกษตรกรรมเพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นเขตกึ่งเกษตรกรรม

และกิ่งอุตสาหกรรม ซึ่งมีแนวโน้มธุรกิจอุตสาหกรรมจะก้าวนำการเกษตร ตามแนวทางการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor) อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี อยู่ติดชายฝั่งทะเล อาชีพหลักส่วนใหญ่ ในอดีตทำการเกษตร แต่สภาพปัจจุบัน อำเภอสรีราชา รายล้อมไปด้วยโรงงานอุตสาหกรรม พื้นที่ส่วนใหญ่ จะมีโครงการหมู่บ้าน คอนโดมิเนียมขึ้น ประชากรส่วนมากเป็นประชากรที่ เดินทางมาจากต่างจังหวัด มาทำงาน และมาซื้อบ้าน ส่วนประชากรที่เป็นคนพื้นถิ่นส่วนมากจะประกอบอาชีพค้าขาย ทำสวน อำเภอสรีราชา จะประกอบไปด้วย องค์การปกครองท้องถิ่น 8 แห่ง ได้แก่

ลำดับที่	ตำบล
1	เทศบาลเมืองศรีราชา
2	เทศบาลตำบลแหลมฉบัง
3	เทศบาลตำบลบางพระ
4	เทศบาลตำบลเจ้าพระยาสุระศักดิ์
5	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองขาม
6	องค์การบริหารส่วนตำบลเขาคันทรง
7	องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อวิน
8	องค์การบริหารส่วนตำบลบางพระ

วิสัยทัศน์ของอำเภอสรีราชา “คำขวัญของอำเภอสรีราชา คือ "ซอสพริกอร่อย เกาะลอยงาม ล้ำ อุตสาหกรรมรุ่งเรือง เมืองเจ้าพระยาสุระศักดิ์ อนุรักษ์เต่าทะเล ประเพณีกองข้าว" ” ประชากรในพื้นที่อำเภอสรีราชา ข้อมูลจำนวนประชากรของอำเภอสรีราชาในปี 2568 ยังไม่สามารถระบุได้ในขณะนี้ เนื่องจากข้อมูลล่าสุดที่มีอยู่เป็นของปี 2567 หรือก่อนหน้านั้น ข้อมูลที่สามารถหาได้ในขณะนี้คือข้อมูลปี 2567 ซึ่งระบุว่าอำเภอสรีราชาเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดชลบุรี และมีจำนวน ประชากรรวม 1,635,525 คน. อย่างไรก็ตาม ข้อมูลประชากรของอำเภอสรีราชาโดยเฉพาะในปี 2568 ยังไม่สามารถระบุได้อย่างชัดเจน.

อำเภอสรีราชามีสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เน้นการเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์ โดยมีภาคอุตสาหกรรมเป็นแกนหลัก และมีผลกระทบต่องานที่ก่อให้เกิดความหนาแน่นและมีความต้องการที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การค้า การบริการ และเกษตรกรรม รวมถึงการประมงที่เริ่มลดลง

สภาพเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม: เป็นหัวใจหลักของเศรษฐกิจศรีราชา โดยเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมหลายแห่ง ทำให้เกิดการจ้างงานจำนวนมาก ประเภทอุตสาหกรรม: เช่น ชิ้นส่วนรถยนต์, อุปกรณ์ไฟฟ้า, อิเล็กทรอนิกส์, เหล็ก, ซีเมนต์ เป็นต้นส่งผลให้ศรีราชาเป็นที่ต้องการของนักลงทุน และมีศักยภาพการเติบโตสูง

โลจิสติกส์และท่าเรือ: เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์สำคัญของประเทศ ท่าเรือแหลมฉบัง: เป็นท่าเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่และสำคัญอันดับ 16 ของโลก การพัฒนา: มีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและการค้าระหว่างประเทศ

การค้าและบริการ: การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและการเข้ามาของประชากรทำให้เกิดการลงทุนในภาคการค้าและบริการที่หลากหลาย เช่น ร้านค้า ศูนย์การค้า และการให้บริการด้านที่พักอาศัย การเกษตรและประมง: การเกษตร: ยังคงเป็นอาชีพหลักของคนในพื้นที่ เช่น ไร่นาสำปะหลัง สับปะรด และแก้วมังกร แต่มีแนวโน้มลดลงเมื่อเทียบกับภาคอุตสาหกรรม การประมง: มีผลผลิตลดลงเนื่องจากสภาพแวดล้อมทางทะเลที่เปลี่ยนไป

ประชากร: มีประชากรหนาแน่น เนื่องจากเป็นแหล่งงานสำคัญ ประชากรแฝง: มีจำนวนประชากรแฝงจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่เข้ามาทำงานในภาคอุตสาหกรรม

การพัฒนาที่อยู่อาศัย: ความต้องการที่อยู่อาศัยสูงขึ้นมาก ทำให้มีการสร้างที่พักอาศัยหลากหลายประเภท เช่น คอนโดมิเนียม หอพัก และอาคารชุด

ความหลากหลาย: มีประชากรหลากหลายกลุ่ม ทั้งคนท้องถิ่นและชาวต่างชาติ โดยเฉพาะชาวญี่ปุ่น ทำให้มีลักษณะความเป็น "Little Osaka"

ภาพที่ 2.1 บ.จ.ก. กลางคุ้มครองผู้ประสภัยจากรถ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อติศักดิ์ จันทร์แพง (2566) ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อการให้บริการของสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคปลาย ปีการศึกษา 2552 ผลการวิจัยพบว่า จากการศึกษาค้นคว้าความพึงพอใจต่อการให้บริการของสำนักหอสมุดทั้ง 5 ด้านของผู้ใช้บริการ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความพึงพอใจระดับมากในด้านผู้ให้บริการ รองลงมา คือ ด้านอาคารสถานที่ เมื่อศึกษารายด้านพบว่าผู้ให้บริการมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของสำนักหอสมุดด้านการบริการโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยพึงพอใจระดับมากในเวลาเปิดบริการ (ทุกวัน เวลา 08.00 -22.00 น.) รองลงมา คือการยืม-คืนหนังสือ ด้านผู้ให้บริการโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยพึงพอใจระดับมากในด้านการให้บริการตามลำดับก่อนหลัง รองลงมา คือ ความรวดเร็วของบริการที่ได้รับ ด้านทรัพยากรสารสนเทศโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยพึงพอใจระดับมากด้านทรัพยากรสารสนเทศหนังสือภาษาไทย รองลงมา คือ วารสารภาษาไทย ด้านอาคารสถานที่โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพึงพอใจในระดับมากด้านอุณหภูมิและด้านความสะอาดรองลงมา คือ ด้านแสงสว่าง ส่วนลำดับสุดท้าย คือ มีโต๊ะ เก้าอี้เพียงพอต่อการนั่งอ่าน และด้านการสื่อสารกับผู้ใช้ โดยรวม อยู่ในระดับมากโดยพึงพอใจระดับมากด้านการประชาสัมพันธ์มีหลากหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์ อีเมล จดหมายข่าว จัดกิจกรรมส่งเสริมการให้บริการ เป็นต้น รองลงมา คือ การสื่อสารกับผู้ใช้เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเวลาในการให้บริการมีความเหมาะสม

นำลิน เทียมแก้ว (2560) ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2559 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการ และศึกษาปัญหาข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการ กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ใช้บริการสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 420 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่ได้รับ ความพึงพอใจเรียงลำดับจากสูงไปต่ำคือ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ รองลงมาได้แก่ ด้านประชาสัมพันธ์ ด้านบริการตามจุดบริการต่าง ๆ ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการ และด้านทรัพยากร สำหรับปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการด้านทรัพยากรห้องสมุด พบว่า ด้านทรัพยากรสารสนเทศควรจัดซื้อหนังสือ วารสาร นิตยสารเพิ่ม และควรมีฐานข้อมูล PubMed สำนักวิทยบริการ หน่วยบริการศรีสวัสดิ์ และวิทยาพัฒนามีหนังสือที่มีความทันสมัยมีคุณภาพแต่ยังมีไม่เพียงพอ ป้ายที่บอกหมวดหมู่กว้างไปไม่ชัดเจน ด้านการบริการและขั้นตอนการให้บริการ พบว่า ระบบเครือข่ายเทคโนโลยีมีปัญหา ควรเพิ่มห้อง

study room มากขึ้น มีคิวอาร์โค้ดโหลด full Text ทรัพยากรสารสนเทศ หนังสือบนชั้นไม่เป็นระเบียบตามหมวด หนังสือบางเล่มเกิดการชำรุด ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ เจ้าหน้าที่บางคนหน้าห้องใช้น้ำเสียงไม่ไพเราะ ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกโต๊ะนั่งอ่านไม่เพียงพอ สัญญาณInternet WiFi ไม่มีประสิทธิภาพ ด้านประชาสัมพันธ์ ห้องสมุดเป็นสถานศึกษาหาความรู้ ควรกาขับ เครื่องคิดเลข เรื่องการใช้เสียงไม่ให้รบกวนผู้อื่นและควรมีป้ายแจ้งเตือน

กาญจนา จันทร์สิงห์ และรุ่งรุจี ศรีตาเดช (2553) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการบริการของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏกาแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจคิดเป็นร้อยละ 96.40 โดยภาพรวมผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในระดับมาก เมื่อจำแนกตามรายด้าน พบว่า ด้านสถานที่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความเหมาะสมการจัดบรรยากาศ และความสะอาด ด้านบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ บุคลากรมีความพร้อมในการให้บริการ และบุคลากรมีเพียงพอสำหรับบริการ ด้านทรัพยากรสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ จำนวนและความทันสมัยของเนื้อหา คือ หนังสือ รองลงมาคือวารสาร และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และด้านขั้นตอนและคุณภาพการให้บริการสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ บริการสืบค้น และบริการตอบคำถามช่วยการค้นคว้า สำหรับปัญหาผู้ให้บริการได้เสนอแนะให้ขยายเวลาในการให้บริการ บุคลากรผู้ให้บริการควรปรับปรุงบุคลิกภาพและมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บริการ และควรเพิ่มจุดบริการน้ำดื่ม

พระอธิการไพฑูรย์ กนตสีโล โปมิน (2566) ได้ศึกษา “การประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 ในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด” วิทยานิพนธ์เรื่อง การประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 ในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาแนวคิดการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 ในการพัฒนาชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด 2) เพื่อศึกษากระบวนการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 ในการพัฒนาชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางพัฒนาชุมชนการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด การวิจัยครั้งนี้วิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คณะผู้บริหาร บุคลากร เจ้าหน้าที่สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง และตัวแทนพระสงฆ์ ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำชุมชน โดยใช้ Snowball

พระอดิเรก อุจจาโร ณ นครพนม (2566) ได้ศึกษา “การปกครองคณะสงฆ์ตามหลักสัปปุริสธรรมของเจ้าอาวาส ในเขตอำเภอมืองระจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี” วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการปกครองคณะสงฆ์ตามหลักสัปปุริสธรรมของเจ้าอาวาสใน

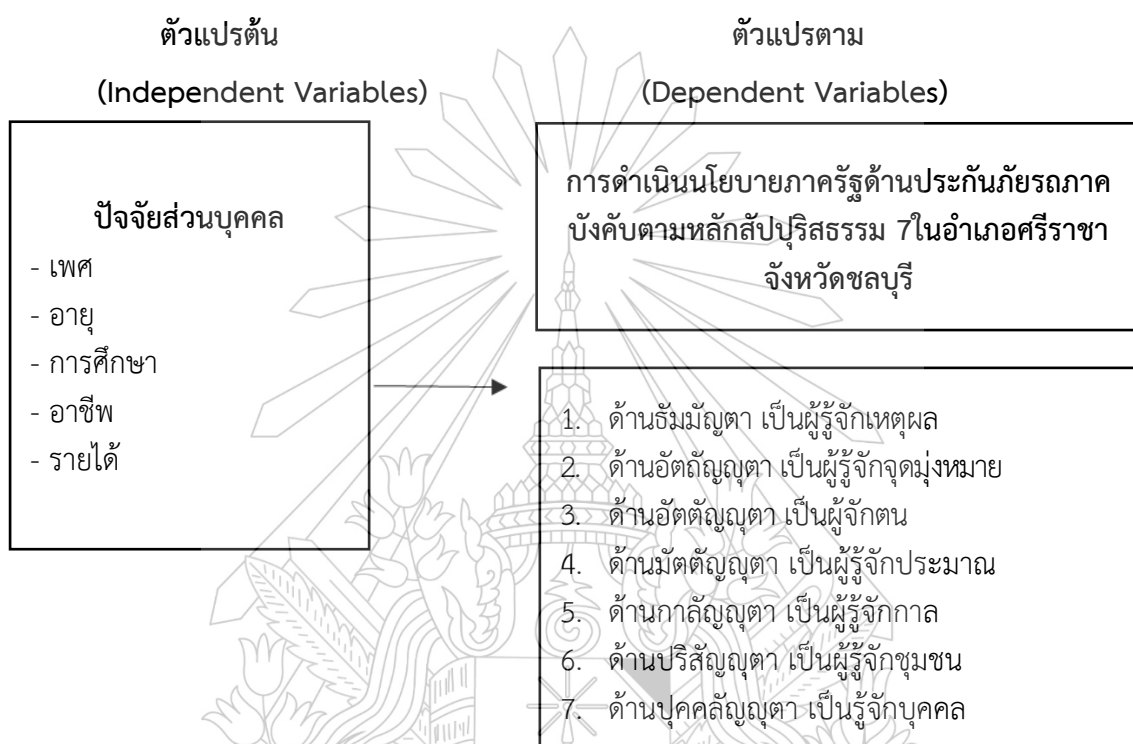
เขตอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการปกครองคณะสงฆ์ตามหลักสัปติสธรรมของเจ้าอาวาสในเขตอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการปกครองคณะสงฆ์ตามหลักสัปติสธรรมของเจ้าอาวาสในเขตอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ พระสงฆ์ที่อาศัยอยู่ในเขตปกครองคณะสงฆ์ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี โดยใช้วิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) จำนวน 179 รูป การวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ผู้ที่มีบทบาทสำคัญจำนวน 5 คน

ก่อเกียรติ ทองวนิชนิยม (2566) ได้ศึกษา “การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการสื่อสารในการทำงาน อย่างมีประสิทธิภาพของพนักงานธนาคารกสิกรไทย “วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) ศึกษาการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการสื่อสารในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของพนักงานธนาคารกสิกรไทย 2) ศึกษาการเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการสื่อสารในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของพนักงานธนาคารกสิกรไทยที่มี เพศ อายุ อายุงาน ระดับการศึกษา และตำแหน่งองค์กรต่างกัน และ 3) ศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการสื่อสารในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของพนักงานธนาคารกสิกรไทย กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 152 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว ทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Post Hoc)

วีรรัช สุวรรณะโสภณ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการขับขี่ด้วยหลักพุทธธรรมของผู้ขับขี่ ในเขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร” การวิจัยเรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขับขี่ด้วยหลักพุทธธรรมเพื่อลดปัญหาการจราจร มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขับขี่ด้วยหลักพุทธธรรมของผู้ขับขี่รถ ในเขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร, 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการขับขี่ที่ลดปัญหาการจราจรที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการขับขี่และระยะทางในการขับขี่ต่อ 1 วันต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการขับขี่ด้วยหลักพุทธธรรมของผู้ขับขี่ ในเขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร งานวิจัยนี้พยายามที่จะสะท้อนให้เห็นถึงวิกฤตเรื่องปัญหาจราจร ความสูญเสียจากอุบัติเหตุจราจรจากพฤติกรรมการขับขี่ที่ส่งผลต่อความสูญเสียชีวิต เวลาและทรัพย์สินทั้งต่อครอบครัว ผู้ที่เกี่ยวข้องและยังมีผลต่อประเทศชาติในการสูญเสียงบประมาณและการสูญเสียโอกาสทรัพยากรบุคคลในการพัฒนาประเทศ ผลการวิจัยพบว่า: 1) ผู้ขับขี่ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ช่วงอายุของผู้ขับขี่อยู่ระหว่าง 41-50 ปี มีประสบการณ์ในการขับขี่

2.6 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 7 ซึ่งผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวความคิดของการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” เป็นการวิจัยเชิงผสม (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และสูตรคำนวณ ทาโร ยามาเน่ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 วิธีการและขั้นตอนการวิจัย

3.2 ระเบียบวิธีวิจัย

3.2.1 การออกแบบการวิจัย

3.2.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 วิธีการและขั้นตอนการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินไปตามขั้นตอนและวิธีการ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการ ประกอบด้วยสามขั้นตอน คือ 1) ศึกษาการปฏิบัติ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” 2) เปรียบเทียบการการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” 3) ศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” ตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 โดยผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

เพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินไปตามขั้นตอนและวิธีการ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการ ประกอบด้วยสามขั้นตอน คือ

1) ศึกษาการปฏิบัติ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลัก สปัริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี”

2) เปรียบเทียบการการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสปัริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี”

3) ศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสปัริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติ ตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 โดยผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล มาประมวลผล ในการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์การปฏิบัติทางการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสปัริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. นำปัจจัยส่วนบุคคลและระดับการปฏิบัติทางการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสปัริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีมาทำการเปรียบเทียบ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 2

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาข้อเสนอแนะจากการทำแบบสอบถาม และการเข้าสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการรวบรวมข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิด และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับการปฏิบัติทางการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสปัริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี มาสรุปเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 7

3.2 ระเบียบวิธีวิจัย

3.2.1 การออกแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ทางการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสปัริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” เป็นการวิจัยเชิงผสม (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการแจกแบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3.2.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ศึกษาการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปบุริธรรม 7 ในอำเภอสรรพยา จังหวัดชลบุรีได้แก่ 1.ธัมมัญญา คือ ด้านการรู้จักเหตุ 2.ธัตถัญญา คือ ด้านการรู้จักผล 3.ธัตถัญญา คือ ด้านผู้รู้จักรู้ตน 4.มัตถัญญา คือ ด้านผู้รู้จักประมาณ 5.ปริสสัญญา คือ ด้านรู้จักชุมชน 6.บุคคลปโรปริญญา คือด้านรู้จักบุคคล 7.กาลัญญา คือ ด้านรู้จักกาลเวลา

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1 ประชากร

ได้แก่ ประชาชนในเขตอำเภอสรรพยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 331,177 คน (จากสถิติที่ว่าการอำเภอสรรพยา)

3.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ประชาชนในเขตอำเภอสรรพยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 400 คน

3.3.3 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยนำจำนวนประชากร มาหาขนาดตัวอย่างจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ดังนี้ (ยุทธพงษ์ กัวยวรรณ์, 2543)

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ

$$n = \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง}$$

$$N = \text{จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย}$$

$$e = \text{ความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดมีค่าเท่ากับ 0.05)}$$

แทนค่า

$$n = \frac{331,177}{1 + 331,177 \times (0.05)^2}$$

$$= 399.52$$

ดังนั้น จะได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน

3.3.4 ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ โดยผู้วิจัยเลือกจากผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1. นายบัญชา ผลิตินสงส์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการบริหารบริษัทมิตรแท้ สาขา บ่อวิน
2. นายชูเกียรติ เทพารินทร์ อดีตนายกองค์การบริหารตำบลบ่อวิน
3. นายธวัช ทรัพย์ศิริ ประธานกรรมการบริหารบริษัท มิตรแท้
4. นายยงยุทธ ต้นถาวร ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 9 ตำบลเขาคันทอง
5. นายไพรัช ปรางทอง ประธานกรรมการหมู่บ้าน ตำบลบ่อวิน

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) มีลักษณะคำถามปลายปิด (Close Ended) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่าง ในจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน

2. แบบสัมภาษณ์ (Indept Interview) มีลักษณะแบบมีโครงสร้าง ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open ended Form) เพื่อให้ผู้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินนโยบาย

3.4.1 ภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ซึ่งประกอบด้วย 7 ด้าน จำนวน 21 ข้อ ดังนี้

ด้านที่1	ธัมมัญญาตา การรู้จักเหตุ	3 ข้อ
ด้านที่2	อิตถัญญาตา การรู้จักผล	3 ข้อ
ด้านที่3	อิตตัญญาตา การรู้จักตน	3 ข้อ
ด้านที่4	มัตตัญญาตา การรู้จักประมาณ	3 ข้อ
ด้านที่5	กาลัญญาตา การรู้จักเวลา	3 ข้อ
ด้านที่6	ปริสสัญญาตา การรู้จักชุมชน	3 ข้อ
ด้านที่7	ปุคคัญญาตา การรู้จักบุคคล	3 ข้อ
รวม	7 ด้าน	21 ข้อ

รวมทั้งหมด 21 ข้อ โดยเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 21 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยกำหนดค่า ดังนี้

5 หมายถึง	ระดับการมีส่วนร่วม มากที่สุด
4 หมายถึง	มีระดับการมีส่วนร่วม มาก
3 หมายถึง	ระดับการมีส่วนร่วม ปานกลาง
2 หมายถึง	ระดับการมีส่วนร่วม น้อย
1 หมายถึง	มีระดับการมีส่วนร่วม น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะปลายเปิด (Open-ended) ซึ่งเป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ข้อเสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับการการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

3.4.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์

1) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยแบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ นามสกุล และหน่วยงานที่สังกัด

ตอนที่ 2 สัมภาษณ์การมีส่วนร่วมของประชาชน การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

3.4.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามดังนี้

- 1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตำรา เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) นำข้อมูลจากการศึกษามารวบรวม สรุป เพื่อกำหนดขอบเขต และเนื้อหาของคำถามเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อเรื่องที่ทำการวิจัย และผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถตอบข้อเท็จจริงได้
- 3) นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง และชัดเจนเหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระและการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

- 1) นำแบบสอบถามที่ร่าง เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณา

ตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเกี่ยวกับสำนวนภาษา ให้เข้าใจง่าย เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่มีข้อความตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

(1) รศ.ดร.สุกิจ ชัยมุสิก

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

(2) ผศ.ดร.สมภพ ระงับทุกข์

ตำแหน่ง รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

(3) ผศ.ดร.ยุธนา ปราณีต

ตำแหน่ง อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(4) ผศ.ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์

ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชารัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

(5) ผศ.ดร.สมพงษ์ พิพัฒน์เอกสกุล

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

โดยให้ตรวจสอบหรือปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหาเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของคำถาม

5) นำแบบสอบถามหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือเนื้อหา (IOC) ตามสูตรดังนี้ (สรชัย พิศาลบุตร, 2549)

$$\text{สูตรเมื่อ } \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = แทนดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ = แทนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

N = แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยที่ +1 = แนใจว่าสอดคล้อง

0 = ไม่แนใจว่าสอดคล้อง

-1 = แนใจว่าไม่สอดคล้อง

IOC แทนดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ แทนผลรวมของคะแนน
ความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

	N	แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ
ให้คะแนน	+1	แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	0	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	-1	แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จากข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 20 ข้อ

6) ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา
เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

7) นำแบบสอบถามไปใช้กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีคุณลักษณะคล้ายกับกลุ่ม
จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้ไปทดสอบความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient
Alpha) ของครอนบาช (Cronbach)

8) นำข้อมูลที่สมบูรณ์แล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ (Interview Form) เป็นการสัมภาษณ์
ที่มีการกำหนดข้อคำถามไว้ล่วงหน้า และในการสัมภาษณ์ผู้ตอบแต่ละคนจะต้องได้รับการถาม
เช่นเดียวกัน ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามดังนี้

- 1) ศึกษาทฤษฎี หลักการ ตัวแปรหรือประเด็นสำคัญที่ต้องการทราบข้อมูล
- 2) สร้างข้อคำถามให้สัมพันธ์กับประเด็นที่ต้องการทราบข้อมูล เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
ของประชาชนในการปรับปรุงคุณภาพน้ำประปาตามหลักอิทธิบาท 4 ในเขตอำเภอบางละมุง
จังหวัดชลบุรี
- 3) นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แก้ไข
ปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจนเหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระและการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา ให้เข้าใจง่าย
เพื่อให้ได้คำสัมภาษณ์ที่มีข้อความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการของการวิจัย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ
- 4) คำนวณด้วยวิธีดัชนีความตรงตามเนื้อหา (CVI) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจะพิจารณาและ
ประเมินว่าข้อคำถามแต่ละข้อมีความชัดเจนและสอดคล้อง (Polit & Beck, 2012) มีวิธีการให้คะแนน
ในช่วง 1- 4

โดย 1 คะแนน หมายถึง	ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
2 คะแนน หมายถึง	ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ เล็กน้อย ควรปรับปรุงอย่างมาก
3 คะแนน หมายถึง	ข้อคำถามค่อนข้างสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ ควรปรับปรุงเล็กน้อย

4 คะแนน หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

$$CVI = \frac{\text{จำนวนข้อคำถามที่ได้รับความเห็น
คะแนนระดับ 3 หรือ 4}}{\text{จำนวนข้อคำถามทั้งหมด}}$$

โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป จากข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 4 ข้อ

6) เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

7) นำข้อมูลที่สมบูรณ์แล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ในการวิจัยต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจาก ประชาชนใน อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ฉบับ

2) ส่งแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด ให้กลุ่มตัวอย่างตอบ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามโดยใช้ Google form

3) เมื่อได้คำตอบแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว จำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 จึงตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดลำดับข้อมูล

4) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ และประมวลต่อไป

3.5.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทั้ง 5 ฉบับ

2) ติดต่อประสานงาน เพื่อบันทึกวันเวลาและสถานที่ที่จะสัมภาษณ์

3) วันสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ขออนุญาตบันทึกเสียง และถ่ายภาพ และผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์โดยการบันทึกเทปและถ่ายภาพประกอบการสัมภาษณ์

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสังคมศาสตร์ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.6.2 วิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปรับปรุงคุณภาพน้ำประปาตามหลักอิทธิบาท 4 ในเขตอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรีโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ

คะแนน	การแปลผล
5	ระดับการมีส่วนร่วม มากที่สุด
4	ระดับการมีส่วนร่วม มาก
3	ระดับการมีส่วนร่วม ปานกลาง
2	ระดับการมีส่วนร่วม น้อย
1	ระดับการมีส่วนร่วม น้อยที่สุด

จากนั้น นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสังคมศาสตร์ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย โดยการจัดระดับช่วงของการหาค่าเฉลี่ย

สำหรับการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยซึ่งใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่คำนวณได้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้โดยเกณฑ์ (สมชัย วงษ์นายะ และ ทวนทอง เขาวงกิตพงศ์, 2551, หน้า 229) ดังนี้

- ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการมีส่วนร่วม ในระดับมากที่สุด
- ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการมีส่วนร่วม ในระดับมาก
- ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการมีส่วนร่วม ในระดับปานกลาง
- ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการมีส่วนร่วม ในระดับน้อย
- ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการมีส่วนร่วม ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับการแปลค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญส่ง นิลแก้ว, 2550, หน้า 56) ใช้เกณฑ์ ดังนี้

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) ความหมาย	
ต่ำกว่า 0.50	สอดคล้องกัน มากที่สุด
0.51-0.99	สอดคล้องกัน มาก
1.00-1.49	สอดคล้องกัน ปานกลาง
1.50-1.99	สอดคล้องกัน น้อย
2.00 – ขึ้นไป	สอดคล้องกัน น้อยที่สุด

3.6.3 ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปรับปรุงคุณภาพน้ำประปาตามหลักอิทธิบาท 4 ในเขตอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี กับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างด้าน เพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วน อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least Significant Difference)

3.6.4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปรับปรุงคุณภาพน้ำประปาตามหลักอิทธิบาท 4 ในเขตอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

3.6.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ทั้งหมด ได้แก่ การจัดกรอบแนวคิด (Conceptualize) การแสดงความคิดเห็น (Commentate) จัดหมวดหมู่ (Category) การจำแนกกลุ่ม (Classify) สารสำคัญ (Content) และประเด็น (Concept) จะกระทำไปพร้อมๆ กัน ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัย โดยผู้วิจัยจะนำข้อมูลทั้งที่ได้จากการบันทึกข้อมูล การถอดเทปสัมภาษณ์ รวมไปถึงภาพถ่ายในแต่ละครั้ง จัดหมวดหมู่ตามแต่ละตัวแปร ว่าครบถ้วนเพียงพอ และเหมาะสมแก่การนำไปวิเคราะห์สรุปผลว่า สมบูรณ์หรือไม่

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้สำหรับการทำวิจัยเรื่องนี้ ได้แก่

3.7.1 สถิติการบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับบรรยายปัจจัยส่วนบุคคล

1. การหาค่าร้อยละ (Percentage) (ธำนิทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 148)

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

$$P = \text{ค่าร้อยละ}$$

$$X = \text{จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ}$$

$$N = \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}$$

2. การหาค่าเฉลี่ย (Mean) (ธำนิทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 148)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum X = \text{ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}$$

3. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ธำนิทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 148)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{n-1}}$$

$$\text{เมื่อ } S.D. = \text{ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$X_i = \text{จำนวนคะแนน}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ยมีชัณภูมิเลขคณิต}$$

$$n = \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}$$

3.7.2 สถิติเชิงอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที่

(t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least Significant Difference)

1. การทดสอบสมมติฐาน (t-test) (ธำนิทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 180)

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$\text{เมื่อ } t = \text{ค่าที่ใช้พิจารณา t-distribution}$$

$$\bar{X}_1, \bar{X}_2 = \text{คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ}$$

$$S_1^2, S_2^2 = \text{ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ}$$

n_1, n_2 = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) (ธำนิษฐ์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 180)

$$\text{สูตร } F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F = ค่าการแจกแจงของ F

MS_b = ความแปรปรวน (Mean square) ระหว่างกลุ่ม

MS_w = ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ในการวิจัยครั้งนี้ ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 331,177 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง และนำผลการตอบแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อคำนวณหาค่าสถิติสำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมุติฐานการวิจัยให้ครบถ้วน ตามลำดับขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล 3 ประการดังนี้

- 4.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การพึงพอใจของประชาชนในการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
- 4.2 ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการพึงพอใจของประชาชนในปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
- 4.3 ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
- 4.4 สรุป

4.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การพึงพอใจของประชาชนในการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

4.1.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	ประชากร
n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.1.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เสนอขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

2.ผลการวิเคราะห์การพึงพอใจของประชาชนในการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐ ด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

4.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ในการวิจัยเรื่องนี้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีคุณลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้ ดังปรากฏในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	228	57.14
หญิง	171	42.86
รวม	399	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นเพศชาย จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 และเพศหญิง จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 - 30 ปี	58	14.54
31 - 40 ปี	231	57.89
41 - 50 ปี	80	20.05
51 ปี ขึ้นไป	30	7.52
รวม	399	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.89 รองลงมา มีอายุ 41 - 50 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.05 คนที่ อายุ 18 - 30 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.54 และที่น้อยที่สุดมีอายุ 51 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.52 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	50	12.53
ปริญญาตรี	314	78.70
ปริญญาโทขึ้นไป	35	8.77
รวม	399	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 78.70 รองลงมา มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.53 และน้อยที่สุดมีการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.77 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปึงจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	52	13.03
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	65	16.29
เกษตรกร	41	10.28
รับจ้าง	206	51.63
ธุรกิจส่วนตัว	35	8.77
รวม	399	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีอาชีพรับจ้าง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.63 รองลงมาคืออาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.29, รับราชการ 52 คนคิดเป็นร้อยละ 13.03 อาชีพเกษตรกร จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.28 และน้อยที่สุด คือ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.77

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปึงจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	47	11.78
15,001 – 20,000 บาท	177	44.36
20,001 - 25,000 บาท	127	31.83
25,001 บาทขึ้นไป	48	12.03
รวม	399	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีรายได้มากที่สุด 15,000 – 20,000 บาท จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.36 รองลงมาคือรายได้ 20,000 - 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.83 และมีรายได้น้อยที่สุด 25,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.03 ตามลำดับ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

การศึกษาวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา
จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน

การดำเนินนโยบายภาครัฐ ด้านประกันภัยรภาคบังคับ ตามหลักธรรม สัปปุริสธรรม 7	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านธัมมัญญตา	3.99	0.30	มาก
ด้านอรรถัญญตา	4.03	0.34	มาก
ด้านอัตตัญญตา	4.05	0.29	มาก
ด้านมัตตัญญตา	4.02	0.35	มาก
ด้านกาลัญญตา	3.93	0.38	มาก
ด้านปริสสัญญตา	3.99	0.36	มาก
ด้านปุคคลัญญตา	4.00	0.35	มาก
โดยรวม	4.00	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน
อยู่ในระดับมาก คือด้านอัตตัญญตา เป็นผู้รู้จักตน รู้จักภาวะ ฐานะ ความถนัด ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.29)
เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า
ด้านอรรถัญญตา เป็นผู้รู้จักผล มีจุดมุ่งหมาย รองลงมาคือ ด้านมัตตัญญตา เป็นผู้รู้จักประมาณ และ
ด้านอรรถัญญตา เป็นผู้รู้จักผล ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.34) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ คือ
ด้านปริสสัญญตา เป็นผู้รู้จักบริษัท รู้จักชุมชน ($\bar{X}=3.93$, S.D.=0.38) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญา

ด้านธัมมัญญา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
3. ท่านพอใจนโยบายภาครัฐด้านประกันภัย	4.03	0.24	มาก
4. ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทำประกันรภาคบังคับ	3.39	0.51	มาก
5 ท่านพอใจในแบบประกันรภาคบังคับ และภาคสมัครใจ	4.02	0.26	มาก
โดยรวม	3.99	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พอใจนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาค อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รองลงมา พอใจในแบบประกันรภาค บังคับ และภาคสมัครใจ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยดังนี้ ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.26) และน้อยที่สุดคือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทำประกันรภาคบังคับ โดยเฉลี่ย($\bar{X}=3.39$, S.D.=0.30)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ด้านอรรถัญญา

ด้านอรรถัญญา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ถ้าได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากจร สามารถรักษาที่โรงพยาบาลทุกโรงพยาบาล	4.07	0.36	มาก
2. สามารถตัดสินใจได้ทันทีที่ได้รับอุบัติเหตุจากจร	3.89	0.44	มาก
3. เราจำเป็นต้องทำประกันภัยรภาค	4.14	0.42	มาก
โดยรวม	4.03	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอรรถัญญา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนที่มากที่สุด คือเราจำเป็นต้องทำประกันรภาค เป็นอันดับแรก ได้($\bar{X}=4.14$, S.D.=0.42) และ น้อยที่สุดคือความสามารถในการตัดสินใจได้ทันทีที่ได้รับอุบัติเหตุจากจร โดยมีค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.44) (ตามลำดับไป

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญา

ด้านอัตตัญญา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับในการทำประกันภัยรณภาคบังคับ มีประโยชน์	4.02	0.30	มาก
2. มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ปฏิบัติหน้าที่อธิบายข้อสงสัยของท่านอย่างดี	4.13	0.42	มาก
3. เจ้าหน้าที่ให้บริการมีความกระตือรือร้นในการให้บริการ เพื่อ ประโยชน์แก่ท่านอย่างเต็มความสามารถ	4.01	0.31	มาก
โดยรวม	4.05	0.29	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี ภาวะ ฐานะ ความ ถนัด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มากที่สุด คือ มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ปฏิบัติหน้าที่อธิบายข้อสงสัยของท่านอย่างดี ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.30) และรองลงมา คือเจ้าหน้าที่ให้บริการมีความกระตือรือร้นในการให้บริการ เพื่อ ประโยชน์แก่ท่านอย่างเต็มความสามารถ ($\bar{X}=4.01$, S.D.=0.31) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญูตา

ด้านมัตตัญญูตา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1) ท่านพอใจเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่จะได้รับ	4.12	0.44	มาก
2) ค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายไม่เกิน 50,000	4.01	0.30	มาก
3) กรณี เสียชีวิต ได้รับจำนวนเงินคุ้มครอง 200,000 บาท ต่อหนึ่งคน	3.92	0.50	มาก
โดยรวม	4.02	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญูตา การรู้จักประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D.=0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านพอใจเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่จะได้รับ ($\bar{X} = 4.12$, S.D.=0.44) รองลงมา คือ ค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายไม่เกิน 50,000 ($\bar{X} = 4.01$, S.D.=0.30) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีกรณี เสียชีวิต ได้รับจำนวนเงินคุ้มครอง 200,000 บาท ต่อหนึ่งคน ($\bar{X} = 3.92$, S.D.=0.50) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกาลัญญดา เป็นผู้รู้จักกาล รู้จักเวลาอันเหมาะสม

ด้านกาลัญญดา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1) พอใจกับระยะเวลาในการได้รับค่าเสียหายส่วนเบื้องต้นจากบริษัท ประกันภัย	4.01	0.29	มาก
2) พอใจกับเวลาที่จ่ายค่าสินไหมมีความยุติธรรมในการพิจารณาจ่ายค่า สินไหมทดแทน	3.91	0.50	มาก
3) ได้รับค่าสินไหมทดแทนตรงต่อเวลา	3.87	0.47	มาก
โดยรวม	3.93	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีด้านกาลัญญดา การรู้จักเวลา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.93$, S.D.=0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ พอใจกับระยะเวลาในการได้รับค่าเสียหายส่วนเบื้องต้นจากบริษัท ประกันภัย ($\bar{X}=4.01$, S.D.=0.29) และค่าเฉลี่ย รองลงมา ($\bar{X}=3.91$, S.D.=0.50) คือ พอใจกับเวลาที่จ่ายค่าสินไหมมีความยุติธรรมในการพิจารณาจ่ายค่า สินไหมทดแทน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ได้รับค่าสินไหมทดแทนตรงต่อเวลา โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.47) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรัญญตา เป็นผู้รู้จักบริษัท รู้จักชุมชน

ด้านปรัญญตา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาค มีความพอใจเท่าไร	4.05	0.37	มาก
2) พอใจกับความเสมอภาคในการให้บริการขอเจ้าหน้าที่	4.00	0.34	มาก
3) มีหน่วยงานมาให้ความรู้ในชุมชนที่ดี	3.92	0.52	มาก
โดยรวม	3.99	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีด้านปรัญญตา การรู้จักชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาค มีความพอใจเท่าไรเรียบร้อย ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.37) รองลงมา คือ มีพอใจกับความเสมอภาคในการให้บริการขอเจ้าหน้าที่ ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.34) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีหน่วยงานมาให้ความรู้ในชุมชนที่ดี ($\bar{X}=3.92$, S.D.=0.36) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา เป็นผู้รู้จักบุคคล รู้จักเลือกคบคน

ด้านบุคคลัญญาตา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1) ความเป็นธรรมในการทำประกันภัยรณภาคบังคับ	4.01	0.32	มาก
2) ได้รับความเป็นธรรม จากทุกฝ่ายดีแค่ไหน	3.96	0.53	มาก
3) ท่านคิดการศึกษาด้านประกันภัยรณภาคบังคับมีประโยชน์	4.03	0.43	มาก
โดยรวม	4.00	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรีด้านบุคคลัญญาตา การรู้จักบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านคิดการศึกษาด้านประกันภัยรณภาคบังคับมีประโยชน์ ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.43) รองลงมา คือ ความเป็นธรรมในการทำประกันภัยรณภาคบังคับ ($\bar{X}=4.01$, S.D.=0.32) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ได้รับความเป็นธรรม จากทุกฝ่ายดีแค่ไหน ($\bar{X}=3.96$, S.D.=0.53) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน โดยใช้สถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ในเรื่อง เพศ และ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ในเรื่อง อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเปรียบเทียบโดยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 1 ใช้สถิติ t-test คือ กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ความเป็นอิสระต่อกัน ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	228	4.01	0.48	มาก
หญิง	171	3.99	0.51	มาก
รวม	399	4.00	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เพศชาย

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	228	4.01	0.48	0.92	0.35
หญิง	171	3.99	0.51	0.94	0.34

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญดา จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	228	4.01	0.33	มาก
หญิง	171	3.97	0.24	มาก
รวม	399	3.99	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญดา อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เพศชาย

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ทั้ง 7 ด้าน ด้านธัมมัญญดา จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	228	4.01	0.33	1.42	0.15
หญิง	171	3.97	0.24	1.48	0.13

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญดา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญา จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	228	4.04	0.34	มาก
หญิง	171	4.02	0.33	มาก
รวม	399	4.03	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอัตตัญญา อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เพศชาย

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัด ชลบุรี ด้านอัตตัญญา โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	228	4.04	0.34	0.509	0.397
หญิง	171	4.02	0.33		

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญา จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	228	4.07	0.31	มาก
หญิง	171	4.02	0.27	มาก
รวม	399	4.05	0.29	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญา อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เพศชาย

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัย
รณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ด้านอัตตัญญา จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	228	4.07	0.31	1.67	0.096
หญิง	171	4.02	0.27		

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้าน
งานสืบสวนสอบสวน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการ
ดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ใน
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญา จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	228	4.02	0.35	มาก
หญิง	171	4.01	0.35	มาก
รวม	399	4.02	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญา
อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เพศชาย

ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัย
รณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้าน
มัตตัญญา จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	228	4.02	0.35	0.44	0.656
หญิง	171	4.01	0.35		

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้าน
มัตตัญญา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณูตา จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	228	3.95	0.40	มาก
หญิง	171	3.91	0.35	มาก
รวม	399	3.93	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณูตา จำแนกตามเพศ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เพศชาย

ตารางที่ 4.25 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัด ด้านกัลยาณูตา จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	228	3.95	0.40	0.96	0.338
หญิง	171	3.91	0.35		

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณูตา จำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรัญญาตา จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	228	3.99	0.38	มาก
หญิง	171	3.91	0.34	มาก
รวม	399	3.99	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรัญญาตา อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เพศชาย

ตารางที่ 4.27 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรัญญาตา จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig(2-tailed)
ชาย	228	3.99	0.38	0.11	0.906
หญิง	171	3.91	0.34		

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรัญญาตา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	228	4.01	0.39	มาก
หญิง	171	3.98	0.30	มาก
รวม	399	4.00	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เพศชาย

ตารางที่ 4.29 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัย
รณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้าน
บุคคลัญญาตา จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig(2-tailed)
ชาย	228	4.01	0.39	1.02	0.30
หญิง	171	3.98	0.30		

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้าน
บุคคลัญญาตา ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 2 ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความ
แปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความ
เชื่อมั่น 95% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วย
วิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ
การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	18	3.97	0.94	มาก
31 - 40 ปี	97	3.98	0.13	มาก
41 - 50 ปี	217	4.02	0.39	มาก
51 ปี ขึ้นไป	67	4.01	0.19	มาก
รวม	399	4.00	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน
จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุโดยเรียงตามค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ย
มากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 41 - 50 ปี รองลงมาได้แก่ อายุ 51 ปีขึ้นไป อายุ 31 - 40 ปี, และ
ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 - 30 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.31 แสดงการเปรียบเทียบความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.131	3	0.044	0.445	0.721
ภายในกลุ่ม	38.745	395	0.098		
รวม	38.876	398			

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญุต จําแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	18	3.96	0.10	มาก
31 - 40 ปี	97	3.95	0.13	มาก
41 - 50 ปี	217	4.02	0.38	มาก
51 ปี ขึ้นไป	67	3.97	0.14	มาก
รวม	399	3.99	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญุต จําแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุโดยเรียงตามค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 41 - 50 ปี รองลงมาได้แก่อายุ 51 ปี ขึ้นไป, อายุ 18 - 30 ปี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 31 - 40 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.33 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัด
ชลบุรี ด้านธัมมัญญาตา จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.360	3	0.120	1.317	0.269
ภายในกลุ่ม	35.971	395	0.091		
รวม	36.331	398			

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ด้านธัมมัญญาตา จำแนกตามอายุ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.34 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ
การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ใน
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญาตา จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	18	3.96	0.10	มาก
31 - 40 ปี	97	3.98	0.17	มาก
41 - 50 ปี	217	4.06	0.42	มาก
51 ปี ขึ้นไป	67	4.04	0.25	มาก
รวม	399	4.03	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญาตา
จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุโดยเรียงตามค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ย
มากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 41 - 50 ปี รองลงมาได้แก่อายุ รองลงมาได้แก่อายุ 51 ปี ขึ้นไป,
อายุ 31 - 40 ปี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 - 30 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถิยญาติ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.540	3	0.180	1.560	0.199
ภายในกลุ่ม	45.622	395	0.115		
รวม	46.163	398			

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ด้านอัตถิยญาติ จำแนกตามอายุ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการ
ดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรี
ราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถิยญาติ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	18	4.00	0.00	มาก
31 - 40 ปี	97	4.01	0.13	มาก
41 - 50 ปี	217	4.08	0.36	มาก
51 ปี ขึ้นไป	67	4.04	0.27	มาก
รวม	399	4.05	0.29	มาก

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถิยญาติ
จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุ โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า พบว่า
ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 41 - 50 ปี รองลงมาได้แก่อายุ รองลงมาได้แก่อายุ 51 ปี
ขึ้นไป, อายุ 31 - 40 ปี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 - 30 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.37 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญา จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.351	3	0.117	1.323	0.26
ภายในกลุ่ม	34.954	395	0.88		
รวม	35.305	398			

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ด้านอัตตัญญา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการ
ดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรี
ราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญา จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	18	3.96	0.25	มาก
31 - 40 ปี	97	3.98	0.17	มาก
41 - 50 ปี	217	4.02	0.03	มาก
51 ปี ขึ้นไป	67	4.06	0.33	มาก
รวม	399	4.02	0.01	มาก

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญา
เป็นผู้รู้จักประมาณ จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุโดยเรียงตาม
ค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 51 ปี ขึ้นไป รองลงมาได้แก่อายุ รองลงมา
ได้แก่อายุ 41 - 50 ปี , อายุ 31 - 40 ปี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 - 30 ปี
ตามลำดับ

ตารางที่ 4.39 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญูตา จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.289	3	0.096	0.760	0.517
ภายในกลุ่ม	50.092	395	0.127		
รวม	50.382	398			

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้าน
มัตตัญญูตา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการ
ดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรี
ราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณูตา จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	18	3.92	0.21	มาก
31 - 40 ปี	97	3.94	0.23	มาก
41 - 50 ปี	217	3.93	0.47	มาก
51 ปี ขึ้นไป	67	3.95	0.20	มาก
รวม	386	3.93	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณูตา
เป็นผู้รู้จักกาล จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุโดยเรียงตามค่าเฉลี่ย
พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 51 ปี ขึ้นไป รองลงมาได้แก่อายุ รองลงมาได้แก่อายุ
41 - 50 ปี , อายุ 31 - 40 ปี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 - 30 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.41 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปตปริสัธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านกาสัญญาตา จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.028	3	0.009	0.064	0.979
ภายในกลุ่ม	57.850	395	0.146		
รวม	57.878	398			

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปตปริสัธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้าน
กาสัญญาตา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.42 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการ
ดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปตปริสัธรรม 7 ในอำเภอศรี
ราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรัสนัญญาตา จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	18	3.96	0.10	มาก
31 - 40 ปี	97	3.96	0.15	มาก
41 - 50 ปี	217	4.02	0.47	มาก
51 ปี ขึ้นไป	67	3.96	0.18	มาก
รวม	399	3.99	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปตปริสัธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรัสนัญญาตา
เป็นผู้รู้จักบริษัท จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุโดยเรียงตามค่าเฉลี่ย
พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 41 - 50 ปี รองลงมาได้แก่อายุ 18 - 30 ปี 31 - 40
ปี, ประชาชนที่มีอายุ 51 ปี ขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.43 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านปรัญญาตา จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.295	3	0.098	0.735	0.532
ภายในกลุ่ม	52.812	395	0.134		
รวม	53.107	398			

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้าน
ปรัญญาตา จำแนกตามอายุ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.44 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ
การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ใน
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	18	4.01	0.29	มาก
31 - 40 ปี	97	4.00	0.20	มาก
41 - 50 ปี	217	3.99	0.43	มาก
51 ปี ขึ้นไป	67	4.02	0.23	มาก
รวม	386	4.00	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา
จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ย
มากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป รองลงมาได้แก่อายุ 18 - 30 ปี, 31 - 40 ปี และ
ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ อายุ 41 - 50 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.45 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัด
ชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.055	3	0.018	0.143	0.934
ภายในกลุ่ม	50.389	395	0.128		
รวม	50.443	398			

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้าน
บุคคลัญญาตา จำแนกตามอายุ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐ
ด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่าง
กัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 3 ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความ
แปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความ
เชื่อมั่น 95% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เซฟ
เฟ (Scheffé) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.46 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการ
ดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	41	3.95	0.43	มาก
ปริญญาตรี	293	4.01	0.32	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	65	3.99	0.09	มาก
รวม	399	4.00	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน
จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ย
มากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาสูงกว่า
ปริญญาตรี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.47 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐ ด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปตปริสัธรรม 7 ใน อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.132	2	0.066	0.675	0.510
ภายในกลุ่ม	38.744	396	0.098		
รวม	38.876	398			

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปตปริสัธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.48 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปตปริสัธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญดา จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	41	3.91	0.37	มาก
ปริญญาตรี	293	4.01	0.32	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	65	3.98	0.08	มาก
รวม	399	3.99	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปตปริสัธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญดา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.49 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญาตา จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.306	2	0.153	1.682	0.187
ภายในกลุ่ม	36.025	396	0.091		
รวม	36.331	398			

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี
ด้านธัมมัญญาตา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.50 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ
การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอรรถัญญาตา จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	41	4.00	0.46	มาก
ปริญญาตรี	293	4.05	0.35	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	65	4.01	0.14	มาก
รวม	399	4.03	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอรรถัญญาตา
จำแนกตามการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมาก
ที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาสูงกว่า
ปริญญาตรี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.51 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญาตา จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.160	2	0.080	0.687	0.504
ภายในกลุ่ม	36.025	396	0.116		
รวม	36.331	398			

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญาตา จำแนกตามการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.52 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ
การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญาตา จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	41	4.00	0.46	มาก
ปริญญาตรี	293	4.07	0.29	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	65	4.01	0.11	มาก
รวม	368	4.05	0.29	มาก

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดด้านอัตตัญญาตา จำแนกตามการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.53 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านอรรถัตถุญดา จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.359	2	0.179	2.034	0.13
ภายในกลุ่ม	34.947	396	0.088		
รวม	35.305	398			

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ด้านอรรถัตถุญดา จำแนกตามการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.54 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ
การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัตถุญดา จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	41	4.00	0.52	มาก
ปริญญาตรี	293	4.02	0.36	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	65	4.00	0.12	มาก
รวม	399	4.02	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.54 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัตถุญดา
จำแนกตามการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมาก
ที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาสูงกว่า
ปริญญาตรี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.55 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญูตา จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.046	2	0.023	0.181	0.834
ภายในกลุ่ม	50.335	396	0.127		
รวม	50.382	398			

จากตารางที่ 4.55 พบว่า ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้าน
มัตตัญญูตา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.56 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการ
ดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรี
ราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณูตา จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	41	3.87	0.49	มาก
ปริญญาตรี	293	3.93	0.40	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	65	3.97	0.13	มาก
รวม	399	3.93	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.56 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณูตา
เป็นผู้รู้จักกาล จำแนกตามการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ย
พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี รองลงมาได้แก่
ประชาชนที่การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับ
ปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.57 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณุตตา จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.260	2	0.130	1.284	.278
ภายในกลุ่ม	57.618	396	0.146		
รวม	57.878	398			

จากตารางที่ 4.57 พบว่า ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณุตตา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.58 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ
การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรีชาญาณ จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	41	3.91	0.47	มาก
ปริญญาตรี	293	4.00	0.38	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	65	4.00	0.10	มาก
รวม	368	3.99	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.58 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรีชาญาณ จำแนกตามการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.59 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านปรัญญาตา เป็นผู้รู้จักบริษัท รู้จักชุมชน จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.342	2	0.171	1.284	0.278
ภายในกลุ่ม	52.765	396	0.133		
รวม	53.107	398			

จากตารางที่ 4.59 พบว่า ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้าน
ปรัญญาตา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.60 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ
การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	41	3.99	0.36	มาก
ปริญญาตรี	293	4.00	0.38	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	65	3.98	0.15	มาก
รวม	399	4.00	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.60 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา
จำแนกตามการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมาก
ที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาต่ำกว่า
ปริญญาตรี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.61 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.018	2	0.009	0.070	0.932
ภายในกลุ่ม	50.425	396	0.127		
รวม	50.443	398			

จากตารางที่ 4.61 พบว่า ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้าน
บุคคลัญญาตา ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐ
ด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่าง
กัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 4 ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความ
แปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความ
เชื่อมั่น 95% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วย
วิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.62 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	50	3.91	0.15	มาก
เกษตรกร	14	3.97	0.08	มาก
รับจ้าง	299	4.02	0.34	มาก
ธุรกิจส่วนตัว	36	3.97	0.14	มาก
รวม	399	4.00	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.62 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ รับจ้าง รองลงมาได้แก่ ประชาชนที่ประกอบอาชีพ เกษตรกร และ ธุรกิจส่วนตัวและค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.63 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.650	3	0.217	2.237	0.083
ภายในกลุ่ม	38.226	395	0.097		
รวม	38.876	398			

จากตารางที่ 4.63 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.64 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญาตา จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	50	3.91	0.14	มาก
เกษตรกร	14	3.97	0.08	มาก
รับจ้าง	299	4.01	0.34	มาก
ธุรกิจส่วนตัว	36	4.00	0.00	มาก
รวม	399	3.99	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.64 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญาตา จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ รับจ้าง รองลงมา ได้แก่ ประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ประชาชนที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.65 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญาตา จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.426	3	0.142	1.562	0.198
ภายในกลุ่ม	35.905	395	0.091		
รวม	36.331	398			

จากตารางที่ 4.65 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญาตา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.66 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถิยัญตา จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	50	3.92	0.14	มาก
เกษตรกร	14	3.97	0.08	มาก
รับจ้าง	299	4.07	0.37	มาก
ธุรกิจส่วนตัว	36	3.97	0.16	มาก
รวม	399	4.03	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.66 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถิยัญตา เป็นผู้รู้จักผล จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมาก ได้แก่ รับจ้าง รองลงมา ได้แก่ ประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจเกษตรกร , ธุรกิจส่วนตัว และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.67 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถิยัญตา เป็นผู้รู้จักผล มีจุดมุ่งหมาย จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.215	3	0.405	3.561	0.014*
ภายในกลุ่ม	44.947	395	0.114		
รวม	46.163	398			

จากตารางที่ 4.67 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถิยัญตา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.68 แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถิยญา จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

อาชีพ	$\bar{X}$	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	เกษตรกร	รับจ้าง	ธุรกิจ ส่วนตัว
		3.92	3.97	4.07	3.97
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.92	-	-0.56	-0.15*	-0.94
เกษตรกร	3.97	-	-	-0.09	-0.03
รับจ้าง	4.07	-	-	-	0.09
ธุรกิจส่วนตัว	3.97	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.68 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถิยญา จำแนกตามอาชีพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกับประชาชนที่อาชีพรับจ้าง นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.69 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญา จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	50	4.00	0.00	มาก
เกษตรกร	14	4.00	0.00	มาก
รับจ้าง	299	4.07	0.33	มาก
ธุรกิจส่วนตัว	36	3.97	0.16	มาก
รวม	399	4.05	0.29	มาก

จากตารางที่ 4.69 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญา เป็นผู้รู้จักตน จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ อาชีพรับจ้าง รองลงมา ได้แก่ ประชาชนที่อาชีพ พนักงานรัฐวิสาหกิจ , เกษตรกร และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่อาชีพธุรกิจส่วนตัว ตามลำดับ

ตารางที่ 4.70 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญา เป็นผู้รู้จักตน รู้จักภาวะ ฐานะ ความถนัด จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.599	3	0.200	2.271	0.080
ภายในกลุ่ม	34.707	395	0.088		
รวม	35.305	398			

จากตารางที่ 4.70 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.71 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญูตา จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	50	3.92	0.14	มาก
เกษตรกร	14	3.97	0.89	มาก
รับจ้าง	299	4.04	0.39	มาก
ธุรกิจส่วนตัว	36	3.97	0.16	มาก
รวม	368	4.02	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.71 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญูตา จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ รับจ้าง รองลงมา ได้แก่ ประชาชนที่อาชีพเกษตรกร, ธุรกิจส่วนตัว และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.72 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญูตา จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.806	3	0.269	2.142	0.094
ภายในกลุ่ม	49.575	395	0.126		
รวม	50.382	398			

จากตารางที่ 4.72 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญูตา จำแนกตามอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.73 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณูตา จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	50	3.83	0.28	มาก
เกษตรกร	14	3.95	0.17	มาก
รับจ้าง	299	3.94	0.41	มาก
ธุรกิจส่วนตัว	36	3.97	0.16	มาก
รวม	399	3.93	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.73 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณูตา เป็นผู้รู้จักกาลจำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ธุรกิจส่วนตัว รองลงมา ได้แก่ ประชาชนที่อาชีพเกษตรกร ,รับจ้าง และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่อาชีพพนักงานวิสาหกิจ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.74 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณูตา จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.635	3	0.212	1.459	0.225
ภายในกลุ่ม	57.244	395	0.145		
รวม	57.878	398			

จากตารางที่ 4.74 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณูตา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.75 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรีสัญญตา จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	50	3.91	0.14	มาก
เกษตรกร	14	3.97	0.08	มาก
รับจ้าง	299	4.01	0.41	มาก
ธุรกิจส่วนตัว	36	3.97	0.16	มาก
รวม	399	3.99	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.75 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรีสัญญตา จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ อาชีพรับจ้าง รองลงมาคือประชาชนที่อาชีพธุรกิจส่วนตัว เกษตรกร และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.76 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรีสัญญตา จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.470	3	0.157	1.175	0.319
ภายในกลุ่ม	52.637	395	0.133		
รวม	53.107	398			

จากตารางที่ 4.76 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรีสัญญตา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.77 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	50	3.87	0.29	มาก
เกษตรกร	14	3.97	0.08	มาก
รับจ้าง	299	4.02	0.38	มาก
ธุรกิจส่วนตัว	36	3.97	0.16	มาก
รวม	399	4.00	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.77 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ อาชีพรับจ้าง รองลงมา ได้แก่ ประชาชนที่อาชีพธุรกิจส่วนตัว , เกษตรกร และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.78 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.069	3	0.356	2.851	0.037*
ภายในกลุ่ม	49.374	395	0.125		
รวม	50.443	398			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.78 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.79 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

อาชีพ	$\bar{X}$	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	เกษตรกร	รับจ้าง	ธุรกิจส่วนตัว
		3.87	3.97	4.02	3.97
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.87	-	-0.10	-0.15*	-0.09
เกษตรกร	3.97		-	-0.05	0.00
รับจ้าง	4.02			-	0.05
ธุรกิจส่วนตัว	3.97				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.79 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา เป็นผู้รู้จักบุคคล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีโดยรวม แตกต่างกับประชาชนที่อาชีพรับจ้าง นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน ประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่าง กัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 5 ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.80 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 15,000 บาท	14	4.00	0.00	มาก
15,001 – 20,000 บาท	169	4.02	0.09	มาก
20,001 - 25,000 บาท	185	3.99	0.44	มาก
25,001 บาทขึ้นไป	31	4.00	0.00	มาก
รวม	368	4.00	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.80 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ รายได้ 15,001 – 20,000 บาท รองลงมา ได้แก่ รายได้ 25,001 บาทขึ้นไป,ต่ำกว่า 15,000 บาท รายได้ 20,001 - 25,000 บาท และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่รายได้รายได้ 20,001 - 25,000 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.81 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.107	3	0.036	0.364	0.779
ภายในกลุ่ม	38.769	395	0.098		
รวม	38.876	398			

จากตารางที่ 4.81 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
โดยรวมทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.82 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ
การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญตา จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 15,000 บาท	14	4.00	0.00	มาก
15,001 – 20,000 บาท	169	4.00	0.05	มาก
20,001 - 25,000 บาท	185	3.99	0.44	มาก
25,001 บาทขึ้นไป	31	4.00	0.00	มาก
รวม	399	3.99	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.82 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญตา
จำแนกตามรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมาก
ได้แก่ รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท , รองลงมา ได้แก่ รายได้ 15,001-20,000 บาท, 25000 ขึ้นไป และ
ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่รายได้รายได้ 21,001 – 25,000 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.83 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญตา จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.008	3	0.003	0.028	0.994
ภายในกลุ่ม	36.323	395	0.092		
รวม	36.331	398			

จากตารางที่ 4.83 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ด้านธัมมัญญตา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.84 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ
การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญตา จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 15,000 บาท	14	4.00	0.00	มาก
15,001 – 20,000 บาท	169	4.05	0.16	มาก
20,001 - 25,000 บาท	185	4.03	0.47	มาก
25,001 บาทขึ้นไป	31	4.00	0.00	มาก
รวม	399	4.03	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.84 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญตา
จำแนกตามรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด
ได้แก่ รายได้ 15,001 – 20,000 บาท รองลงมา ได้แก่ รายได้ 20,001 - 25,000 บาท และค่าเฉลี่ย
น้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.85 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถิยัญตา จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.094	3	0.031	0.269	0.848
ภายในกลุ่ม	46.068	395	0.117		
รวม	46.163	398			

จากตารางที่ 4.85 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี
ด้านอัตถิยัญตา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.86 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ
การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถิยัญตา จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 15,000 บาท	14	4.00	0.00	มาก
15,001 – 20,000 บาท	169	4.04	0.17	มาก
20,001 - 25,000 บาท	185	4.07	0.40	มาก
25,001 บาทขึ้นไป	31	4.00	0.00	มาก
รวม	399	4.05	0.29	มาก

จากตารางที่ 4.86 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอัตถิยัญตา
จำแนกตามรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด
ได้แก่ รายได้ 20,001 - 25,000 บาท รองลงมา ได้แก่ รายได้ 15,001 – 20,000 บาท และค่าเฉลี่ย
น้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และ 25,000 บาท ขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.87 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญา จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.260	3	0.087	0.979	0.403
ภายในกลุ่ม	35.045	395	0.089		
รวม	35.305	398			

จากตารางที่ 4.87 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ด้านอัตตัญญา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.88 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ
การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญา จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 15,000 บาท	14	4.00	0.00	มาก
15,001 – 20,000 บาท	169	4.05	0.16	มาก
20,001 - 25,000 บาท	185	3.99	0.49	มาก
25,001 บาทขึ้นไป	31	4.00	0.00	มาก
รวม	368	4.02	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.88 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญา
เป็นผู้รู้จักประมาณ จำแนกตามรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ย
พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ รายได้ 20,001 - 25,000 บาท รองลงมา ได้แก่
รายได้รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และ 25,000 บาท ขึ้นไป และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชน
ที่รายได้ 25,001 บาทขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.89 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญูตา จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.347	3	0.116	0.913	0.435
ภายในกลุ่ม	50.035	395	0.127		
รวม	50.382	398			

จากตารางที่ 4.89 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้าน
มัตตัญญูตา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.90 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ
การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณูตา จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 15,000 บาท	14	4.00	0.00	มาก
15,001 – 20,000 บาท	169	3.99	0.10	มาก
20,001 - 25,000 บาท	185	3.87	0.54	มาก
25,001 บาทขึ้นไป	31	4.00	0.00	มาก
รวม	399	3.93	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.90 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณูตา
จำแนกตามรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด
ได้แก่ รายได้ ต่ำกว่า 15,001 บาท และ 25,000 บาทขึ้นไป รองลงมา ได้แก่ รายได้ 15,000 –
20,000 บาท และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่รายได้ 20,000 – 25,000 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.91 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยาณุตตา จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.472	3	0.491	3.435	0.017*
ภายในกลุ่ม	56.406	395	0.143		
รวม	57.878	398			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.91 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้าน
กัลยาณุตตา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย
ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.92 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกาณ์ญดา จำแนกตามรายได้ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

รายได้	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	25,001 บาทขึ้นไป
		4.00	3.99	3.87	4.00
ต่ำกว่า 15,000 บาท	4.00	-	1.00	0.68	1.00
15,001 – 20,000 บาท	3.99		-	0.03*	1.00
20,001 – 25,000 บาท	3.87			-	0.38
25,001 บาทขึ้นไป	4.00				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.92 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านกาณ์ญดา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.93 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรัญญาตา จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 15,000 บาท	14	4.00	0.00	มาก
15,001 – 20,000 บาท	169	4.00	0.10	มาก
20,001 - 25,000 บาท	185	3.99	0.52	มาก
25,001 บาทขึ้นไป	31	4.00	0.00	มาก
รวม	399	3.99	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.93 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านด้านปรัญญาตา จำแนกตามรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ รายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท, 15,001 – 20,000 บาท และ 25,000บาทขึ้นไป และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่รายได้ 20,001 – 25,000 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.94 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรัญญาตา จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.005	3	0.002	0.013	0.998
ภายในกลุ่ม	53.102	395	0.134		
รวม	53.107	398			

จากตารางที่ 4.94 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านปรัญญาตา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.95 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 15,000 บาท	14	4.00	0.00	มาก
15,001 – 20,000 บาท	169	4.03	0.16	มาก
20,001 - 25,000 บาท	185	3.97	0.49	มาก
25,001 บาทขึ้นไป	31	4.00	0.00	มาก
รวม	399	4.00	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.95 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา จำแนกตามรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ รายได้ 15,001 – 20,000 บาท รองลงมา ได้แก่ ต่ำกว่า 15,000 บาท ,รายได้ 25,001 บาทขึ้นไป และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่รายได้ 20,001 - 25,000 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.96 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา เป็นผู้รู้จักบุคคล รู้จักเลือกคบคน จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.366	3	0.122	0.961	0.411
ภายในกลุ่ม	50.078	395	0.127		
รวม	50.443	398			

จากตารางที่ 4.96 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.97 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สถิติ ทดสอบ	โดย รวม	ด้าน จัมมัญญ ตา	ด้าน อัทธัญญ ตา	ด้าน อัทธัญญ ตา	ด้าน มัตตัญญ ตา
1. เพศ	t-test	0.353	0.156	0.611	0.096	0.656
2. อายุ	F-test	0.721	0.269	0.199	0.266	0.517
3. การศึกษา	F-test	0.510	0.187	0.504	0.132	0.834
4. อาชีพ	F-test	0.083	0.198	0.014*	0.080	0.094
5. รายได้	F-test	0.779	0.994	0.848	0.403	0.435

ตารางที่ 4.98 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สถิติ ทดสอบ	ด้าน กาลัญญ ตา	ด้าน ปริสัญ ตา	ด้าน บุคคลัญ ตา
เพศ	t-test	0.338	0.906	0.904
อายุ	F-test	0.979	0.532	0.934
การศึกษา	F-test	0.410	0.278	0.932
อาชีพ	F-test	0.225	0.319	0.037*
รายได้	F-test	0.017*	0.998	0.411

จากตารางที่ 4.97 ,ตารางที่ 4.98 สรุปได้ว่า ประชาชนที่ทั้งเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายรัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้นำเสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.99 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญดา เป็นผู้รู้จักเหตุ

ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติ	ความถี่
1. ควรมีการประชาสัมพันธ์ เรื่องประกันภัยรภาคบังคับมีประโยชน์อย่างไร	21
รวม	21

จากตารางที่ 4.99 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านธัมมัญญดา เป็นผู้รู้จักเหตุ คือ ควรมีการประชาสัมพันธ์ เรื่องประกันภัยรภาคบังคับมีประโยชน์อย่างไร

ตารางที่ 4.100 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอรรถัญญดา การรู้จักผล

ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติ	ความถี่
1.เราจะทราบว่ถ้าได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากรถ สามารถรักษาที่โรงพยาบาลไหนได้	25
2.เราสามารถตัดสินใจได้ทันทีที่ได้รับอุบัติเหตุจากรถ	22
รวม	47

จากตารางที่ 4.100 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอรรถัญญดา การรู้จักผล เราจะทราบว่ถ้าได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากรถ สามารถรักษาที่โรงพยาบาลไหนได้ (25)เราสามารถตัดสินใจได้ทันทีที่ได้รับอุบัติเหตุจากรถ(22)

ตารางที่ 4.101 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญา การรู้จักตน

ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติ	ความถี่
1. ทำประกันรณภาคบังคับมีประโยชน์	17
2. ไม่มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ปฏิบัติหน้าที่อธิบายข้อสงสัย	15
3. มีการติดต่อสื่อสาร ที่ดี	12
รวม	22

จากตารางที่ 4.101 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับแนวการ
ดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านอัตตัญญา การรู้จักตน คือ ทำประกันรณภาคบังคับมีประโยชน์ (17) ไม่มีเจ้าหน้าที่
ประชาสัมพันธ์ปฏิบัติหน้าที่อธิบายข้อสงสัย(15) มีการติดต่อสื่อสารที่ดี (12)

ตารางที่ 4.102 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญาตา เป็นผู้รู้จักประมาณ

ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติ	ความถี่
1. พอใจเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่จะได้รับ	11
2. พอใจกับค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายไม่เกิน 50,000	11
รวม	22

จากตารางที่ 4.102 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนิน
นโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ด้านมัตตัญญาตา เป็นผู้รู้จักประมาณ คือ พอใจเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่จะได้รับ(11) พอใจกับค่า
รักษาพยาบาลและค่าเสียหายไม่เกิน 50,000(11)

ตารางที่ 4.103 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสับปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านกัลยัญดา เป็นผู้รู้จักกาล

ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติ	ความถี่
1 . พอใจกับระยะเวลาจ่ายสินไหมทดแทน	22
รวม	22

จากตารางที่ 4.103 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนิน
นโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสับปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ด้านกัลยัญดา เป็นผู้รู้จักกาล คือ พอใจกับระยะเวลาจ่ายสินไหมทดแทน(22)

ตารางที่ 4.104 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสับปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านปรัสญญดา เป็นผู้รู้จักบริษัท

ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติ	ความถี่
1 ไม่ทราบว่า จะได้รับค่าสินไหมทดแทนได้ที่ไหน	20
2 เราสามารถติดต่อไปที่บริษัทที่เราทำประกันภาคบังคับใช้ไหมเมื่อเกิด อุบัติเหตุ	18
รวม	38

จากตารางที่ 4.104 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนิน
นโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสับปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ด้านปรัสญญดา เป็นผู้รู้จักบริษัท คือ การที่ประชาชนไม่ทราบว่าเมื่อเกิดอุบัติเหตุจะได้รับค่าสินไหม
ทดแทนที่ไหน(20) และ เราสามารถติดต่อไปที่บริษัทที่เราทำประกันภาคบังคับใช้ไหมเมื่อเกิดอุบัติเหตุ
(18)

ตารางที่ 4.105 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบาย
ภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา เป็นผู้รู้จักบุคคล

ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติ	ความถี่
1. ควรทำประกันภัยรณกับใคร บริษัทอะไร	12
2. เมื่อเกิดอุบัติเหตุจะไปปรึกษาใครก่อนดี	5
รวม	17

จากตารางที่ 4.105 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลัญญาตา เป็นผู้รู้จักบุคคล คือ ควรทำประกันภัยรณกับใคร บริษัทอะไร(12) และเมื่อเกิดอุบัติเหตุจะไปปรึกษาใครก่อนดี(5)

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 5 คน เกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยสามารถสรุปแต่ละด้านได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ท่านคิดว่าหลักสัปปุริสธรรม คืออะไร และนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณนั้น หลักธรรมนี้มีส่วนเพิ่มประสิทธิภาพอย่างไรในการดำเนินนโยบาย

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ สรุปได้ว่า

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 1 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณนั้น เป็นสิ่งที่ดีมาก มีประชาชน ส่วนมากที่เมื่อได้รับอุบัติเหตุแล้วไม่ ยอมไปรักษา หรือรักษาโรงพยาบาลที่ไกลแต่แพง ทำให้เสียชีวิต หลายรายมาก หลักสัปปุริสธรรม คือความเป็นผู้รู้เหตุ รู้ผล รู้ความหมาย รู้ตัวตนในการปฏิบัติหน้าที่ ในการดำเนินนโยบายภาครัฐ ด้านประกันภัยรณ ต้องรู้หน้าที่ในการทำประกันภัยรณ เมื่อถึงเวลาที่จะต้องทำ เพื่อความไม่ประมาทที่อาจเกิดขึ้นได้ ควรศึกษาให้ตนเองมีความรู้เท่าที่ควร

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 2 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณนั้น เป็นประโยชน์กับประชาชนอย่างมาก ได้รับการรักษาในเบื้องต้นได้ อย่างทันที ไม่ต้องกังวลกับค่าใช้จ่าย ซึ่งตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นธรรมของสัตว์บุรุษ ธรรมของคนดี มี 7 ข้อ คือรู้จักเหตุ รู้จักผล รู้จักตน รู้ประมาณ รู้เวลา รู้จักชุมชน รู้จักบุคคล ซึ่งผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ควรรู้จักหน้าที่ของตน เพื่อเหตุการณ์ไม่คาดฝัน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 3 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า เห็นด้วยกับนโยบายนี้ในการช่วยเหลือประชาชนทางอ้อม ซึ่งถ้าประชาชนที่ใช้รถ ไม่ทำตามนโยบายภาครัฐนี้ รถที่ท่านใช้ ก็ไม่สามารถ ต่อทะเบียน หรือภาษีรถยนต์ได้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 4 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า นโยบายนี้ดีมาก เป็นการช่วยผู้ที่ได้รับอุบัติเหตุ ก่อนที่จะทอนไม่ไหว เสียชีวิต จากการที่ไม่มีเงินค่ารักษา ที่ทางโรงพยาบาล เรียกครอง

สับปุรีธรรม 7 คือ ความเป็นผู้รู้เหตุ รู้จักหลักการหลักเกณฑ์และระเบียบการบริหารจัดการ ความเป็นผู้รู้จักผล รู้ความหมาย รู้หน้าที่รู้ประโยชน์ความเป็นผู้รู้จักตน คือ รู้ตัวตนทำหน้าที่อะไร ความเป็นผู้รู้ประมาณรู้พอเพียงใช้จ่ายทรัพย์สินเป็น ความเป็นผู้รู้จักการเวลาเวลาไหนควรทำอะไรไหนไม่ควรทำ และระยะเวลา ในการทำงาน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 5 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า เป็นนโยบายที่ทำให้ประชาชน ที่ได้รับความเดือดร้อนจากอุบัติเหตุ ได้รับการช่วยเหลือในเบื้องต้น รอดปลอดภัย จากการช่วยเหลือของโรงพยาบาล สับปุรีธรรม 7 ธรรม คือ คุณสมบัติของคนดี ธรรมของผู้ดีเป็นตัวคอยกำหนดให้คนประพฤติปฏิบัติดี ผู้บริหารในฐานะเป็นหัวหน้าต้องปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นแบบอย่างที่ดีอยู่ในกรอบของศีลธรรมอันดีงาม รู้จักหน้าที่และมีความรับผิดชอบในงานของตน มีเหตุมีผล

สรุปได้ว่าผู้ให้สัมภาษณ์ ทั้ง 5 ท่าน เห็นว่า การประยุกต์ใช้หลักสับปุรีธรรม 7 กับนโยบายภาครัฐด้านประกันรถ ซึ่งมีประโยชน์ ราคาที่ต้องจ่ายสามารถนำมารักษาคีวิตของผู้ประสบภัยด้านอุบัติเหตุได้ และการให้คำแนะนำแก่ประชาชน โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยนั้น จะต้องมีการชี้แจงที่ มีความรับผิดชอบในการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ประชาชน โดยมีการกำหนด เป้าหมายของการบริหารงานอย่างชัดเจน เพื่อให้ทุกคนเข้าใจตรงกัน กำหนดบทบาทหน้าที่การทำงาน และมีความรับผิดชอบ ส่งผลให้การ จัดการเกิดขึ้นรวดเร็วเหมาะสม

ประเด็นที่ 2 ท่านมีแนวทางส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักสับปุรีธรรม 7 ในการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถ เรื่อง ด้านธัมมัญญดา เป็นผู้รู้จักเหตุ อย่างไรจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ สรุปได้ว่า

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 1 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ ว่า ในการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถ ถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ทั้งการสื่อสารนโยบาย วิสัยทัศน์ให้บุคลากรเข้าใจ อธิบายความชัดเจนแก่ผู้ที่สงสัย เพื่อชักจูงใจทำให้ทุกคนพร้อมใจ ทำประกันภัยรถภาคบังคับ โดยไม่มีข้อสงสัยว่า เราทำไปเพื่ออะไร มีเหตุผลอะไร ที่จะต้องทำ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 2 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ มีการวิเคราะห์หา สาเหตุที่แท้จริงของปัญหาที่เกิดขึ้น รวมทั้งกระบวนการ มีการกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหา ผู้รับผิดชอบผู้บริหารต้องวางแผนงานบุคลากรทำงานสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา รวมทั้งสรรหาบุคลากรเพื่อมาปฏิบัติหน้าที่ และมีระบบระเบียบที่ทุกคนให้การยอมรับ ผู้บริหารที่ดี จะต้องมีการวิเคราะห์หาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาที่เกิดขึ้น การที่ประชาชนไม่มีความรู้ ว่าทำไมจึงมีกฎหมายมาเพื่อบังคับให้ประชาชนต้องทำประกันภัยรถภาคบังคับ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 3 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การบูรณาการโดยการส่งเสริมการทำงานหลักธรรม เพื่อประโยชน์ของส่วนร่วมประชาชนเป็นเหมือนคนในครอบครัวของตนเอง ให้ข้อมูลสำคัญ การให้ความรู้เป็นส่วนสำคัญ ประชาชนผู้หาเช้า กินค่ำ บางคนไม่ทราบกฎหมาย ในสมัย

นี้ ถ้าสิ่งใดสะดวก สบาย ก็จะทำไว้มาก่อน โดยที่ไม่ทราบว่าจะเพราะสิ่งใด รัฐบาลต้องออกมาตราการ ดำเนินนโยบายรถ ภาครัฐบังคับ มาเพื่อให้ประชาชน ที่ได้รับอุบัติเหตุมีทางเลือก ในการช่วยชีวิตใน เบื้องต้น

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 4 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ในยุคการเปลี่ยนแปลง ประชาชน ส่วนมาก จำเป็นต้องมีรถ ในการเดินทางสัญจรไปมา อาจเกิดเหตุไม่คาดคิดได้เสมอ ผู้ที่อยู่ข้างหลัง จำเป็นต้องรับภาระมากมาย หากเมื่อเกิดเสียชีวิต หรือบาดเจ็บต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล กรณีที่ บุคคลที่ได้รับบาดเจ็บเป็นหัวหน้าครอบครัว คนในครอบครัวต้องเกิดปัญหาอย่างแน่นอน ในการมีชีวิต ที่ต้องดำเนินอยู่ต่อไป ซึ่งจากเหตุที่เกิดขึ้น นำมาซึ่งผลที่จะตามมาอย่างแน่นอน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 5 จากการสัมภาษณ์ สรุปได้ว่า ประชาชนทุกคนจำเป็นต้องรู้หลัก ความเป็นจริง รู้เหตุ รู้ผลที่จะเกิด แม้ไม่ได้เกิดกับทุกคน แต่ด้วยความไม่ประมาท ความมีวินัยใน ตัวเอง ความรู้ระเบียบกฎเกณฑ์ อย่าปล่อยปะละเลย ในการดำเนินการทำประกันภัยรถ ไม่ว่าจะเป็น รถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ ควรทำประกันให้ตรงเวลา เราไม่ทราบว่าเกิดเหตุ ตอนไหน แต่สิ่งที่ ทำได้คือความไม่ประมาท

สรุปได้ว่า แนวทางส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักสัปปริสาธรรม 7 ในการดำเนินนโยบายภาครัฐ ด้านประกันภัยรถ เรื่อง ด้านธัมมัญญตา เป็นผู้รู้จักเหตุ นั้น สำหรับการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่ เกิดขึ้น การให้ความรู้ การทำความเข้าใจการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา เกิดจากตัวบุคคลผู้ใช้รถ ที่ ไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ ส่วนมากรถจักรยานยนต์ เป็นส่วนใหญ่ที่ไม่เข้าใจว่าเพราะเหตุใดจึงต้องมี ประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับเพื่ออะไร

ประเด็นที่ 3 ท่านมีแนวทางส่งเสริม การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาค บังคับ เรื่อง ด้านธัมมัญญตา เป็นผู้รู้จักผล อย่างไร

- 1) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 1 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน ประกันภัยรถ เป็นการบังคับให้รถทุกคันที่วิ่งบนท้องถนนต้องทำประกัน ซึ่งมองตามจริงราคา ค่าประกันภัยรถภาคบังคับ ไม่เยอะเยอะสำหรับ ความคุ้มครองที่ได้รับ รักษาพยาบาลได้ทุก แห่งโดยใช้ประกันภัยรถภาคบังคับ ช่วยเหลือในเบื้องต้น ในการเกิดอุบัติเหตุ เลยอดยากให้ทุก คนที่มีรถควรทำประกัน ไม่ควรละเลย ที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ หากเกิดอุบัติเหตุ ผลที่จะ ตามมาคือ การต้องรับผิดชอบ ทั้งหมด
- 2) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 2 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การส่งเสริม การดำเนินนโยบาย ภาครัฐภาคบังคับนั้น จำเป็นต้องกำหนดความผิด ให้เกิดความเกรงกลัวในหลายๆด้าน เพราะ ถ้าไม่ดำเนินตามนโยบาย ผลกระทบที่เกิดขึ้น อาจต้องสูญเสียทั้งชีวิต และ ทรัพย์สิน ถ้าไม่ทำ ประกันรถภาคบังคับ
- 3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 3 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า เมื่อมีรถจะปฏิเสธไม่ได้ ว่าไม่รู้ ว่าต้อง ทำประกันภัยรถภาคบังคับ อาจต้องศึกษาหาความรู้เพื่อให้รู้จักผล ที่จะเกิด สืบเนื่องจากการ ไม่ทำประกันรถภาคบังคับ พนักงานบริษัทประกันควรให้ความรู้ กับผู้ที่ทำประกัน หรืออาจมี โพรชัวร์ ให้เค้าไปศึกษา เพื่อให้เกิดความรู้ ว่าทำไม ต้องทำประกัน ผลที่จะได้รับเป็นอย่างดี บ้าง
- 4) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 4 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ผู้บริหารจะต้องรู้ความหมาย รู้ความ

มุ่งหมายรู้ประโยชน์ที่ประสงค์ คือ รู้จักผลที่จะเกิดขึ้นสืบเนื่องจากการกระทำ ซึ่งสามารถก่อให้เกิดประโยชน์เกิดผลได้จริง และต้องรู้จักผล ของการดำเนินนโยบายภาครัฐ ความพึงพอใจ ความสุขความทุกข์ ของประชาชน และสร้างแนวทางแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้เกิดประโยชน์สุขกันทั่วหน้า

- 5) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 5 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การเอาใจใส่ประชาชนมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน การให้บริการประชาชน และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลของการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรอนนั้นมองในภาพรวม ผลที่ได้รับ มันคุ้มค่ากว่าที่จะเสีย ประชาชนไม่สามารถรู้ผลได้ ถ้ายังไม่เกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันกับตัวเองมากกว่า การใช้หลักธรรมในหัวข้อ สัมปรีเสธรรมนั้น มาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ จึงจะเกิดผล

สรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการดำเนินนโยบายภาครัฐนั้นต้องมีการสื่อสารเพื่อให้เข้าใจ วัตถุประสงค์ของการทำงานก่อนเริ่มงาน วิเคราะห์ทำความเข้าใจกับวัตถุประสงค์ หลักการของการบริหารงานบุคคล เป็นการกำหนดวิธีการหรือการแนวทางในการดำเนินงานขององค์กรตามภารกิจ และจุดมุ่งหมายของการวางแผนงานซึ่งผู้บริหารต้องวิเคราะห์ความเป็นไปของสภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน เพื่อให้ทราบถึงความต้องการขององค์กรในการที่จะบริหารงานในส่วนต่าง ๆ ส่งเสริมให้บุคลากรเข้าใจทิศทางในการทำงานและแรงจูงใจและมีความรู้สึกดีกับสิ่งที่ทำ

ประเด็นที่ 4 ท่านมีแนวทางส่งเสริมการดำเนินนโยบายภาครัฐ ด้านประกันภัยรอนภาคบังคับตามหลักสัมปรีเสธรรม 7 เรื่อง ด้านอัตตัญญาตา เป็นผู้รู้จักตน อย่างไร
จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ สรุปได้ว่า

- 1) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 1 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การส่งเสริมการพัฒนาตนเองเพื่อให้ตนเองมีความรู้ความสามารถ ในการที่จะรู้กฎหมาย กฎเกณฑ์ในการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรอนภาคบังคับ การเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ที่ดีในการทำงานนำบุคลากรเข้าร่วมงานประชุมจัดฝึกอบรมและสัมมนาในงานหน่วยงานต่าง ๆ แลกเปลี่ยนความรู้ จัดกิจกรรมหรือฝึกอบรมเพื่อรักษาและพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน

- 2) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 2 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การพัฒนาตนเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการทำงานนั้นต้องเปิดใจรับฟังความคิดเห็น ทั้งใน ด้านบวกและลบ การบริหารบริษัท ผู้บริหารต้องรู้ตัวไม่อยู่ในความประมาท รู้จักตัวตนทั้งในด้านสติปัญญา กำลังขีดความสามารถ และด้านอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี เพื่อนำสิ่งที่มีเพิ่มพูนและพัฒนาตนส่วนสิ่งที่ตนไม่มีก็จะเป็นแนวทางในการพัฒนาและการยอมรับตนเองได้เป็นอย่างดีรวมถึงพฤติกรรมของผู้บริหาร บุคลิกภาพ มารยาททางสังคม และความน่าเชื่อถือของตัวผู้บริหารเองสิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นในขีดความสามารถของผู้บริหารเอง

- 3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 3 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การพัฒนาตนเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถในการทำงานนั้นต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รับคำแนะนำจาก ผู้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงาน รวมทั้งผู้บริหารต้องแนะนำผู้ใต้บังคับบัญชาให้รับฟังความคิดเห็นของต่างบุคลากร และกำหนดวิธีการจัดการที่เหมาะสมเมื่อเกิดข้อขัดแย้งในการทำงาน ต้องมีการวางแผนพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะ ทักษะคติ ที่มีคุณธรรมและจริยธรรม

ส่งเสริมให้เกิดศีลธรรมอันดีในการทำงานจากความรู้จักจัดหาดำเนินการหรือบริหารจัดการกิจการต่าง ๆ ให้สำเร็จผลตามที่มุ่งหมายหรือที่เกิดจากความรู้จักเชื่อมสัมพันธ์ประสบการณ์ข้อมูลและองค์ความรู้ต่าง ๆ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 4 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การพัฒนาตนเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถในการทำงานนั้นต้องมีการฝึกอบรมบุคลากร การฝึกอบรมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเพิ่มพูนความรู้และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเพราะเป็นการจัดเตรียมคน ให้มีความรู้ความสามารถมีประสบการณ์และความชำนาญที่เหมาะสมสำหรับการทำงาน เป็นการกำหนดวิธีการหรือแนวทางในการดำเนินงานขององค์กรซึ่งผู้บริหารต้องวิเคราะห์ความเป็นของสภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในเพื่อให้ทราบถึงความต้องการขององค์กรในการที่จะบริหารงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ให้ได้คุณภาพและประสิทธิภาพตามมาตรฐาน

4) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 5 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่าการพัฒนาบุคลากรเป็นการสร้างความเชื่อมั่นทางคุณภาพของการศึกษา เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจให้ทุกคนมีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลง มุ่งสร้างความร่วมมือช่วยเหลือ ชุมชนสังคมส่งเสริม และพัฒนาครู บุคลากร ให้มีคุณภาพ ควรมีสภาพแวดล้อมภายใน และนอก ตีมีสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการอบรมที่ดีและมีการมอบหมายงานโดยมอบหมายงานและให้อำนาจในการตัดสินใจให้เกียรติกับทุกคนที่ปฏิบัติงานร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นหัวหน้า เพื่อนร่วมงาน บุคลากรภายใต้การดูแล การมอบหมายงานที่เหมาะสมกับคนทำงานมีเป้าหมายที่ชัด ในการเรียนรู้ รวมถึงมีเวลาที่แน่นอน สามารถกำหนดแผนเพื่อติดตามผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

สรุปได้ว่า การพัฒนาตนเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถในการทำงานนั้น ต้องเปิดใจรับฟังความคิดเห็น รับคำแนะนำจากผู้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงาน และนำมาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งการฝึกอบรมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเพิ่มพูนความรู้และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเพราะเป็นการจัดเตรียมคน ให้มีความรู้ความสามารถมีประสบการณ์และความชำนาญที่เหมาะสมสำหรับการทำงาน การพัฒนาบุคลากร เป็นการสร้างความเชื่อมั่นทางคุณภาพ เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจให้ทุกคนมีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลง มุ่งสร้างความร่วมมือช่วยเหลือ

ประเด็นที่ 5 ท่านมีแนวทางส่งเสริมการดำเนินนโยบายภาครัฐ ด้านประกันภัยรภาค บังคับตาม หลักสัปปริสธรรม 7เรื่อง ด้านมัตตัญญูตา เป็นผู้รู้จักประมาณอย่างไร

1) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 1 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การดำเนินนโยบายภาครัฐ ด้านประกันภัยรภาค การจัดระบบและกลไกการจัดทำนโยบายและแผนงบประมาณ อย่างเหมาะสม คุ่มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ต้องมีการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพ ต้องมีการจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรอย่างเหมาะสมและเพียงพอต่อสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน

2) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 2 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การส่งเสริม การดำเนิน นโยบาย ภาครัฐภาคบังคับนั้นการวางแผน และกำหนดนโยบายการปฏิบัติงานภายในองค์กรโดย ผู้บริหารต้องมีความเป็นผู้รู้จักความพอเพียง ซึ่งหลักธรรมนี้ทำให้ผู้ปฏิบัติรู้จักยั้งยั้งในสิ่งที่ตนมี ไม่ทำอะไรเกินตัวจนทำให้ตนเอง และผู้อื่นเกิดความเดือดร้อนผู้นำที่ดีย่อมมีความรู้ประมาณ ความเหมาะสมพอดีตามหลัก มัชฌิมาปฏิปทา และหลักสันโดษอย่างถูกต้องแล้ว ผู้นำนั้นจะสามารถบริหารกิจการทุกอย่างด้วยความเข้าใจวัตถุประสงค์อย่างถูกต้อง

และสามารถนำพาหมู่คณะไปสู่ความสงบสุข และประสบความสำเร็จ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 3 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ต้องรู้จักประมาณศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการ ประมาณทรัพยากรทางการบริหารที่มีอย่างจำกัด ประมาณศักยภาพของสถานที่ทำงาน ประมาณวัตถุดิบที่มีคือตัวปฏิบัติงาน ประมาณภาระงานที่ไม่เหลือต่ำกว่าแรง ประมาณการรับงานนอกจนเกินความจำเป็น ประมาณการ คือ มีการวางแผนการปฏิบัติงานระยะยาว ระยะปานกลาง และระยะสั้น

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 4 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ผู้บริหารการวางแผนการใช้เงินงบประมาณ ตัดสินใจสั่งการด้วยความรอบคอบด้วยการคิดวิเคราะห์จากข้อมูลที่เพียงพอ และเหมาะสมกับสถานการณ์ ผู้บริหารประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร รู้จักใช้อำนาจหน้าที่ตามความเหมาะสมสำหรับบริหารบุคลากร ส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากร รู้จักวิถีในการสร้างแรงบันดาลใจกระตุ้นการทำงาน ผู้บริหารส่งเสริมพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลโดยใช้หลักคุณธรรมอย่างเหมาะสมและทันสมัย โดยการประเมินการปฏิบัติงานบุคลากร

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ท่านที่ 5 จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า กำหนดเป้าหมายในการใช้งบประมาณ โดยให้แนวทางในการบริหารจัดการให้เหมาะสม ดำเนินการอย่างไรให้ใช้งบประมาณที่มีอย่างจำกัดผู้บริหารต้องวางแผนในการดูแลองค์กรและสภาพแวดล้อมที่ทันสมัยเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด

สรุปได้ว่า ผู้บริหารต้องรู้จักประมาณศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการ ประมาณทรัพยากรทางการศึกษาที่มีอย่างจำกัด ประมาณศักยภาพ ประมาณวัตถุดิบที่มีคือตัวผู้เรียน ผู้บริหารจัดระบบและกลไกการจัดทำนโยบายและแผนงบประมาณ อย่างเหมาะสมคุ่มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ต้องมีการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพ ต้องมีการจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรอย่างเหมาะสมและเพียงพอต่อสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน

ประเด็นที่ 6 ท่านมีแนวทางส่งเสริมการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาค บังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 เรื่อง ด้านกาลัญญุตตา เป็นผู้รู้จักกาล อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1 ให้สัมภาษณ์ว่า การบริหารเวลานั้นเน้นความเหมาะสมกับสถานการณ์ ทำตามนโยบายขององค์กร ก็จะสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เช่น การสื่อสารให้กระชับ ตรงจุด ก็ช่วยให้ลดระยะเวลาการประชุมได้ แนวทางส่งเสริมการสื่อสารในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2 ให้สัมภาษณ์ว่า การบริหารนั้นแล้วผู้บริหารต้องตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท งาน หรือการกระทำบางอย่างในบางสถานการณ์ ถ้าไม่ถูกจังหวะ หรือโอกาส ก็ไม่อาจประสบความสำเร็จได้ ผู้บริหารควรครองให้ดีในการดำเนินงานว่าต้องสอดคล้องกับกาลเวลาด้วย ดังนั้นผู้นำที่ดีจะต้องเป็นผู้นำที่รู้จักเวลาเหมาะสมในการทำกิจการทุกอย่าง อย่างถูกต้อง รู้จักบริหารเวลาให้เหมาะสมรู้จักคุณค่าของเวลา รู้จักการวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ตามการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างถูกต้อง ผู้นำนั้นก็ย่อมจะสามารถนำพาหมู่คณะ และองค์กรไปสู่ความสำเร็จ และมีความสุขได้

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3 ให้สัมภาษณ์ว่า การบริหารเวลาในการบริหารงานต้องจัดลำดับเรื่องที่จะทำโดยให้ความสำคัญกับเรื่องเร่งด่วนก่อน เพื่อให้การจัดการเกิดได้รวดเร็วและเหมาะสม ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ การทำงานมีการวางแผนล่วงหน้า เพื่อให้ทันตามกำหนดการไม่ให้เกิดความล่าช้า เรื่องที่ไม่เร่งด่วนก็มีการจัดการตามลำดับความสำคัญ มีการสื่อสารทำความเข้าใจกับบุคลากรทั้งในด้านข่าวสาร หรือ ความรู้ต่าง ๆ ความซื่อตรงต่อเวลามีความสำคัญทำให้งานเสร็จทันตามกำหนดไม่ล่าช้า

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4 ให้สัมภาษณ์ว่า การบริหารจัดการจะต้องมีความเข้าใจถึงระยะเวลาที่เหมาะสม การสร้างโอกาสขององค์กรจะต้องพิจารณาถึงสถานการณ์ในเวลานั้น ๆ ว่าควรจะดำเนินการ อย่างไร อะไรควรงด อะไรควรกระทำ เวลาใดควรขยายกิจการ หรือช่วงเวลาใดที่จะบริหารองค์กรให้ประสบผลสำเร็จต่อองค์กรมากที่สุด

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5 ให้สัมภาษณ์ว่า จัดลำดับความสำคัญของงานที่ได้รับมอบหมาย ว่างานไหนเป็นงานด่วนที่สำคัญ และงานไหนเป็นที่สำคัญแต่รอได้ กำหนด กรอบเวลาในการส่งมอบหมายให้ชัดเจน และมีการติดตามงานที่ทำในแต่ละขั้นตอน อย่างต่อเนื่องต้องทราบถึงผลกระทบที่จะเกิดว่ามีความเสียหายหรือไม่อย่างไร พร้อมทั้งทำแผนการรับมือรองรับการแก้ปัญหาไว้ในแต่ละสถานการณ์หากเกิดขึ้น

สรุป การบริหารเวลาในการทำงานต้องจัดลำดับเรื่องที่จะสื่อสารโดยให้ความสำคัญกับเรื่องเร่งด่วนก่อน เพื่อให้การจัดการเกิดได้รวดเร็วและเหมาะสม ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ การทำงานมีการวางแผนล่วงหน้า เพื่อให้ทันตามกำหนดการไม่ให้เกิดความล่าช้า ปรับเปลี่ยนการทำงานตามนโยบาย ทำงานในส่วนเร่งด่วนก่อน ไม่ยึดติดรูปแบบการทำงานเดิมผู้นำที่ดีจะต้องเป็นผู้นำที่รู้จักเวลาเหมาะสมในการทำกิจการทุกอย่าง อย่างถูกต้อง รู้จักบริหารเวลาให้เหมาะสมรู้จักคุณค่าของเวลา รู้จักการวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ตามการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างถูกต้อง ผู้นำนั้นก็ย่อมจะสามารถนำพาหมู่คณะ และองค์กรไปสู่ความสำเร็จ และมีความสุขได้

ประเด็นที่ 7 ท่านมีแนวทางส่งเสริมการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 เรื่อง ด้านปรัญญาตา เป็นผู้รู้จักบริษัทย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1 ให้สัมภาษณ์ว่า ผู้บริหารต้องประสานงานราชการกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองชุมชน และสังคม เข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วโดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วผู้บริหารเข้าถึงชุมชน รู้จักผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น และการเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีของชุมชน การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน จำเป็นต้องกำหนดแผนงานและสิ่งที่คาดหวังให้ชัดเจนเพื่อสื่อสารที่ถูกต้อง

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2 ให้สัมภาษณ์ว่า การบริหารงานต่างๆ ผู้บริหารต้องอยู่ร่วมกันในสังคมทุกสิ่งย่อมเกี่ยวพันทั้งทางตรงและทางอ้อม หากอยู่อย่างไรชุมชน ไร้สังคม ย่อมทำให้องค์กรไม่สามารถพัฒนาและอยู่รอดต่อการเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นผู้บริหารที่ดีจะต้องรู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม เพื่อจะสามารถวางตนได้อย่างเหมาะสมสามารถปฏิบัติงานตามแบบแผนของสังคมได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปอย่างทันโลกทันเหตุการณ์ เพื่อนำพาหมู่คณะและสังคมไปสู่ความสงบสุขก้าวหน้าต่อไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3 ให้สัมภาษณ์ว่า การสร้างเครือข่ายวิชาการให้เกิดความเข้มแข็งตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ร่วมกับชุมชน โดยใช้หลักการรู้จักชุมชนเข้ามาประยุกต์ใช้ ผู้บริหารได้ติดตาม นิเทศ และประเมินผล การประเมินผลการเรียนรู้ของประชาชน หลากหลายวิธีเหมาะสำหรับ ผู้ปฏิบัติงาน แต่ละคนที่ได้รับมอบหมาย การมอบหมายงานตามความรู้ความสามารถของบุคคล มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร โดยการรู้จักคนและใช้คนให้ถูกกับงาน ผู้บริหารควรเข้าถึงชุมชน รู้จักผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีของชุมชน การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4 ให้สัมภาษณ์ว่า ผู้บริหารเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีของชุมชน การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ผู้บริหารมีนโยบายให้องค์กรเป็นสถาบันหลักของชุมชน หรือมีส่วนร่วมกิจกรรมของชุมชนทุกกิจกรรม ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือตัวแทนภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารเข้าถึงชุมชน และรู้จักผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น และผู้บริหารรู้จักการนำภูมิปัญญาและแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นมาใช้ ในการปฏิบัติงาน

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5 ให้สัมภาษณ์ว่า ผู้บริหารงานด้านประกันคุณภาพฯ ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้ทำกิจกรรมร่วมกันก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ และควรสนับสนุนสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อชุมชนให้ความร่วมมือและทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนเป็นระยะ ๆ สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีขึ้นในสังคมทำให้การดำเนินงานทุกอย่างเป็นไปด้วยความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้นด้วย

สรุป การเข้าใจบริบทของปัญหาต้องหาสาเหตุแห่งปัญหานั้น สามารถที่จะคิดวิเคราะห์ปัญหา จัดลำดับความสำคัญของปัญหา ว่าสิ่งไหนเป็นปัญหาหลัก และสิ่งไหนเป็นปัญหารอง และถ้าหาทางแก้ไขให้ตรงจุดโดยคำนึงถึงผลกระทบ จากการแก้ปัญห การสร้างเครือข่ายวิชาการให้เกิดความเข้มแข็งตลอดจน สามารถส่งเสริมการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ร่วมกับชุมชน โดยใช้หลักการรู้จักชุมชน และเข้ามาประยุกต์ใช้ ผู้บริหารควรเข้าถึงชุมชน รู้จักผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีของชุมชน การมีส่วนร่วมทั้งในการพัฒนาชุมชนสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีขึ้นให้เกิดขึ้นในสังคมทำให้การดำเนินงาน ทุกอย่างเป็นไปด้วยการที่ได้รับความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

ประเด็นที่ 8 ท่านมีแนวทางส่งเสริมการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาค บังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 เรื่อง ด้านบุคคลัญญตา เป็นผู้รู้จักบุคคล อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1 สัมภาษณ์ว่า ผู้บริหารทุกท่านจะต้องเข้าใจความแตกต่างของบุคคลว่า ทั้งนี้โดย ความรู้ความสามารถ และคุณธรรม และรู้ที่จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้น ๆ ด้วยดี ว่าควรจะคบหรือไม่ จะใช้จะตำหนิ ยกย่อง และแนะนำสั่งสอนอย่างไร สิ่งที่ยากที่สุดสำหรับการบริหาร คือการบริหารองค์กร หรือบริหารคนนั่นเอง ดังนั้น ผู้บริหารทุกท่านต้องรู้จัก และเข้าใจถึงความแตกต่างของบุคลากรอย่างดีเยี่ยม ต้องใช้ทั้งศาสตร์ และศิลป์ในการบริหารจัดการคน

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2 ให้สัมภาษณ์ว่า เป็นผู้รู้จักบุคคลวางตนได้เหมาะสม ในเกียรติผู้อาวุโสในองค์กร โดยใช้การสื่อสารในรูปแบบที่เหมาะสม การบริหารงาน ผู้บริหารต้องมีภูมิปัญญา และภูมิธรรมประกอบการบริหารจัดการในหน้าที่การงาน ซึ่งการดำรงอยู่ของคนโดยทั่วไป ไม่สามารถแยกตัวออกจากสังคมได้ และในสังคมที่อยู่ร่วมกันนั้นย่อมประกอบด้วยบุคคล ที่มีจิตแตกต่างกัน

ออกไป ทุกคนจึงต้องมีการปรับตัวเพื่อความอยู่รอด กันไปผู้บริหารจึงควรศึกษา และทำความเข้าใจในเรื่องของบุคคลเป็นอย่างมากสื่อสารแบบหลากหลายยืดหยุ่น สามารถเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม ตามตำแหน่ง และสถานการณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3 ให้สัมภาษณ์ว่า ผู้บริหารควรมอบหมายงานตามความรู้ความสามารถของบุคคล และสนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาตนเองในวิชาชีพเมื่อเห็นว่าเหมาะสม ผู้บริหารประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร รู้จักใช้อำนาจหน้าที่ตามความเหมาะสมสำหรับบริหารบุคลากร ส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากร รู้จักวิธีในการสร้างแรงบันดาลใจกระตุ้นการทำงาน

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4 ให้สัมภาษณ์ว่า การบริหารงานบุคคลจึงมีความสำคัญไม่น้อย หากละเลยอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่สังคม และองค์กร การบริหารงานนั้นจึงต้องเริ่มต้นอย่างดีจึงทำให้องค์กรได้รับผลประโยชน์มากที่สุด โดยเริ่มจากการจัดหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถตรงตามต้องการ เพื่อเข้ามาทำงาน และจึงเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมเพื่อให้บุคคลนั้นนำความดี ความรู้ความสามารถที่บุคคลนั้นมีในตัว นำออกมาใช้ต่อการทำงานในองค์กรผู้บริหารจึงต้องใช้ความสามารถในหลาย ๆ ด้านเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นทำงานในองค์กรได้อย่างเต็มที่

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5 ให้สัมภาษณ์ว่า ในการปฏิบัติงานอาจจะต้องวางตัวให้เหมาะสม ให้ความเคารพผู้บังคับบัญชา ต้องอ่อนน้อมต่อผู้อาวุโส และสนับสนุนเพื่อนร่วมงานจะต้องรู้เขารู้เรา ให้เกียรติต่อผู้อื่น และเอาใจเข้ามาใส่ใจเรา ซึ่งต้องทำการบำรุงรักษาให้บุคคลเหล่านั้นคงอยู่ทำงานกับองค์กรให้นานที่สุด รวมถึงการใช้กลยุทธ์ที่สามารถใช้ ดึงดูดใจบุคคลเหล่านั้นให้สร้างงานที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้นำที่ดีจะต้องรู้จักเลือกบุคคลผู้เป็นคนดี และผู้เป็นบัณฑิต เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง หมู่คณะและสังคม หากเพราะการเลือกคนไม่ดี หรือคนพาล ย่อมนำมาซึ่งความหายนะแก่ตนเอง หมู่คณะและสังคม ดังนั้น ผู้นำที่ดีจึงควรพิจารณาวิเคราะห์ในการเลือกคนแต่คนดี เพื่อให้สามารถนำที่จะนำความสุขความเจริญมาสู่ตนเอง หมู่คณะและองค์กรได้

สรุป ด้านบุคคลัญญาตา เป็นผู้รู้จักบุคคล การปฏิบัติงานอาจจะต้องวางตัวให้เหมาะสม ให้ความเคารพผู้บังคับบัญชา ต้องอ่อนน้อมต่อผู้อาวุโส และสนับสนุนเพื่อนร่วมงานจะต้องรู้เขารู้เรา ให้เกียรติต่อผู้อื่น และเอาใจเข้ามาใส่ใจเรา ซึ่งต้องทำการบำรุงรักษาให้บุคคลเหล่านั้นคงอยู่ทำงานกับองค์กรให้นานที่สุด รวมถึงการใช้กลยุทธ์ที่สามารถใช้ ดึงดูดใจบุคคลเหล่านั้นให้สร้างงานที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้นำที่ดีจะต้องรู้จักเลือกบุคคลผู้เป็นคนดี และผู้เป็นบัณฑิต เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง หมู่คณะและสังคม หากเพราะการเลือกคนไม่ดี หรือคนพาล ย่อมนำมาซึ่งความหายนะแก่ตนเอง หมู่คณะและสังคม ดังนั้น ผู้นำที่ดีจึงควรพิจารณาวิเคราะห์ในการเลือกคนแต่คนดี เพื่อให้สามารถนำที่จะนำความสุขความเจริญมาสู่ตนเอง หมู่คณะและองค์กรได้

4.4 สรุปผลการวิจัย

การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ผู้บริหารทุกท่านจะต้องเข้าใจความแตกต่างแห่งบุคคลให้เกียรติต่อผู้อื่น เอาใจเข้ามาใส่ใจเรา และต้องทำการบำรุงรักษาให้บุคคลเหล่านั้นคงอยู่ทำงานกับองค์กรให้นานที่สุด รวมถึงการใช้ยุทธวิธีที่สามารถดึงดูดใจบุคคลเหล่านั้นให้สร้างงานที่มีประสิทธิภาพ โดยเริ่มจากการจัดหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถตรงตามต้องการ เพื่อเข้ามาทำงาน และเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมเพื่อให้บุคคลนั้น ๆ

การนำความดี ความรู้ ความสามารถที่บุคคลนั้นมีในตัว นำออกมาใช้ต่อการทำงานในองค์กร ผู้บริหารจึงต้องใช้ความสามารถในหลาย ๆ ด้านเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นทำงานให้องค์กรได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้นำที่ดีจะต้องรู้จักเลือกบุคคลผู้เป็นคนดี เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง หมู่คณะ และสังคม

จากผลการสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหาร และผู้ใช้บริการการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักสัปปริสธรรม 7 นั้น ในการบริหารงานสามารถสรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักสัปปริสธรรม 7 ซึ่งอยู่ในระดับที่มาก ($X = 4.00$) สอดคล้องกับ การให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ว่า การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักสัปปริสธรรม 7 โดยมีการกำหนดเป้าหมายของการบริหารงานอย่างชัดเจน เพื่อให้ทุกคนเข้าใจตรงกัน กำหนดบทบาทหน้าที่การทำงานและความรับผิดชอบ หลักธรรมนี้เมื่อนำมาบูรณาการเข้าการบริหารงานได้ตั้งแต่กระบวนการการสรรหาบุคคลากร การรักษา การควบคุม ดูแลและการประเมินผลการทำงาน การรู้จักเหตุช่วยในการวางแผนการดำเนินงาน ได้อย่างเป็นขั้นตอนรู้แนวทางในการปฏิบัติได้ถูกต้อง นอกจากนี้ การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้น และเลือกใช้ช่องทางที่เหมาะสม ส่งผลให้การจัดการเกิดขึ้นรวดเร็วเหมาะสม อีกทั้งการรู้จักลักษณะบุคคลของแต่ละคนที่ทำงานด้วย ให้เกียรติกัน เคารพและอ่อนน้อมต่อกัน จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างกันดีส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน ไม่เกิดข้อขัดแย้งในการทำงาน การเข้าใจบริบทของปัญหาต้องหาสาเหตุแห่งปัญหานั้น คิดวิเคราะห์ปัญหาจัดลำดับความสำคัญของปัญหาว่าสิ่งไหนเป็นปัญหาหลักและสิ่งไหนเป็นปัญหารอง และหาทางแก้ไขให้ตรงจุด โดยคำนึงถึงผลกระทบจากการแก้ปัญหา การสร้างเครือข่ายวิชาการให้เกิดความเข้มแข็งตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ร่วมกับชุมชนที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีเพศ และอายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักสัปปริสธรรม 7 ไม่แตกต่างกัน

มีข้อเสนอแนะแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านธัมมัญญา คือ การเป็นผู้รู้จักเหตุ สำหรับการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น การให้ความรู้ การทำความเข้าใจการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา เกิดจากตัวบุคคลผู้ใช้รถ ที่ไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ ส่วนมากรถจักรยานยนต์ เป็นวุ่นใหญ่ที่ ไม่เข้าใจว่าเพราะเหตุใดจึงต้องมีประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับเพื่ออะไร

ด้านอัตถัญญา เป็นผู้รู้จักผล คือ ความรู้ความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการดำเนินนโยบายภาครัฐนั้นต้องมีการสื่อสารเพื่อให้เข้าใจ วัตถุประสงค์ของการทำงานก่อนเริ่มงาน วิเคราะห์ทำความเข้าใจกับ วัตถุประสงค์ หลักการของการบริหารงานบุคคล เป็นการกำหนดวิธีการหรือการแนวทางในการดำเนินงานขององค์กรตามภารกิจ และจุดมุ่งหมายของการวางแผนงานซึ่งผู้บริหารต้องวิเคราะห์ความเป็นไปของสภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน เพื่อให้ทราบถึงความต้องการขององค์กรใน

การที่จะบริหารงานในส่วนต่าง ๆ ส่งเสริมให้บุคลากรเข้าใจทิศทางการทำงานและแรงจูงใจและมีความรู้สึกดีกับสิ่งที่ทำ

ด้านอัตตัญญาตา เป็นผู้รู้จักตน คือ การพัฒนาตนเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถในการทำงานนั้น ต้องเปิดใจรับฟังความคิดเห็น รับคำแนะนำจากผู้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงาน และนำมาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งการฝึกอบรมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเพิ่มพูนความรู้และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเพราะเป็นการจัดเตรียมคน ให้มีความรู้ความสามารถมีประสบการณ์และความชำนาญที่เหมาะสมสำหรับการทำงานการพัฒนาบุคลากร เป็นการสร้างความเชื่อมั่นทางคุณภาพ เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจทำให้ทุกคนมีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลง มุ่งสร้างความร่วมมือช่วยเหลือ

ด้านมัตตัญญาตา เป็นผู้รู้จักประมาณ คือ รู้จักประมาณศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการประมาณทรัพยากรทางการศึกษาที่มีอย่างจำกัด ประมาณศักยภาพ ประมาณวัตถุดิบที่มีคือตัวผู้เรียนผู้บริหารจัดระบบและกลไกการจัดทำนโยบายและแผนงบประมาณ อย่างเหมาะสมคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ต้องมีการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพ ต้องมีการจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรอย่างเหมาะสมและเพียงพอต่อสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน

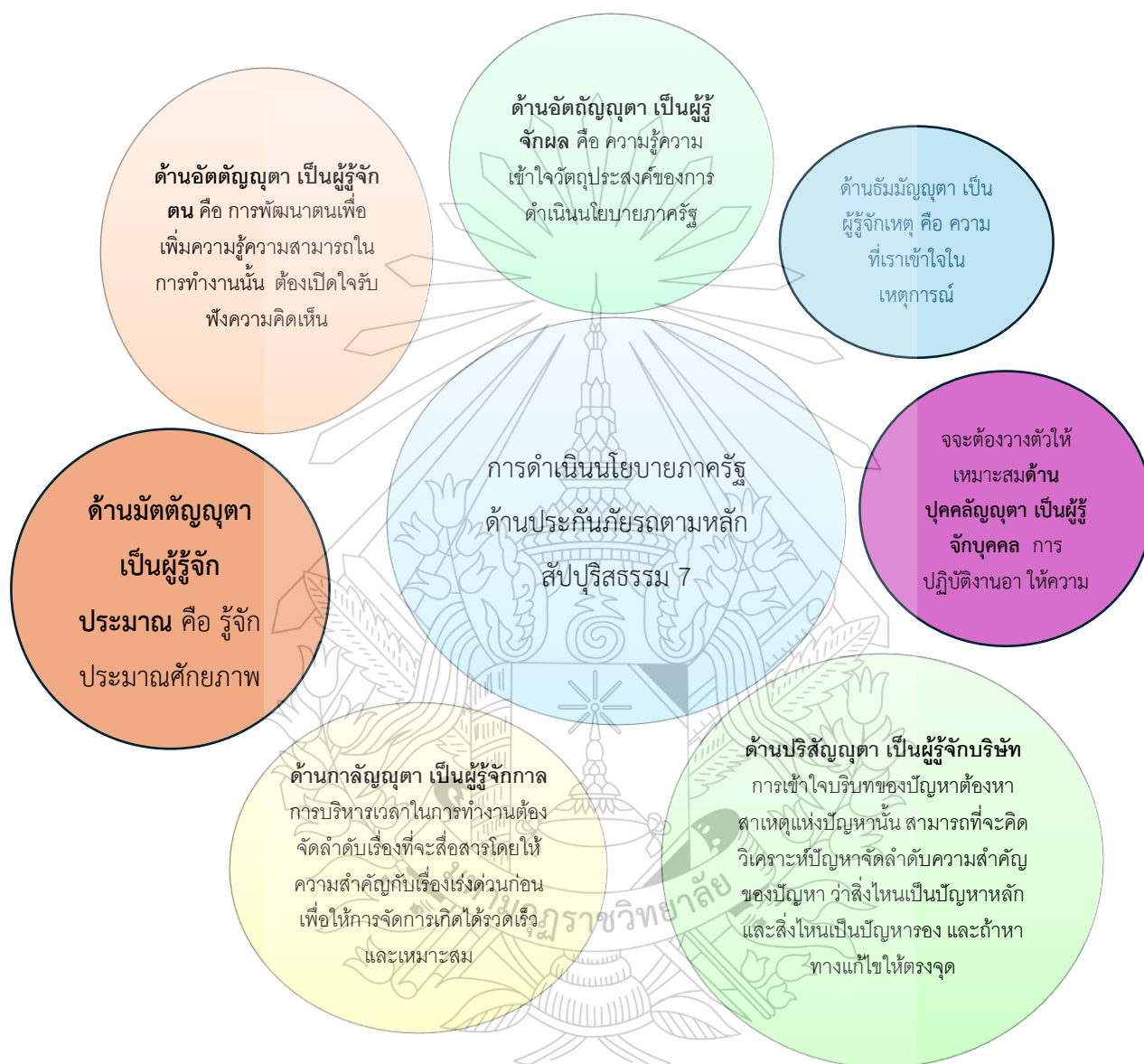
ด้านกาลัญญาตา เป็นผู้รู้จักกาล การบริหารเวลาในการทำงานต้องจัดลำดับเรื่องที่จะสื่อสาร โดยให้ความสำคัญกับเรื่องเร่งด่วนก่อน เพื่อให้การจัดการเกิดได้รวดเร็วและเหมาะสม ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ การทำงานมีการวางแผนล่วงหน้า เพื่อให้ทันตามกำหนดการไม่ให้เกิดความล่าช้า ปรับเปลี่ยนการทำงานตามนโยบาย ทำงานในส่วนเร่งด่วนก่อน ไม่ยึดติดรูปแบบการทำงานเดิม ผู้นำที่ดีจะต้องเป็นผู้นำที่รู้จักเวลาเหมาะสมในการทำกิจการทุกอย่าง อย่างถูกต้อง รู้จักบริหารเวลาให้เหมาะสมรู้จักคุณค่าของเวลา รู้จักการวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ตามการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างถูกต้อง ผู้นำนั้นก็ย่อมจะสามารถนำพาหมู่คณะ และองค์กรไปสู่ความสำเร็จและมีความสุขได้

ด้านปริสญญาตา เป็นผู้รู้จักบริษัท การเข้าใจบริบทของปัญหาต้องหาสาเหตุแห่งปัญหานั้นสามารถที่จะคิดวิเคราะห์ปัญหาจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ว่าสิ่งไหนเป็นปัญหาหลัก และสิ่งไหนเป็นปัญหารอง และถ้าหาทางแก้ไขให้ตรงจุดโดยคำนึงถึงผลกระทบ จากการแก้ปัญหา การสร้างเครือข่ายวิชาการให้เกิดความเข้มแข็งตลอดจน สามารถส่งเสริมการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ร่วมกับชุมชน โดยใช้หลักการรู้จักชุมชน และเข้ามาประยุกต์ใช้ ผู้บริหารควรเข้าถึงชุมชน รู้จักผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีของชุมชน การมีส่วนร่วมทั้งในการพัฒนาชุมชนสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีขึ้นให้เกิดขึ้นในสังคมทำให้การดำเนินงาน ทุกอย่างเป็นไปด้วยการที่ได้รับความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

ด้านบุคคลัญญาตา เป็นผู้รู้จักบุคคล การปฏิบัติงานอาจจะต้องวางตัวให้เหมาะสม ให้ความเคารพผู้บังคับบัญชา ต้องอ่อนน้อมต่อผู้อาวุโส และสนับสนุนเพื่อนร่วมงานจะต้องรู้เขารู้เรา ให้เกียรติต่อผู้อื่น และเอาใจเข้ามาใส่ใจเรา ซึ่งต้องทำการบำรุงรักษาให้บุคคลเหล่านั้นคงอยู่ทำงานกับองค์กรให้นานที่สุด รวมถึงการใช้กลยุทธ์ที่สามารถใช้ ดึงดูดใจบุคคลเหล่านี้ให้สร้างงานที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้นำที่ดีจะต้องรู้จักเลือกบุคคลผู้เป็นคนดี และผู้เป็นบัณฑิต เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง หมู่คณะและสังคม หากเพราะการเลือกคนไม่ดี หรือคนพาล ย่อมนำมาซึ่งความหายนะแก่

ตนเอง หมู่คณะและสังคม ดังนั้น ผู้นำที่ดีจึงควรจะพิจารณาวิเคราะห์ในการเลือกคบแต่คนดี เพื่อให้สามารถนำที่แนะนำความสุขความเจริญมาสู่ตนเอง หมู่คณะและองค์กรได้

องค์ความรู้จากการวิจัย

แผนภาพที่ 4.1 องค์ความรู้จากการวิจัย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิด ในการศึกษาขอบเขตเนื้อหาในการวิจัย รวมถึงการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1. เพื่อศึกษาการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี และ 3. เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในเขตอำเภอบางศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 331,177 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย 7 ด้าน 1.ด้านธัมมัญญา 2.ด้านอิตถัญญา 3.ด้านอัตถัญญา 4.ด้านมัตตัญญา 5.ด้านกาลัญญา 6.ด้านปริสสัญญา 7.ด้านปุคคัลัญญา ซึ่งข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที และสถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว สรุปผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นชาย จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 มีอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.89 การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 78.70 อาชีพ รับจ้าง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.63 และมีรายได้ 15,000 – 20,000 บาท จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.36 ตามลำดับ

5.1.2 การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7

ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวม และจำแนกในแต่ละด้าน

พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.31) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านอรรถัตถุตา ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.29) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านอรรถัตถุตา รองลงมาคือ ด้านมัตตัตถุตา ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.34) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ คือด้านกาลัตถุตา ($\bar{X}=3.93$, S.D.=0.38) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า

1. ด้านธัมมัตถุตา เป็นผู้รู้จักเหตุที่เกิด รู้จักกรรมพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พอใจนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารองลงมา พอใจในแบบประกันรณ ภาคบังคับ และภาคสมัครใจ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยดังนี้ ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.26) และน้อยที่สุดคือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทำประกันรณภาคบังคับ โดยเฉลี่ย($\bar{X}=3.39$, S.D.=0.30)

2. ด้านอรรถัตถุตา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านอรรถัตถุตา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนที่มากที่สุด คือเราจำเป็นต้องทำประกันรณ เป็นอันดับแรก ได้($\bar{X}=4.14$, S.D.=0.42) และ น้อยสุดคือความสามารถในการตัดสินใจได้ทันทีที่ได้รับอุบัติเหตุจากรถ โดยมีค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.44) (ตามลำดับ

3. ด้านมัตตัตถุตา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัตถุตา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนที่มากที่สุด คือเราจำเป็นต้องทำประกันรณ เป็น

อันดับแรก ได้ ($\bar{X}=4.14$, S.D.=0.42) และ น้อยสุดคือความสามารถในการตัดสินใจได้ทันทีที่ได้รับอุบัติเหตุจากรถ โดยมีค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.44) (ตามลำดับไป)

4. ด้านมัตตัญญูตา เป็นผู้รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านมัตตัญญูตา การรู้จักประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านพอใจเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่จะได้รับ ($\bar{X}=4.12$, S.D.=0.44) รองลงมา คือ ค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายไม่เกิน 50,000 ($\bar{X}=4.01$, S.D.=0.30) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีกรณี เสียชีวิต ได้รับจำนวนเงินคุ้มครอง 200,000 บาท ต่อหนึ่งคน ($\bar{X}=3.92$, S.D.=0.50) ตามลำดับ

5. ด้านกาลัญญูตา เป็นผู้รู้จักกาล รู้จักเวลาอันเหมาะสม พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีด้านกาลัญญูตา การรู้จักเวลา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.93$, S.D.=0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ พอใจกับระยะเวลาในการได้รับค่าเสียหายส่วนเบื้องต้นจากบริษัท ประกันภัย ($\bar{X}=4.01$, S.D.=0.29) และค่าเฉลี่ย รองลงมา ($\bar{X}=3.91$, S.D.=0.50) คือ พอใจกับเวลาที่จ่ายค่าสินไหมมีความยุติธรรมในการพิจารณาจ่ายค่า สินไหมทดแทน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ได้รับค่าสินไหมทดแทนตรงต่อเวลา โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.47) ตามลำดับ

6. ด้านปรีสัญญูตา เป็นผู้รู้จักบริษัท รู้จักชุมชน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีด้านปรีสัญญูตา การรู้จักชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณ มีความพอใจเท่าไรเรียบร้อย ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.37) รองลงมา คือ มีพอใจกับความเสมอภาคในการให้บริการขอเจ้าหน้าที่ ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.34) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีหน่วยงานมาให้ความรู้ในชุมชนที่ดี ($\bar{X}=3.92$, S.D.=0.36) ตามลำดับ

7. ด้านบุคลลัญญูตา เป็นผู้รู้จักบุคคล รู้จักเลือกคบคน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีด้านบุคลลัญญูตา การรู้จักบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$,

S.D.=0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ทานคติการศึกษาด้านประกันภัยรภาคบังคับมีประโยชน์ ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.43) รองลงมา คือ มีความเป็นธรรมในการทำประกันภัยรภาคบังคับ ($\bar{X}=4.01$, S.D.=0.32) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ได้รับความเป็นธรรม จากทุกฝ่ายดีแค่ไหน($\bar{X}=3.96$, S.D.=0.53) ตามลำดับ

5.1.3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้านไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีโดยรวมทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่าง
กัน

พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ทั้ง 7 ด้าน ดังนี้ คือ

1) ด้านธัมมัญญตา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ดังนี้ 1) ควรมีการประชาสัมพันธ์ เรื่องประกันภัยรณภาคบังคับมีประโยชน์อย่างไร จำนวน 21 คน

2) ด้านอัตถัญญตา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับแนวการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ดังนี้ 1.เราจะทราบว่าถ้าได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากรถ สามารถรักษาที่โรงพยาบาลไหนได้ จำนวน 25 คน 2.เราสามารถตัดสินใจได้ทันทีที่ได้รับอุบัติเหตุจากรถ จำนวน 22 คน

3) ด้านอัตตัญญตา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ดังนี้ 1) ทำประกันรณภาคบังคับมีประโยชน์ จำนวน 17 คน และ 2) ไม่มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ปฏิบัติหน้าที่อธิบายข้อสงสัย จำนวน 15 คน

4) ด้านมัตตัญญตา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับแนว

การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณาคับคัมตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ดังนี้ 1. พอใจเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับ จำนวน 11 คน และ 2.พอใจกับค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายไม่เกิน 50,000 จำนวน 11 คน

5) ด้านกัลยณดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับแนว การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณาคับคัมตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ดังนี้ 1. พอใจเกี่ยวกับระยะเวลาจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ จำนวน 22 คน

6) ด้านปริสณดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับแนวการ ดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณาคับคัมตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ดังนี้ 1 ไม่ทราบว่า จะได้รับค่าสินไหมทดแทนได้ที่ไหน จำนวน 20 คนและ 2. เรา สามารถติดต่อไปที่บริษัทที่เราทำประกันรณาคับคัมใช้ใหม่เมื่อเกิดอุบัติเหตุ จำนวน 18 คน

7) ด้านบุคคลณดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับแนวการ ดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณาคับคัมตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ดังนี้ 1 .ควรทำประกันภัยรณาคับคัมกับใคร บริษัทอะไร จำนวน 12 คน และเมื่อเกิดอุบัติเหตุ จะไปปรึกษาใครก่อนดี จำนวน 5 คน

2. ข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณาคับ คัมตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่ได้จากการสัมภาษณ์ ดังนี้

1) ด้านธมณณดา ในการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณาคับคัม ถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ทั้งการสื่อสารนโยบาย วิสัยทัศน์ให้บุคลากรเข้าใจ อธิบายความชัดเจนแก่ผู้ที่สงสัย เพื่อชักจูงใจทำให้ ทุกคนพร้อมใจ ทำประกันภัยรณาคับคัม โดยไม่มีข้อสงสัย การวิเคราะห์หา สาเหตุที่แท้จริงของ ปัญหาที่เกิดขึ้น การส่งเสริมการทำงานหลักธรรม เพื่อประโยชน์ของส่วนร่วมประชาชนเป็นเหมือนคน ในครอบครัวของตนเอง ให้ข้อมูลสำคัญ การให้ความรู้เป็นส่วนสำคัญ ประชาชนผู้หาเช่า กินค่า บาง คนไม่ทราบกฎหมาย ในสมัยนี้ ถ้าสิ่งใดสะดวกสบาย ก็จะคว้าไว้มาก่อน โดยที่ไม่ทราบว่าเพราะสิ่งใด รัฐบาลต้องออกมาตราการดำเนินนโยบายรณาคับคัม มาเพื่อให้ประชาชน ที่ได้รับอุบัติเหตุมี ทางเลือก ในการช่วยชีวิตในเบื้องต้น

2) ด้านอรรถณณดา มีการว่า การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณาคับคัม เป็นการบังคับให้รถ ทุกคันที่วิ่งบนท้องถนนต้องทำประกัน ซึ่งมองตามจริงราคา ค่าประกันภัยรณาคับคัม ไม่เยอะเยอะ สำหรับ ความคุ้มครองที่ได้รับ รักษาพยาบาลได้ทุกแห่งโดยใช้ประกันภัยรณาคับคัม ช่วยเหลือใน เบื้องต้น ในการเกิดอุบัติเหตุ และการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณาคับคัม จำเป็นต้องกำหนดความผิด ให้เกิดความเกรงกลัวในหลายๆด้าน เพราะถ้าไม่ดำเนินตามนโยบาย ผลกระทบที่เกิดขึ้น อาจต้อง สูญเสียทั้งชีวิต และ ทรัพย์สิน ถ้าไม่ทำประกันรณาคับคัม

3) ด้านอัตตัญญูตา การส่งเสริมการพัฒนาตนเองเพื่อให้ตนเองมีความรู้ความสามารถ ในการที่จะรู้กฎหมาย กฎเกณฑ์ในการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับ การเพิ่มพูน ความรู้และประสบการณ์ที่ดีในการทำงานนำบุคลากรเข้าร่วมงานประชุมจัดฝึกอบรมและสัมมนา ดู งานหน่วยงานต่าง ๆ แลกเปลี่ยนความรู้ จัดกิจกรรมหรือฝึกอบรมเพื่อรักษาและพัฒนาความสัมพันธ์ ระหว่างเพื่อนร่วมงาน การทำงานนั้นต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รับคำแนะนำจาก ผู้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงาน

4) ด้านมัตตัญญูตา การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับ การจัดระบบและกลไกการ จัดทำนโยบายและแผนงบประมาณ อย่างเหมาะสม คุ่มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ต้องมีการสร้าง บรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการ ปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพ ต้องมี การจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรอย่างเหมาะสมและเพียงพอต่อสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน และกำหนด นโยบายการปฏิบัติงานภายในองค์กรโดย ผู้บริหารต้องมีความเป็นผู้รู้จักความพอเพียง ซึ่งหลักธรรมนี้ ทำให้ผู้ปฏิบัติรู้จักยั้งคิดในสิ่งที่ตนมี ไม่ทำอะไรเกินตัวจนทำให้ตนเอง และผู้อื่นเกิดความเดือดร้อนผู้นำ ที่ดีย่อมมีความรู้ประมาณ ความเหมาะสมพอดีตามหลักมัชฌิมาปฏิปทา

5) ด้านกาลัญญูตา การบริหารเวลาในการทำงานต้องจัดลำดับเรื่องที่จะสื่อสารโดยให้ ความสำคัญกับเรื่องเร่งด่วนก่อน เพื่อให้การจัดการเกิดได้รวดเร็วและเหมาะสม ทำให้การทำงานมี ประสิทธิภาพ การทำงานมีการวางแผนล่วงหน้า เพื่อให้ทันตามกำหนดการไม่ให้เกิดความล่าช้า ปรับเปลี่ยนการทำงานตามนโยบาย ทำงานในส่วนเร่งด่วนก่อน ไม่ยึดติดรูปแบบการทำงานเดิมผู้นำที่ ดีจะต้องเป็นผู้นำที่รู้จักเวลาเหมาะสมในการทำกิจการทุกอย่าง อย่างถูกต้อง รู้จักบริหารเวลาให้ เหมาะสมรู้จักคุณค่าของเวลา รู้จักการวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ตามการ เปลี่ยนแปลงของโลกอย่างถูกต้อง ผู้นำนั้นก็จะสามารถนำพาหมู่คณะ และองค์กรไปสู่ความสำเร็จ และมีความสุขได้

6) ด้านปริสตัญญูตา การเข้าใจบริบทของปัญหาต้องหาสาเหตุแห่งปัญหานั้น สามารถที่จะคิด วิเคราะห์ปัญหาจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ว่าสิ่งไหนเป็นปัญหาหลัก และสิ่งไหนเป็นปัญหารอง และถ้าหาทางแก้ไขให้ตรงจุดโดยคำนึงถึงผลกระทบ จากการแก้ปัญห การสร้างเครือข่ายวิชาการให้ เกิดความเข้มแข็งตลอดจน สามารถส่งเสริมการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ร่วมกับชุมชน โดยใช้หลักการรู้จักชุมชน และเข้ามาประยุกต์ใช้ ผู้บริหารควรเข้าถึงชุมชน รู้จักผู้นำ ชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีของชุมชน การมีส่วนร่วมทั้งในการพัฒนาชุมชน สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีขึ้นให้เกิดขึ้นในสังคมทำให้การดำเนินงาน ทุกอย่างเป็นไปด้วยการที่ ได้รับ ร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

7) ด้านปุคคัลญูตา การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปป ริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติกา

นโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

ผู้บริหารทุกท่านจะต้องเข้าใจความแตกต่างแห่งบุคคลให้เกียรติต่อผู้อื่น เอาใจเข้ามาใส่ใจเรา และต้องทำการบำรุงรักษาให้บุคคลเหล่านั้นคงอยู่ทำงานกับองค์กรให้นานที่สุด รวมถึงการใช้ยุทธวิธีที่สามารถดึงดูดใจบุคคลเหล่านี้ให้สร้างงานที่มีประสิทธิภาพ โดยเริ่มจากการจัดหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถตรงตามต้องการ เพื่อเข้ามาทำงาน และเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมเพื่อให้บุคคลนั้น นำความดี ความรู้ ความสามารถที่บุคคลนั้นมีในตัว นำออกมาอุทิศต่อการทำงานในองค์กร ผู้บริหารจึงต้องใช้ความสามารถในหลาย ๆ ด้านเพื่อให้บุคคลเหล่านี้ทำงานให้องค์กรได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้นำที่ดีจะต้องรู้จักเลือกบุคคลผู้เป็นคนดี เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง หมู่คณะ และสังคม

5.2 อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังต่อไปนี้

5.2.1 การวิเคราะห์การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ตามหลักสัปปุริสธรรมทั้ง 7 ด้าน ทุกด้าน จำเป็นต้องนำมาปรับใช้ ซึ่ง ผู้บริหารทุกท่านจะต้องเข้าใจความแตกต่างแห่งบุคคลให้เกียรติต่อผู้อื่น เอาใจเข้ามาใส่ใจเรา และต้องทำการบำรุงรักษาให้บุคคลเหล่านั้นคงอยู่ทำงานกับองค์กรให้นานที่สุด รวมถึงการใช้ยุทธวิธีที่สามารถดึงดูดใจบุคคลเหล่านี้ให้สร้างงานที่มีประสิทธิภาพ โดยเริ่มจากการจัดหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถตรงตามต้องการ เพื่อเข้ามาทำงาน และเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมเพื่อให้บุคคลนั้น นำความดี ความรู้ ความสามารถที่บุคคลนั้นมีในตัว นำออกมาอุทิศต่อการทำงานในองค์กร ผู้บริหารจึงต้องใช้ความสามารถในหลาย ๆ ด้านเพื่อให้บุคคลเหล่านี้ทำงานให้องค์กรได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้นำที่ดีจะต้องรู้จักเลือกบุคคลผู้เป็นคนดี เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง หมู่คณะ และสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **นันทพล พงศธรวิสุทธิ** ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็งอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ” ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อความพึงพอใจขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็งอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **นพพล สุรนัคครินทร์** ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการนำหลักสัปปุริสธรรมมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนคติของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวม

อยู่ในเชิงบวก กล่าวคือ ทศนคติของประชาชนมีทัศนคติที่ดี ต่อการนำหลักสัปปริสธรรม มาปรับใช้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาคนมาเป็นลำดับที่ 1 รองลงมา คือด้านการพัฒนางาน และด้านพัฒนาคน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1) ด้านธัมมัญญาตา ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความพอใจนโยบายภาครัฐด้านประกันภัย ซึ่งหลักการเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของกิจ การที่ตนกระทำ รู้ว่าตนทำอยู่อย่างนั้น ดำเนินชีวิตอย่างนั้น เพื่อประสงค์ประโยชน์อะไร หรือควร จะได้รับบรรลุ ถึงผลอะไร ที่ให้หน้าที่ ตำแหน่ง ฐานะ การงาน อย่างนั้น ๆ เขากำหนดวางกันไว้ เพื่อมุ่งหมายอะไร กิจการที่ตนทำอยู่ขณะนี้เมื่อทำไปแล้วจะบังเกิด ผลอะไรบ้าง เป็นผลดีหรือผลเสีย อย่างไร

ซึ่งสอดคล้องกับงาน”วารสารพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” ของ **ณัฐ วัฒนพานิช** ได้กล่าวว่า หลักสัปปริสธรรม 2 สองข้อแรกมีความต่อเนื่องกันคือ ความเป็นผู้รู้จักเหตุ เป็นผู้รู้จักผล ให้เราใช้ ปัญญาพิจารณาดูว่า เหตุอย่างใดจึงจะนำไปสู่ผลคือ การปรับตัวเข้ากับองค์กรได้ วัตถุประสงค์ของ องค์กรที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ ทำให้การทำงานในองค์กรนี้เป็นไปอย่างราบรื่น พนักงานเอาใจใส่และ รู้จัก หน้าที่ของตนและปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ซึ่งสอดคล้องกับหลักธรรมของ พระ พรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) ได้กล่าวในหนังสือ ธรรมญูแห่งชีวิต ว่า ธัมมัญญาตา รู้จักหลักและ รู้จักเหตุ คือการรู้หลักการและกฎเกณฑ์ของสิ่ง ทั้งหลาย ที่ตนเข้าไปเกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิต ใน การปฏิบัติหน้าที่และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ รู้ เข้าใจสิ่งที่ตนจะต้องประพฤติตามเหตุผลตลอดจนขั้น สูงสุดคือรู้เท่าทันกฎธรรมดาหรือหลักความเป็น จริงของธรรมชาติ เพื่อปฏิบัติต่อโลกและชีวิตอย่าง ถูกต้อง มีจิตใจเป็นอิสระ ไม่ตกเป็นทาสของโลก และชีวิตนั้น

2) ด้านอัตถัญญาตา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ประชาชนจำเป็นต้องทำประกันรถ เนื่องจากเป็นกฎหมายที่ ภาครัฐบังคับ ในการต่อทะเบียน รถทุกคันต้องทำ ประกันภัยภาครัฐ นำหลักสัปปริสธรรมไปใช้ ใน การปฏิบัติหน้าที่ โดยเป็นผู้รู้ว่าจะผลจากการ ปฏิบัติงานนี้เมื่อทำอย่างเต็มที่แล้ว จะก่อให้เกิดประโยชน์ แก่ตัวพนักงานเองและเกิดประโยชน์สูงสุด Q&Q แก่ประชาชน พนักงานเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อ จรรยาบรรณในการทำงาน ไม่ทำงานโดยเห็นแก่ ประโยชน์ส่วนตนเพียงฝ่ายเดียว

ซึ่งสอดคล้องกับหลักธรรมของ **พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต)** ได้กล่าวในหนังสือ ธรรมานุญแห่งชีวิต ว่า อัตถัญญตา รู้ความมุ่งหมายและรู้จักผล คือ รู้ความหมาย และความมุ่งหมาย ของหลักการที่ตนปฏิบัติ เข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจการที่ตนกระทำ รู้ว่าที่ตนทำ อยู่อย่างนั้น ดำเนิน ชีวิตอย่างนั้น เพื่อประสงค์ประโยชน์อะไร กิจการที่ตนทำอยู่ขณะนี้เมื่อทำไปแล้ว จะบังเกิดผลอะไร เป็นผลดีหรือผลเสีย ตลอดจนขั้นสูงสุดคือรู้ความหมายของคติธรรมตา และ ประโยชน์ที่เป็นจุดหมาย แท้จริงของชีวิต

ซึ่งสอดคล้องกับ "แนวทางการพัฒนาจริยธรรม" ของ **วีระ บำรุงศักดิ์** ได้กล่าวว่า ความเป็น ผู้รู้จักผล หมายถึงเมื่อมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นแล้ว (ผลเกิดขึ้น) ก็จะใช้ความรู้ความละเอียด ความช่าง สังเกต นำมาวิเคราะห์แยกแยะได้ทันทีว่า ผลที่เกิดขึ้นนั้นมาจากสาเหตุใด ความเป็นผู้รู้จักผล คือ เห็น ผลที่ เกิดขึ้นในปัจจุบันแล้วรู้ว่าเกิดจากสาเหตุอะไรในอดีต เพื่อเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาหรือใช้ ประโยชน์ในปัจจุบันและอนาคต โดยการขจัดสาเหตุรากเหง้าหรือปฏิบัติตามวิธีการที่ได้ผลดีมา แล้ว ตัวอย่างการเห็นผลหรือทุกข์หรือปัญหา แล้วรู้สาเหตุ

3) ด้านอัตตัญญตา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน ประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถ ภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีความคิดว่ามีเจ้าหน้าที่ ประชาสัมพันธ์ปฏิบัติหน้าที่อธิบาย ข้อสงสัยของท่านอย่างดี การนำหลักสัปปริสธรรมไปใช้ในการ ปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน เป็นผู้ที่รู้สถานะของตนเป็นผู้รู้จักวางตนให้ เหมาะสม เป็นผู้เข้าใจถึง สถานะภาพของตน รู้ว่าตนเองเป็นใครมีหน้าที่อะไรแล้วปฏิบัติหน้าที่อย่าง เต็มที่ ทำให้ผลงานที่ ออกมามีประสิทธิภาพสูงสุด

ซึ่งสอดคล้องกับ “แนวทางการพัฒนาจริยธรรม” ของ **วีระ บำรุงศักดิ์** ได้กล่าวเอาไว้ว่า ความเป็นผู้รู้จักตน หมายถึง รู้ภาวะ สถานะที่ตัวเองเป็น รู้ ฐานะที่ตัวเองมี รู้กำลังความสามารถ สติปัญญาของตนเองมาจนเงินทุน ก็ต้องรู้ฐานะการเงินของบริษัทเป็นอย่างไร เพื่อจะได้กำหนดกลยุทธ์ ในการผลิต ความเป็นผู้รู้จักตน คือ มองตัวเองหรือองค์กรแล้วทบทวนดูว่าสถานะที่ตัวเองเป็นและ ฐานะที่ตัวเองมีเป็นอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารตน บริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คุณสมบัติของความเป็นผู้รู้จักคน มีดังนี้ ศรัทธาในการทำความดี หรือต้องการให้ผลงาน ออกมาดี มีศีลมั่นคง ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบบริษัท และข้อปฏิบัติงานมาตรฐานอย่างเคร่งครัด ตั้งใจ ศึกษาธรรมะ การเฝ้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อเพิ่มสติปัญญาในการพิจารณาตนเองได้ อย่างถูกต้อง มีการ เสียสละ การให้ทาน การทำงานทุ่มเทเพื่อองค์กร ใจก็จะเป็นกลาง สามารถพิจารณา ตน พิจารณา งานได้ดี ใช้ปัญญาโดยการหาความรู้เสมอ ไม่เผลออย่างมกมาย พยายามใช้สมองคิดจะใช้วิธีระดม กำลัง

สมองก็ได้ มีปฏิภาณในการตอบโต้ปัญหา แก้ปัญหาเก่ง ซึ่งต้องหมั่นหาความรู้วิธีการแก้ปัญหา ต่าง ๆ จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือหมั่นถามผู้รู้

4) ด้านมัตตัญญูตา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ในด้านสินไหมทดแทน ที่จะได้รับ ในระดับความพอใจที่มาก รู้จักว่าตนมีความสามารถเพียงใดปฏิบัติงานในด้านไหนได้ดีเพียงใด รู้หน้าที่ของตนและทำงานที่ได้รับมอบได้อย่างดี

ซึ่งสอดคล้องกับ “แนวทางการพัฒนาจริยธรรม” ของ **วีระ บำรุงศักดิ์** ได้กล่าวเอาไว้ว่า ความเป็นผู้รู้จักตน หมายถึง รู้ภาวะ สถานะที่ตัวเองเป็นรู้ ฐานะที่ตัวเองมี รู้กำลังความสามารถ สติปัญญาของตัวเอง รู้จักภาวะที่ตัวเองเป็น คือ เกิดมาก็เป็นสถานะลูก ต่อมาก็อาจเป็นพี่หรือเป็นน้องเป็นคน ไทย เป็นชาวเมืองไหน ตำบลไหน ต่อมาก็เป็นนักเรียน ลูกศิษย์ โตขึ้นก็อาจเป็นลูกจ้าง นายจ้าง เจ้า ของธุรกิจ ถ้าออกบวชก็เป็นพระสงฆ์ มีลูกก็เป็นพ่อเป็นแม่ มีอาชีพก็เป็นวิศวกร เกษตรกร แพทย์ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น จากภาวะที่เราเป็น เช่น เป็นลูก ก็ต้องรู้หน้าที่ของลูกที่ดี เป็นผู้จัดการ ส่วน ก็ต้องรู้หน้าที่ของผู้จัดการส่วนที่ดี เป็นลูกจ้างก็ต้องรู้หน้าที่ของลูกจ้างที่ดี เป็นชาวพุทธ ก็ต้อง รู้หน้าที่ที่มีต่อศาสนาพุทธที่ดี การวางตัวที่เหมาะสมรู้จักกาลเทศะรู้จักประมาณมีความพอดีในการยกยอ ถ่อมไม่ทำให้เสียงาน ถือได้ว่าเป็นรู้จักความพอดีในการสนุกรสนาน

ซึ่งสอดคล้องกับหลักธรรมของ **พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต)** ได้กล่าวในหนังสือ ธรรมญูแห่งชีวิต ว่า มัตตัญญูตา รู้ ประมาณ คือ รู้จักพอดี เช่น รู้จักประมาณในการบริโภคในการใช้จ่ายทรัพย์ รู้จักความพอเหมาะ พอดีในการพูดจา การปฏิบัติและกระทำการต่าง ๆ ทำการทุกอย่างด้วยความเข้าใจวัตถุประสงค์เพื่อ ผลดีแท้จริงที่พึงต้องการ แต่ทำตามความพอดีแห่งเหตุปัจจัยหรือองค์ประกอบทั้งหลายที่ลงตัวให้ เกิดผลดีงามตามที่มองเห็นด้วยปัญญา

5) ด้านกาลัญญูตา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผู้รู้จักกาล รู้จักเวลาอันเหมาะสม ประชาชนส่วนมาก พอใจกับระยะเวลาที่จ่ายค่าสินไหมทดแทน ค่าเสียหายในเบื้องต้นที่จะได้รับในบริษัทประกัน ผู้รู้เวลาในการ ทำงานแม้บางครั้งอาจมีข้อบกพร่องไปบ้าง แต่ก็ถือว่าพนักงานส่วนใหญ่รู้จักเวลามีการวางแผน เกี่ยวกับเวลาในการทำงาน บริหารเวลาได้ถูกต้อง รู้ว่าเวลาใดควรทำอะไร ทำให้งานออกมาดี ตรง ตามกำหนดเวลา

ซึ่งสอดคล้องกับ “แนวทางการพัฒนาจริยธรรมของ **วีระ บำรุงศักดิ์** ได้กล่าว เอาไว้ว่า ความเป็นผู้รู้จักกาล หมายถึง รู้จักบริหารเวลาให้เหมาะสม ว่าเวลานี้ควรทำอะไร จึงจะก่อ 1๕๖ ประโยชน์สูงสุด นักธุรกิจมองเห็นเวลาเป็นทรัพยากรอย่างหนึ่งในการบริหาร ถ้าไม่ได้ใช้เวลา ให้ เป็นประโยชน์ก็ต้องเสียโอกาสในการที่จะได้กำไร เรียกว่า “เวลาเป็นเงินเป็นทอง”

ความเป็นผู้รู้จักกาล คือ มองงานที่จะทำแล้วพิจารณา บริหารเวลาโดยดำเนินการปฏิบัติ ว่าควรจะทำให้ทันเวลากำหนด ทำให้ถูกเวลาที่ควรทำ ทำตามเวลาที่กำหนด และทำให้เสร็จ ตามเวลา ที่วางแผน โดยคำนึงถึงวิธีที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

6)ด้านปรีชาญาณ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาค มีความพอใจ รัฐมีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องสร้างความสนิทสนมกับประชาชนและ คนในพื้นที่เพื่อทำให้ทราบถึงความต้องการของประชาชน เป็นที่มาของข้อมูลในการพัฒนาชุมชน ซึ่งหลักสัปปริสธรรมในด้านการรู้จักชุมชนเป็นหลักธรรมที่นำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ซึ่งพนักงานของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง ได้นำหลักธรรมข้อนี้มาใช้ได้ดี

ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ **กำธร มิตรเปรียญ(2561)** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสัปปริสธรรมกับการปฏิบัติงาน เน้นการพัฒนาบุคลากรสาธารณสุขให้เป็นผู้ปฏิบัติตนตามหลักสัปปริสธรรมในการดำเนินชีวิต เพื่อจะได้ส่งผลให้การปฏิบัติงานมีคุณภาพยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ หลักธรรมของ **พระพรหมคุณาภรณ์ (2564)** ได้กล่าวในหนังสือ “ธรรมานุแห่งชีวิต” ว่า ปรีชาญาณตา รู้จักชุมชน คือ รู้จักถิ่นที่อยู่ รู้จักที่ชุมชน และ รู้การอันควรประพฤติปฏิบัติในถิ่นที่ ชุมชน และต่อชุมชนนั้น ชุมชนนี้เมื่อเข้าไป ควรต้องทำกิจอย่างนี้ ชุมชนนี้ มีระเบียบวินัยอย่างนี้ เป็นต้น

7) ด้านบุคคลัญญา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่าการที่ประชาชนลุกขึ้นมาศึกษาข้อบังคับการใช้กฎหมาย พรบ. เพื่อให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ในการที่จะเข้าใจในการทำงานของนโยบายภาครัฐนั้นมีความจำเป็น

ด้านการรู้จักบุคคล พบว่าการนำหลักสัปปริสธรรมไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเป็นผู้รู้จักบุคคลเข้าใจ สถานภาพของบุคคลแต่ละตำแหน่งหน้าที่ มีการศึกษานิสัยใจคอของเพื่อนร่วมงาน รู้ว่ากับบุคคล เช่นไรควรวางตัวอย่างไร คนประเภทไหนควรเข้าหาแบบไหน รู้จักปรับตัวให้

เข้ากับองค์กร การ วางตัวการพูดจาปราศรัยยังให้เกียรติซึ่งกันและกันทำให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เสาวณี ใหม่ด้วง** (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาจริยธรรมในการดำเนินชีวิต ของพนักงานส่วนตำบลอำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช” กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานส่วน ตำบล เชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 25 คน สุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ ในการจัดเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความ เมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้มาติดต่อราชการ ด้วยความสบายใจทั้งให้ผู้ให้บริการและผู้รับ การให้บริการต่อบุคคลเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนต้องอาศัยความเป็นผู้รู้จัก บุคคลปรับตัวเข้าหาบุคคลอื่น พนักงานเทศบาลในเขตอำเภอเมืองปฏิบัติข้อนี้ได้ดีมาก

ซึ่ง สอดคล้องกับ “วารสารพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” ของ **ณัฐ วัฒนพานิช** (2564) การปรับพฤติกรรมมนุษย์ตาม หลักสัปปุริสธรรม 2 กล่าวหาว่า ความเป็นผู้รู้จักบุคคล หมายถึง ต้องรู้จักว่าใครคือผู้บริหารองค์กร ใครคือผู้ ที่เราต้องทำงานด้วย โดยเราจะต้องศึกษานิสังยของผู้ที่อยู่ในองค์กรเดียวกับเรา สังเกต พฤติกรรมของหัวหน้าและเพื่อนร่วมงาน ว่ามีพฤติกรรมอย่างไร เพื่อเราจะได้เตรียมตัวเพื่อรับ สถานการณ์ ในการแสดงพฤติกรรมของผู้ที่อยู่ในองค์กรได้อย่างเหมาะสม จุดเริ่มต้นในการรู้จักบุคคลก็คือ เริ่มจากตัว เรา เราจะพูดจะทำอะไร ให้คนอื่นมีความรักความเมตตากับตัวเรา และผูกมิตรกับตัวเราได้ โดยเรา ต้องฝึกให้มีน้ำใจกับเพื่อนร่วมงาน หัวหน้างาน ด้วยความจริงใจ มีความซื่อสัตย์ ต่อเพื่อนอยู่ตลอด เวลาไม่เอาเปรียบคนอื่น มีใจอุปการะช่วยเหลือเพื่อน ๆ อยู่เป็นนิจ เมื่อเพื่อนไม่เข้าใจสิ่งใดเรา แนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ ให้ความเป็นธรรมต่อเพื่อน เพื่อเวลามีปัญหาหรือมีภัยมา เราจะได้พึ่งพา กันได้ จะทำให้เราพบความสุขในการอยู่ในสังคมในกลุ่มบุคคล

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบ

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่างกัน ดังนี้

พบว่า ประชาชนที่การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีเพศ และอายุต่างกัน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1) จากสมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ก็อาจได้ว่าอภิปรายได้ว่าการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ปฏิบัติหน้าที่และอำนวยความสะดวกต่อทุกคนเท่าเทียมกัน ทั้งคนที่มาติดต่อ การให้คำแนะนำ หรือการช่วยเหลือเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ร.ต.อ.หญิง ภคพร ศรีวิสัย (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อภาพลักษณ์ด้านการปฏิบัติงานของข้าราชการ ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ด้านการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ไม่แตกต่างกัน

2) จากสมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ก็อาจได้ว่าอภิปรายได้ว่าการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ซึ่งมีหน้าที่อำนวยความสะดวกต่อทุกคนเท่าเทียมกัน ทั้งคนที่มาติดต่อ การให้คำแนะนำ ในการดูแลสุขภาพความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตามพันธกิจบทบาทหน้าที่ ที่มีต่อทุกคนและสังคมโดยรวม ที่ต้องทุ่มเททั้งแรงกายแรงใจ ไม่ต่างกัน อายุจึงไม่ส่งผลกับการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่

ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ ธงชัย เจริญนนท์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการพัฒนา ชุมชนชน การศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากร ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด มีการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการพัฒนา ชุมชน โดยรวมและทั้ง 2 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัย ส่วนบุคคลคือ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ การสมรสและประสบการณ์การทำงาน ไม่มีผลต่อ การนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการพัฒนาชุมชนและ 3) บุคลากร ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควร ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนมีความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเปิดโอกาสให้ ชุมชนเข้ามามีส่วนในการพัฒนาชุมชน

3) จากสมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าระดับการศึกษาทำให้คิดต่าง ส่วนใหญ่ผู้ที่มีความรู้ระดับปริญญาตรี จะเข้าใจเรื่องการทำประกันรณภาคบังคับ มากกว่าประชาชนที่มีการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรี การศึกษาทำให้คน มีความรู้มีประสบการณ์มีความเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนในด้านต่างๆ พนักงานเทศบาลเป็นผู้ ที่มีความรู้ความสามารถใกล้เคียงกันจึงทำให้ระดับการศึกษาไม่ส่งผลต่อการนำหลักธรรมไปใช้ใน การปฏิบัติงาน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธงชัย เจริญนนท์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการพัฒนาชุมชนชน กรณีสึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด มีการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการพัฒนาชุมชน

4) จากสมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีอาชีพ รับจ้าง มีความเห็นและพึงพอใจต่อการปฏิบัติกับประชาชนในด้านการอำนวยความสะดวกมากกว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพเกษตรกร

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธงชัย เจริญนนท์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการนำหลักสัปปุริสธรรม ไปใช้ในการพัฒนาชุมชนชน กรณีสึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด มีการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการพัฒนาชุมชน โดยรวมและทั้ง 2 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลคือ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ การสมรสและประสบการณ์การทำงาน ไม่มีผลต่อการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการพัฒนาชุมชนและ 3) บุคลากร ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนมีความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนในการพัฒนาชุมชน ซึ่งการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 จำแนกตามอาชีพ มีความเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

5) จากสมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท ,ต่ำกว่า 15000และรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ประเสริฐ สนตจิตโต (2557)

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธงชัย เจริญนนท์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการพัฒนาชุมชนชน กรณศึกษาองค์ การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากรขององค์การบริหารส่วน ตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด มีการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการพัฒนาชุมชน โดยรวมทั้ง 2 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลคือ เพศ อายุ การ ศึกษา สถานภาพ การสมรสและประสบการณ์การทำงาน ไม่มีผลต่อการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ ในการพัฒนาชุมชน ซึ่งโดยภาพรวมการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้านรายได้มีความ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

5.2.3 จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

จากผลการวิจัยและการอภิปรายผลแล้วสามารถสรุปผล ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี นั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 1 คือ ด้านธัมมัญญตา ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เจ้าหน้าที่พนักงานที่รับผิดชอบด้านประกันรณภาคบังคับใน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ควรส่งเสริมเพิ่มทักษะการของเจ้าหน้าที่โดยการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพเรียบร้อย โดยคำนึงถึงประโยชน์แก่ประชาชนผู้เข้ามาใช้บริการอย่างเต็มความสามารถ

2) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 2 คือ ด้านอัตตัญญตา ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เจ้าหน้าที่พนักงานที่รับผิดชอบด้านประกันรณภาคบังคับใน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เจ้าหน้าที่

ทุกคนควรตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงาน เตรียมความพร้อมเพื่อรอรับการให้บริการ ควรเตรียมความพร้อมก่อนครึ่งชั่วโมงในทุก ๆ วันด้วยความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายและมีความพรากเพียรในการปฏิบัติงานต่อการให้บริการ ให้ความรู้ ให้คำแนะนำ อย่างสุดความสามารถที่จะช่วยแก้ไขปัญหามาให้ประชาชน

3) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 3 คือ ด้านอัญตัญญูตา ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เจ้าหน้าที่พนักงานที่รับผิดชอบด้านประกันรณาคบคัใน อำเภอสรรราช จังหวัดชลบุรี ควรรักษาระดับนี้ไว้โดยส่งเสริมในการพัฒนา ส่งเสริมให้พนักงานได้รับการศึกษาหาความรู้ โดยการสัมมนาเพิ่มความชำนาญให้มากขึ้นสร้างความรอบรู้ในการทำงาน ้มีการจัดกิจกรรมเพื่อละลายพฤติกรรม จะได้วางตนได้ เหมาะสม

4) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 4 คือ ด้านมัตตัญญูตา ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ส่งเสริมให้พนักงานเข้าใจ ถึงคำว่าพอประมาณให้มากขึ้น ไม่เพียงแต่การพอประมาณในการใช้จ่ายแต่ต้องหมายรวมถึงการ ประมาณในการดำรงชีวิต รู้จักวางแผนในการทำงาน และ รักษา และพัฒนาต่ออีกไปให้ถึงที่สุด และจัดให้มีการฝึกอบรมสมาธิในวันสำคัญทางศาสนาเพื่อ ส่งเสริมให้พนักงานใช้คำพูดในขณะเวลาทำงานให้สุภาพมากยิ่งขึ้น

5) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 4 คือ ด้านกาลัญญูตา ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เจ้าหน้าที่พนักงานที่รับผิดชอบด้านประกันรณาคบคัใน อำเภอสรรราช จังหวัดชลบุรี ควรรักษาระดับนี้ไว้ และส่งเสริมให้พนักงานเห็นคุณค่า ของเวลารู้จักการบริหารเวลาให้เหมาะสมกับงานมากขึ้น ส่งเสริมให้พนักงานเล็งเห็นถึงความสำคัญของการ ทำงานเสร็จตามกำหนดเวลาและสร้างแรงจูงให้กับพนักงานให้มากขึ้น

6) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 4 คือ ด้านมัตตัญญูตา ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เจ้าหน้าที่พนักงานที่รับผิดชอบด้านประกันรณาคบคัใน อำเภอสรรราช จังหวัดชลบุรี ควรส่งเสริมกิจกรรมให้พนักงานมี ส่วนร่วมกับชุมชนให้มากขึ้น เพื่อจะได้ศึกษาความต้องการของประชาชน พนักงาน ของรัฐที่ต้องเข้ามาดูแลประชาชนอย่างใกล้ชิดเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในชุมชน

7) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 4 คือ ด้านบุคลัญญูตา ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เจ้าหน้าที่พนักงานที่รับผิดชอบด้านประกันรณาคบคัใน อำเภอสรรราช จังหวัดชลบุรี ส่งเสริมและพัฒนา บุคลิกภาพให้กับพนักงานโดยจัดโครงการให้มีอบรมบุคลิกภาพเพื่อยกระดับตนเอง รักษาและพัฒนาต่ออีกไปให้ถึงที่สุด และส่งเสริมให้ผู้นำขององค์กรรู้จักวางแผนในการ ใช้คนให้ถูกกับงานมีการประชุม ประกาศเกียรติคุณ และมอบเกียรติบัตร

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและข้อค้นพบ จากการวิจัยและอภิปรายผลแล้วสามารถสรุป ผลโดยแบ่งเป็น 2 ระดับ ประกอบด้วย

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการศึกษา การปฏิบัติงานการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมอยู่ในระดับที่มาก ดังนั้น ประชาชนที่ทำประกันภัยรณมีความพอใจในนโยบายภาครัฐ และถือว่ามีค่าเป็นที่ยอมรับทุกด้านควรมี ประกันภัยทั้งภาคบังคับและภาคสมัครใจ และมีเจ้าหน้าที่ได้ให้ความรู้ในการทำประกันภัยรณ อย่างดี อีกทั้งยังพึงพอใจในเรื่องค่าสินไหมทดแทนอีกทั้งยังพอใจกับระยะเวลาที่ได้รับค่าชดเชยค่าเสียหายใน ส่วนแรกทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบังคับใช้กฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากร ถ และเห็นว่ามีประโยชน์ในการบังคับให้รถทุกคันต้องทำประกันภัยรณ ซึ่งค่าเฉลี่ยที่มากในด้านเพศ คือด้านปริสสัญญาตา ด้านอายุ คือ ด้านกาลัญญาตา ด้านการศึกษา คือด้านบุคคลัญญาตา ด้านอาชีพคือ ด้าน ปริสสัญญาตา ส่วนด้านที่มีความเห็นที่แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญ 0.05 คือด้านบุคคลัญญาตา และอัตตัญญาตา ทางด้านอาชีพ ด้านค่าเฉลี่ยที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ด้านอัตตัญญาตา ทางด้านเพศ ด้านอัตตัญญาตา ทางด้านอายุ ด้านอัตตัญญาตา ด้านการศึกษา ด้านบุคคลัญญาตา ทางด้านอาชีพ ด้าน กาลัญญาตา ทางด้านรายได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านธัมมัญญาตา คือ การเป็นผู้รู้จักเหตุ สำหรับการวิเคราะห์ สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น การให้ความรู้ การทำความเข้าใจการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา เกิดจาก ตัวบุคคลผู้ใช้รถ ที่ไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ ส่วนมากรถจักรยานยนต์ เป็นส่วนใหญ่ที่ ไม่เข้าใจว่า เพราะเหตุใดจึงต้องมีประกันภัยรณยนต์ภาคบังคับเพื่ออะไร

ด้านอัตตัญญาตา เป็นผู้รู้จักผล คือ ความรู้ความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการดำเนินนโยบาย ภาครัฐนั้นต้องมีการสื่อสารเพื่อให้เข้าใจ วัตถุประสงค์ของการทำงานก่อนเริ่มงาน วิเคราะห์ทำความเข้าใจกับ วัตถุประสงค์ หลักการของการบริหารงานบุคคล เป็นการกำหนดวิธีการหรือการแนวทางใน การดำเนินงานขององค์กรตามภารกิจ และจุดมุ่งหมายของการวางแผนงานซึ่งผู้บริหารต้องวิเคราะห์ ความเป็นไปของสภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน เพื่อให้ทราบถึงความต้องการขององค์กรใน การที่จะบริหารงานในส่วนต่าง ๆ ส่งเสริมให้บุคลากรเข้าใจทิศทางการทำงานและแรงจูงใจและมีความรู้สึกรักกับสิ่งที่ทำ

ด้านอัตตัญญาตา เป็นผู้รู้จักตน คือ การพัฒนาตนเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถในการทำงาน นั้น ต้องเปิดใจรับฟังความคิดเห็น รับคำแนะนำจากผู้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงาน และนำมาปรับปรุง

ให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งการฝึกอบรมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเพิ่มพูนความรู้ และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเพราะเป็นการจัดเตรียมคน ให้มีความรู้ความสามารถมีประสบการณ์ และความชำนาญที่เหมาะสมสำหรับการทำงานการพัฒนาบุคลากร เป็นการสร้างความเชื่อมั่นทางคุณภาพ เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจให้ทุกคนมีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลง มุ่งสร้างความร่วมมือช่วยเหลือ

ด้านมัตตัญญูตา เป็นผู้รู้จักประมาณ คือ รู้จักประมาณศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการประมาณทรัพยากรทางการศึกษาที่มีอย่างจำกัด ประมาณศักยภาพ ประมาณวัตถุดิบที่มีคือตัวผู้เรียนผู้บริหารจัดระบบและกลไกการจัดทำนโยบายและแผนงบประมาณ อย่างเหมาะสมคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ต้องมีการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพ ต้องมีการจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรอย่างเหมาะสมและเพียงพอต่อสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน

ด้านกาลัญญูตา เป็นผู้รู้จักกาล การบริหารเวลาในการทำงานต้องจัดลำดับเรื่องที่จะสื่อสาร โดยให้ความสำคัญกับเรื่องเร่งด่วนก่อน เพื่อให้การจัดการเกิดได้รวดเร็วและเหมาะสม ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ การทำงานมีการวางแผนล่วงหน้า เพื่อให้ทันตามกำหนดการไม่ให้เกิดความล่าช้า ปรับเปลี่ยนการทำงานตามนโยบาย ทำงานในส่วนเร่งด่วนก่อน ไม่ยึดติดรูปแบบการทำงานเดิม ผู้นำที่ดีจะต้องเป็นผู้นำที่รู้จักเวลาเหมาะสมในการทำกิจการทุกอย่าง อย่างถูกต้อง รู้จักบริหารเวลาให้เหมาะสมรู้จักคุณค่าของเวลา รู้จักการวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ตามการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างถูกต้อง ผู้นำนั้นก็ย่อมจะสามารถนำพาหมู่คณะ และองค์กรไปสู่ความสำเร็จ และมีความสุขได้

ด้านปริสัญญูตา เป็นผู้รู้จักบริษัท การเข้าใจบริบทของปัญหาต้องหาสาเหตุแห่งปัญหานั้น สามารถที่จะคิดวิเคราะห์ปัญหาจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ว่าสิ่งไหนเป็นปัญหาหลัก และสิ่งไหนเป็นปัญหารอง และถ้าหาทางแก้ไขให้ตรงจุดโดยคำนึงถึงผลกระทบ จากการแก้ปัญหา การสร้างเครือข่ายวิชาการให้เกิดความเข้มแข็งตลอดจน สามารถส่งเสริมการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ร่วมกับชุมชน โดยใช้หลักการรู้จักชุมชน และเข้ามาประยุกต์ใช้ ผู้บริหารควรเข้าถึงชุมชน รู้จักผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีของชุมชน การมีส่วนร่วมทั้งในการพัฒนาชุมชนสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีขึ้นให้เกิดขึ้นในสังคมทำให้การดำเนินงาน ทุกอย่างเป็นไปด้วยการที่ได้รับความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

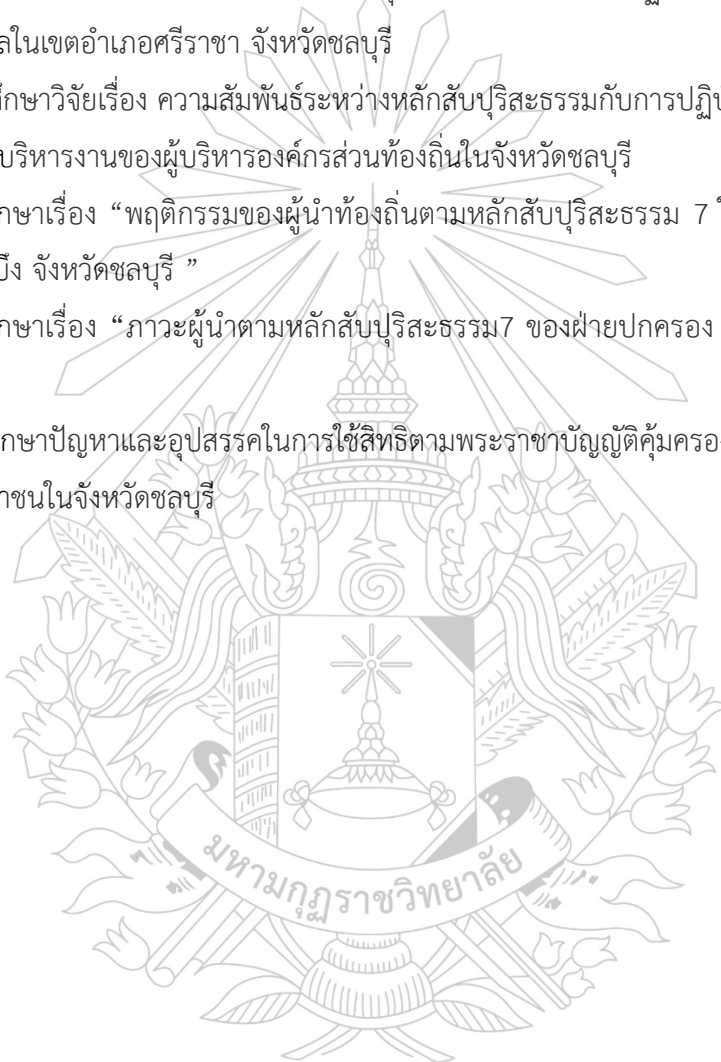
ด้านบุคคลัญญูตา เป็นผู้รู้จักบุคคล การปฏิบัติงานอาจจะต้องวางตัวให้เหมาะสม ให้ความสำคัญเคารพผู้บังคับบัญชา ต้องอ่อนน้อมต่อผู้อาวุโส และสนับสนุนเพื่อนร่วมงานจะต้องรู้จักผู้เรา ให้เกียรติต่อผู้อื่น และเอาใจเข้ามาใส่ใจเรา ซึ่งต้องทำการบำรุงรักษาให้บุคคลเหล่านั้นคงอยู่ทำงานกับองค์กรให้นานที่สุด รวมถึงการใช้กลยุทธ์ที่สามารถใช้ ดึงดูดใจบุคคลเหล่านี้ให้สร้างงานที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้นำที่ดีจะต้องรู้จักเลือกบุคคลผู้เป็นคนดี และผู้เป็นบัณฑิต เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง

หมู่คณะและสังคม หากเพราะการเลือกคนไม่ดี หรือคนพาล ย่อมนำมาซึ่งความหายนะแก่ตนเอง หมู่คณะและสังคม ดังนั้น ผู้นำที่ดีจึงควรพิจารณาวิเคราะห์ในการเลือกคนดี เพื่อให้สามารถนำที่จะนำความสุขความเจริญมาสู่ตนเอง หมู่คณะและองค์กรได้

5.3.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยเรื่อง การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้ทำการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาวิจัยเรื่อง เรื่อง การนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน เทศบาลในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
2. ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัปปุริสธรรมกับการปฏิบัติงานตามกระบวนการการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี
3. ศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมของผู้นำท้องถิ่นตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตตำบลหนองขาก อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ”
4. ศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาวะผู้นำตามหลักสัปปุริสธรรม7 ของฝ่ายปกครอง ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี”
5. ศึกษาวิจัยปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถของประชาชนในจังหวัดชลบุรี

บรรณานุกรม

- กิตติศักดิ์, ว., & สมานันท์, ร. (2566). ความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้เสียของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยชินวัตร.
- ณัฐมลกานต์, ไ. (2562). การสร้างความพึงพอใจแก่ประชาชนในการให้บริการของภาครัฐ. คณะสังคมศาสตร์ วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ.
- บุญช่วยศิริเกษ, ช., ศรีจันทร์, ช., พระครูปลัดจกักรพล สิริธโร, & พิมพ์อร สดเอี่ยม. (2565). สัปบุริสธรรม 7 กับการบริหารองค์กร. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง.
- พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์. (พิมพ์ครั้งที่ 31). (2561). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บริษัท สหธรรมิก จำกัด, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พัฒนา, พ., ยุพินพิทยาวัดนชัย, & จีระศักดิ์, ท. (2563). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน. สถาบันวิทยการประกอบการแห่งอยุธยา.
- พระครูปลัดอานาจ, ส. (จิตรม้น). (2566). พฤติกรรมของผู้นำท้องถิ่นตามหลักสัปบุริสธรรม 7 ในเขตตำบลหัวหนอง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น. การปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์.
- พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). (2551). ธรรมะในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ: สถาบันบันลือธรรม.
- พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). (2551). ธรรมในใจของนักบริหารไฮโซ. หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ.
- พระธรรมโกศาจารย์ (ปัญญานันทภิกขุ). (ม.ป.ป.). พจนานุกรมธรรมของท่านปัญญานันทะ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ธรรมสภา.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). (2540). พุทธธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). (2544). พุทธธรรม (ฉบับเดิม). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชมรม มก. อาวุโส.
- พระพรหมคุณาภรณ์. (2550). พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

พระอธิการไพฑูรย์, กนตสีโล (โปมิน). (2566). การประยุกต์ใช้หลักสัปปริสธรรม 7 ในการพัฒนา

ชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแขว อำเภอมือเืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด.

วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.

พูชียะห์, ม., & อริยา, ค. (2566). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วาสนา, ก., เจษฎา, ก., อัษฎา, อ., & พระครูสุวรรณคุณประสิทธิ์ สุคำภา. (2567). แนวคิดใหม่ในการ

บริการภาครัฐ: สู่การบริการที่ประชาชนเป็นศูนย์กลาง. วารสารการบริหาร การจัดการและการพัฒนาที่ยั่งยืน.

สมเกียรติ, ข. (2566). ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อประกันภัยรถยนต์

ภาคสมัครใจของผู้บริโภคในเขตอำเภอมือเือง จังหวัดชลบุรี. วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชล
พาณิชย์การ.

สุธิญา, พ. (2568). การบริหารงานราชการไทย: แนวคิดและทิศทางจากการวิเคราะห์เชิงประจักษ์.

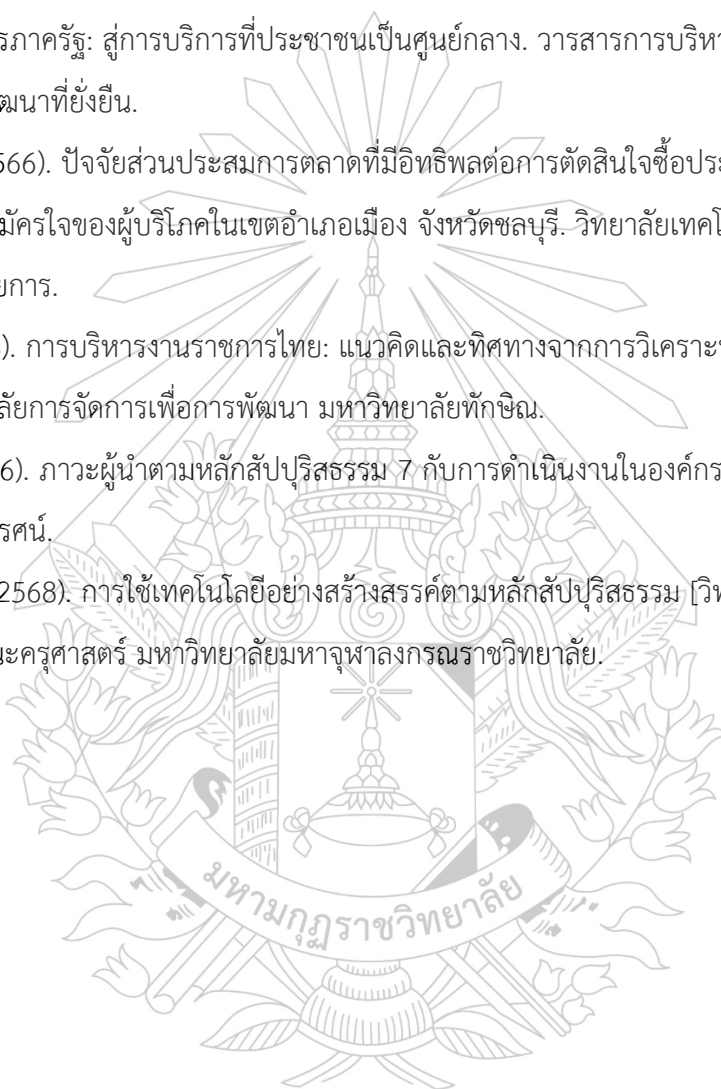
วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ.

อดิศักดิ์, จ. (2566). ภาวะผู้นำตามหลักสัปปริสธรรม 7 กับการดำเนินงานในองค์กร. วารสารชัยมงคล

ปริทรรศน์.

เทพศิริพันธ์, ว. (2568). การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ตามหลักสัปปริสธรรม [วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต]. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.

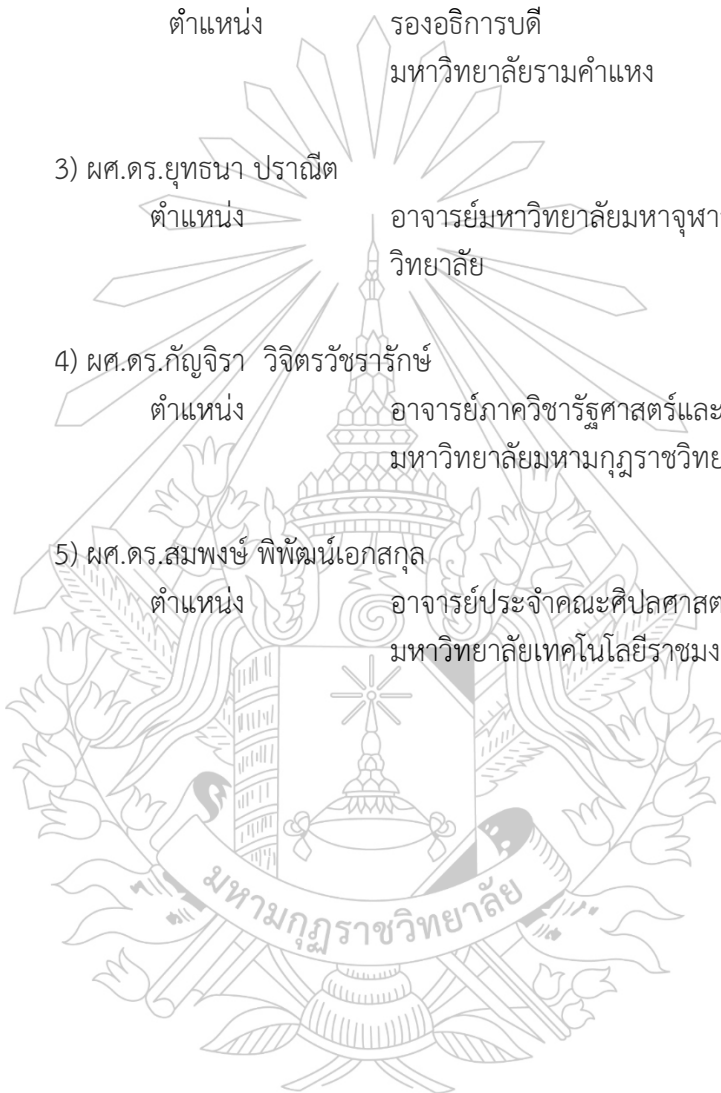
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) รศ.ดร.สุกิจ ชัยมุสิก
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- 2) ผศ.ดร.สมภาพ ระงับทุกข์
ตำแหน่ง รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- 3) ผศ.ดร.ยุทธนา ปราณิต
ตำแหน่ง อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย
- 4) ผศ.ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์
ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชารัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- 5) ผศ.ดร.สมพงษ์ พิพัฒน์เอกสกุล
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ที่ อว ๗๔๐๘/ว๗๔๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถนนวิสุทธิกษัตริย์

ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC)

เรียน พระครูสุตสารบัณฑิต, ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ด้วย นางสาวเสาวลักษณ์ ตันถาวร เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๔ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถบังคับตามหลักสัปบุริธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี (Implementation of the government policy on compulsory car insurance in accordance with the principle of Sappuritham 7 in Sriracha District, Chonburi Province)” มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนวิทยานิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ จึงเรียนมาขอรบกวน เพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) ดังกล่าว ให้แก่นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเขียนงานวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(พระมหาสุรไกร ชินพุทธสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

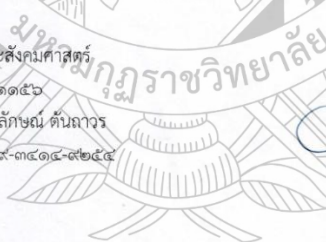
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวเสาวลักษณ์ ตันถาวร

โทร. ๐๙-๗๑๓๑-๖๑๕๕, ๐๙-๓๔๑๔-๙๒๕๕

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) โทร. ๑๑๕๖

ที่ อว ๗๕๐๘/ว๗๕๑

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติเป็นผู้อนุมัติตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร ผศ.ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์

ด้วย นางสาวเสาวลักษณ์ ตันถาวร เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๔ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปบุริธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี (Implementation of the government policy on compulsory car insurance in accordance with the principle of Sappuritham 7 in Sriracha District, Chonburi Province)” มีความประสงค์ขออนุมัติให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมมาเพื่อขออนุมัติให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) แก่นักศึกษาเพื่อกรเก็บข้อมูลงานเขียนวิทยานิพนธ์ต่อไป ซึ่งกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อด้วยตนเองในภายหลังอีกครั้ง

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(พระมหาสุรไกร ชินพทธีสิริ, ผศ.)
คณบดีคณะสังคมศาสตร์

ประเมินแล้ว

ณ

ผศ.ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์

มหาวิทยาลัยบูรพา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) โทร. ๑๑๕๖

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๗๙๑

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC)

เรียน พระมหาอรุณ ปญญารุโณ, ผศ.ดร.

ด้วย นางสาวเสาวลักษณ์ ดันถาวร เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๔ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปบุริธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี (Implementation of the government policy on compulsory car insurance in accordance with the principle of Sappuritham 7 in Sriracha District, Chonburi Province)” มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะสังคมศาสตร์ จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) แก่นักศึกษาเพื่อการเก็บข้อมูลงานเขียนวิทยานิพนธ์ต่อไป ซึ่งกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อด้วยตนเองในภายหลังอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

๕.๕๕๕๕๕๕
๕.๕๕๕๕๕๕

(พระมหาสุรไกร ชื่นพทธิสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๔๘ ถนนสายนครชัยศรี
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๖๐
www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๔๐๘/ว๐๗๔๑

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร รศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ด้วย นางสาวเสาวลักษณ์ ต้นถาวร เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๔ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปบุริธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี (Implementation of the government policy on compulsory car insurance in accordance with the principle of Sappuritham 7 in Sriracha District, Chonburi Province)” มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนวิทยานิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมายังท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) ดังกล่าว ให้แก่นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเขียนงานวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อขอความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรกร ชินพุทธสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวเสาวลักษณ์ ต้นถาวร

โทร. ๐๙-๗๑๓๑-๖๑๔๕, ๐๙-๓๔๑๔-๙๒๕๔

(รศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ)

ที่ อว ๗๕๐๘/ว๐๗๕๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถนนวิสุทธิกษัตริย์

ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร ผศ.ดร.สมพงษ์ พิพัฒน์เอกสกุล อาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ด้วย นางสาวเสาวลักษณ์ ดันถาวร เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๔ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถบังคับตามหลักปรัชญาธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี (Implementation of the government policy on compulsory car insurance in accordance with the principle of Sappuritham 7 in Sriracha District, Chonburi Province)” มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนวิทยานิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมายังท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) ดังกล่าว ให้แก่นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเขียนงานวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อขอความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรไกร ชินพิทักษ์, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวเสาวลักษณ์ ดันถาวร

โทร. ๐๙-๗๑๓๑-๖๑๕๕, ๐๙-๓๔๑๔-๙๒๕๕

ส.ร.ว.
(ผศ.ดร. รณพวิทย์ วิจิตรพงศ์)

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

แบบสอบถามการวิจัย

การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม ๗

ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลทางการวิจัย และการศึกษาเพื่อประกอบการศึกษา ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในด้านของการวิเคราะห์การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ดังนั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูล ดังกล่าวมาวิเคราะห์ในเชิงสถิติต่อไป และผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามชุดที่ 1 ซึ่งมีข้อคำถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน มีส่วนประกอบดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำประกันภัยรและการได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากรถ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ส่วนที่ 3 ข้อมูลต่าง ๆ ของการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับ ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ส่วนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถของประชาชนในจังหวัดชลบุรี

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความจริงของท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() 18 - 27 ปี

() 28 - 37 ปี

() 38 - 47 ปี

() 48 - 57 ปี

() 58 ปี ขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

() รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง

() ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย

() นิสิต / นักศึกษา

() อาชีพแม่บ้าน / พ่อบ้าน

5. รายได้ต่อเดือน

() ต่ำกว่า 15,000 บาท

() 15,001 - 20,000 บาท

() 20,001 - 25,000 บาท

() 25,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำประกันภัยรถและการได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากรถ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความอย่างละเอียดแล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการทำประกันภัยรถและการได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากรถ

1. ประเภทของการทำประกันภัยรถ

() ประเภท 1

() ประเภท 2

() ประเภท 3

() ภาคบังคับ

() ไม่ได้ทำ

2. ประเภทของรถที่ขับขี่ในขณะเกิดอุบัติเหตุ

() รถจักรยาน / ล้อเลื่อน

() รถจักรยานยนต์

() รถสามล้อเครื่อง

() รถอีแต่น / รถไถนา

() รถยนต์ 4 ล้อ

() รถยนต์ 6 ล้อ

() รถยนต์ 10 ล้อ

() อื่น ๆ (ระบุ).....

3. ผู้ได้รับอุบัติเหตุคือ

() เป็นผู้ขับขี่

() เป็นผู้โดยสาร

() ผู้เดินถนน

() อื่น ๆ (ระบุ)

4. ประเภทของการเกิดอุบัติเหตุ
 - () ล้มเอง / คว่ำเอง
 - () ชนกับสิ่งกีดขวางอื่น ๆ เช่น เสาไฟ ต้นไม้ เป็นต้น
 - () ชนกับยานพาหนะด้วยกัน
 - () เดินถนนแล้วรถมาชน
5. การป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุ
 - () สวมใสหมวกนิรภัย
 - () คาดเข็มขัดนิรภัย
 - () ไม่ได้ใช้
6. ระดับความรุนแรงของการบาดเจ็บ
 - () มีอันตรายอาจถึงตายได้ภายในเวลาเป็นนาที
 - () มีอันตรายอาจถึงตายได้ภายในเวลาเป็นชั่วโมง
 - () บาดเจ็บไม่รุนแรงมากแต่อาจถึงตายได้ภายในเวลาหลายวันหลังเกิดเหตุ
 - () ไม่รุนแรง
7. ลักษณะของการบาดเจ็บที่ได้รับจากอุบัติเหตุจากรถ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () ไม่มีบาดแผลตามร่างกายแต่มีอาการอื่นร่วม
 - () มีเฉพาะบาดแผลตามร่างกาย
 - () มีการหักของกระดูกแขนขา
 - () มีอวัยวะภายในไหล่ออกมานอกร่างกาย
 - () มีบาดแผลที่ศีรษะ
 - () รู้สึกตัวดี เมื่อมาถึงโรงพยาบาล
 - () ไม่รู้สึกตัวเมื่อมาถึงโรงพยาบาล
 - () เสียชีวิตขณะนำส่ง หรือหลังให้การปฐมพยาบาลขั้นต้น
8. การรักษาพยาบาลที่ได้รับ
 - () ได้รับการปฐมพยาบาล และแพทย์อนุญาตให้กลับบ้านโดยไม่ต้องทำแผลทุกวัน
 - () ได้รับการปฐมพยาบาล ละต้องทำแผลทุกวัน ที่โรงพยาบาลสถานบริการใกล้บ้าน
 - () ได้รับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นและรับนอนในโรงพยาบาล
 - () ได้รับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และให้ส่งไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลศูนย์
 - () เสียชีวิตให้กลับบ้าน
 - () ไม่ได้รับบาดเจ็บและแพทย์อนุญาตให้กลับบ้านได้

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความอย่างละเอียดแล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่เป็น ระดับความพึงพอใจให้ตรงกับความรู้สึกของท่าน โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

5 = พึงพอใจมากที่สุด

4 = พึงพอใจมาก

3 = พึงพอใจปานกลาง

2 = พึงพอใจน้อย

1 = พึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อที่	การใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านสถานที่และบริการ						
1	ความสะดวกในการเดินทางมาติดต่อกับบริษัทประกันภัย					
2	สถานที่ มีความสะอาด เป็นระเบียบ สาธารณูปโภค สะอาดปลอดภัย					
3	เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส พุดจาสุภาพเรียบร้อย					
4	เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนอย่างเต็มความสามารถ					
5	การจัดสถานที่มีความเหมาะสม เช่น มีป้ายบอกอย่างชัดเจน มีแผนผังในการติดต่อที่จอดรถเพียงพอ มีความสะอาด และมีการเว้นระยะห่างตามมาตรการความปลอดภัยของการแพร่กระจายเชื้อโควิด 19					
ด้านงานค่าสินไหมทดแทน						
1	ค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายอย่างอื่นไม่เกิน 50,000 บาท ในกรณีได้รับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย แต่ไม่ถึงกับสูญเสียอวัยวะหรือ ทุพพลภาพ					

ข้อที่	การใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2	กรณีที่ได้รับจำนวนเงินคุ้มครอง 200,000 บาท ต่อหนึ่งคน ในกรณีได้รับความเสียหายต่อร่างกาย หรือ อนามัย ถึงกับสูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพ					
3	กรณีที่ จำนวนเงินคุ้มครองสูงสุด 200,000 บาท ต่อหนึ่งคนในกรณีเสียชีวิต					
4	ระยะเวลาในการได้รับค่าเสียหายส่วนเบื้องต้นจากบริษัทประกันภัย					
5	ระยะเวลาในการได้รับค่าเสียหายส่วนเกินจากบริษัทประกันภัย					
6	ความรวดเร็วในการจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้กับท่าน					
7	ความยุติธรรมในการพิจารณาจ่ายค่าสินไหมทดแทน					
8	ความตรงต่อเวลาในการจ่ายค่าสินไหมทดแทน					

ตอนที่ 3 เสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

= ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ =

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ใน
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

2. แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยแบ่งเป็น

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการ การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวเสาวลักษณ์ ตันถาวร

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการปกครอง

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ : _____
 อายุ : _____
 วุฒิทางการศึกษา : _____
 ตำแหน่ง : _____
 วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ : _____
 เวลา : _____

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับ “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” มีทั้งหมด 7 ประเด็น ดังนี้

- ประเด็นที่ 1 ท่านมีความพึงพอใจหลักสัปปุริสธรรม 7 ในการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามรัฐธรรมนูญ เป็นผู้รู้จักเหตุ.....
- ประเด็นที่ 2 ท่านมีความพึงพอใจหลักสัปปุริสธรรม 7 ในการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามรัฐธรรมนูญ เป็นผู้รู้จักผลอย่างไร.....
- ประเด็นที่ 3 ท่านมีความพึงพอใจหลักสัปปุริสธรรม 7 ในการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามรัฐธรรมนูญ เป็นผู้รู้จักตนอย่างไร.....
- ประเด็นที่ 4 ท่านมีความพึงพอใจหลักสัปปุริสธรรม 7 ในการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามรัฐธรรมนูญ เป็นผู้รู้จักประมาณอย่างไร.....
- ประเด็นที่ 5 ท่านมีความพึงพอใจหลักสัปปุริสธรรม 7 ในการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามรัฐธรรมนูญ เป็นผู้รู้จักกาอย่างไร.....
- ประเด็นที่ 6 ท่านมีความพึงพอใจหลักสัปปุริสธรรม 7 ในการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามรัฐธรรมนูญ เป็นผู้รู้จักบริษัท อย่างไร.....
- ประเด็นที่ 7 ท่านมีความพึงพอใจหลักสัปปุริสธรรม 7 ในการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรภาคบังคับตามรัฐธรรมนูญ เป็นผู้รู้จักบุคคล อย่างไร.....

ภาคผนวก ค
ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์เป็นรายข้อ (IOC) ของแบบสอบถาม
เรื่อง การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในอำเภอศรี
ราชา จังหวัดชลบุรี

	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปและแปลผล		
	1	2	3	4	5	รวม	ค่า IOC	แปลผล
1. 1. ด้านธัมมัญญตาการรู้จักเหตุ								
1) ท่านทราบว่าการทำประกันภัยรณภาคบังคับ มีประโยชน์	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
2) ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทำประกันภัยรณภาคบังคับหรือไม่	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
3) ท่านทราบว่าประเภทของการทำประกันภัยรณมี 2 แบบ คือ 1 ภาค 1) บังคับ 2 .ภาคสมัครใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. 2. ด้านอรรถัญญตา การรู้จักผล								
1) การจัดเจ้าหน้าที่สายตรวจออกตรวจตรา ตามท้องที่ และชุมชนต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2) เจ้าหน้าที่ไปถึงที่เกิดเหตุอย่างรวดเร็ว สามารถระงับเหตุ และแก้ปัญหาให้แก่ ประชาชน ด้วยกริยาและวาจาอันเป็นมิตร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3) ท่านจำเป็นต้องทำประกันภัยรณหรือไม่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.ด้านอรรถัญญตา การรู้จักตน								
4) ท่านปฏิบัติตามกฎข้อบังคับในการทำประกันภัยรณภาคบังคับคนร้ายตลอดจนมี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
หากท่านเกิดข้อสงสัยมีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ปฏิบัติหน้าที่อธิบายข้อสงสัยของท่านอย่างดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
เจ้าหน้าที่ให้บริการมีความกระตือรือร้นในการให้บริการ เพื่อ ประโยชน์แก่ท่านอย่างเต็มความสามารถ	+1	+1	+1	0	0	3	0.๖0	ใช้ได้

	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปและแปลผล		
	1	2	3	4	5	รวม	ค่า IOC	แปลผล
4. ด้านมัตตัญญูตา การรู้จักประมาณ								
ท่านรับทราบเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่จะได้รับ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
ท่านทราบค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายอย่างอื่น ไม่เกิน 50,000	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
ท่านทราบกรณีที่ได้รับจำนวนเงินคุ้มครอง 200,000 บาท ต่อหนึ่งคน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. ด้านกาลัญญูตา การรู้จักเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ท่านทราบระยะเวลาในการได้รับค่าเสียหายส่วนเบื้องต้นจากบริษัทประกันภัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ท่านคิดว่าเวลาที่จ่ายค่าสินไหมมีความยุติธรรมในการพิจารณาจ่ายค่าสินไหมทดแทน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. ด้านปริสัญญูตา การรู้จักชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ท่านได้รับความเสมอภาคในการให้บริการของเจ้าหน้าที่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ท่านเคยเห็นมีหน่วยงานมาให้ความรู้ในชุมชน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
7. ด้านปุกคัลญูตา การรู้จักบุคคล								
ท่านได้รับความเป็นธรรมในการทำประกันภัยรถภาคบังคับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
เมื่อไม่ได้รับความเป็นธรรมท่านสามารถร้องทุกข์ได้	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
ท่านศึกษาด้านประกันภัยรถภาคบังคับ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้

ผลการหาค่าตรงตามเนื้อหา

(CVI: Content Validity Index)

เรื่อง การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในอำเภอ
ศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ประเด็นสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่				
	1	2	3	4	5
ท่านคิดว่าการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพน้ำประปา มีการให้โอกาสประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมมากน้อยแค่ไหน และในกรณีที่ท่านเคยมีส่วนร่วม ท่านรู้สึกว่าคุณภาพน้ำประปาได้รับการพิจารณาหรือไม่	4	4	4	4	4
ในการวางแผนปฏิบัติงานสำหรับการปรับปรุงคุณภาพน้ำประปา ท่านเคยได้รับข้อมูลหรือมีโอกาสเข้าร่วมในกระบวนการวางแผนดังกล่าวบ้างหรือไม่ หากเคย ท่านคิดว่าการนำความคิดเห็นของประชาชนมาประยุกต์ใช้ในแผนงานอย่างไร	4	4	4	4	4
เมื่อโครงการปรับปรุงคุณภาพน้ำประปาดำเนินการเสร็จสิ้น คุณรู้สึกว่าได้ประโยชน์จากการปรับปรุงนี้หรือไม่ หากได้รับผลประโยชน์ท่านสามารถบอกได้หรือไม่ว่าเป็นประโยชน์ในด้านใดบ้าง และท่านรู้สึกว่าผลประโยชน์นั้นมีความยุติธรรมต่อประชาชนทุกกลุ่มหรือไม่	4	4	4	4	4
ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานหรือการประเมินผลการปรับปรุงคุณภาพน้ำประปาหรือไม่ และท่านคิดว่าการติดตามประเมินผลนั้น มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะผลการดำเนินงานอย่างไร	4	4	4	4	4
ท่านคิดว่าการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงการให้บริการและ มีการให้โอกาสประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมมากน้อยแค่ไหน และในกรณีที่ท่านเคยมีส่วนร่วม ท่านรู้สึกว่าคุณภาพการให้บริการได้รับการพิจารณาหรือไม่	4	4	4	4	4
ในการวางแผนปฏิบัติงานสำหรับท่านเคยได้รับข้อมูลหรือมีโอกาสเข้าร่วมในกระบวนการวางแผนดังกล่าวบ้างหรือไม่ หากเคย ท่านคิดว่าการนำ	4	4	4	4	4

ประเด็นสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่				
	1	2	3	4	5
ความคิดเห็นของประชาชนมาประยุกต์ใช้ในแผนงานอย่างไร					
เมื่อโครงการปรับปรุงคุณภาพ และดำเนินการเสร็จสิ้น คุณรู้สึกว่าได้ประโยชน์จากการปรับปรุงนี้หรือไม่ หากได้รับผลประโยชน์ท่านสามารถบอกได้หรือไม่ว่าเป็นประโยชน์ในด้านใดบ้าง และท่านรู้สึกว่าการประโยชน์นั้นมีความยุติธรรมต่อประชาชนทุกกลุ่มหรือไม่	4	4	4	4	4
ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานหรือการประเมินผลการปรับปรุงคุณภาพหรือไม่ และท่านคิดว่าการติดตามประเมินผลนั้น มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะผลการดำเนินงานอย่างไร	4	4	4	4	4
CVI = 4/4 = 1.00					

ภาคผนวก ง
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Cronbach's Alpha

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.979	20

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	75.60	154.524	.815	.978
A2	75.47	155.844	.795	.978
A3	75.37	152.861	.846	.978
A4	75.57	153.978	.873	.978
A5	75.50	157.224	.783	.979
B1	75.67	151.540	.884	.977
B2	75.60	154.248	.830	.978
B3	75.63	154.102	.874	.978

B4	75.60	153.559	.771	.978
B5	75.53	152.533	.868	.978
C1	75.53	154.395	.818	.978
C2	75.53	151.706	.820	.978
C3	75.60	153.421	.824	.978
C4	75.53	152.189	.838	.978
C5	75.57	154.737	.828	.978
D1	75.43	155.357	.799	.978
D2	75.47	151.361	.884	.977
D3	75.50	154.534	.785	.978
D4	75.70	155.045	.834	.978
D5	75.73	149.651	.904	.977

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
79.53	170.051	13.040	20

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว ๗๙๐๘/๐๘๓๔

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถนนสายนครชัยศรี

ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ (Try out)

เจริญพร นายภิญโญ ทรัพย์เจริญ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาสีห์ อำเภอลวกแดง จังหวัดระยอง

ด้วย นางสาวเสาวลักษณ์ ดันถาวร เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๔ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถบังคับตามหลักสัปปริสธรรม ๗ ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี (Implementation of the government policy on compulsory car insurance in accordance with the principle of Sappuritham 7 in Sriracha District, Chonburi Province)” มีความประสงค์ขออนุญาตเพื่อเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ (Try out) สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนงานวิทยานิพนธ์จำนวน ๓๐ ตัวอย่าง ระหว่างวันที่ ๑-๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ดังนั้น ทางหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมายังท่านเพื่อขออนุญาตเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ (Try out) ดังกล่าว ให้แก่นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเขียนงานวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต จักขอบคุณยิ่ง

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรไกร ชินพหิสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๓๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวเสาวลักษณ์ ดันถาวร

โทร. ๐๙-๗๓๓๑-๖๑๙๕, ๐๙-๓๔๑๔-๙๒๕๕

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๙๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถ.ศาลา-นครชัยศรี

ต.ศาลา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

เจริญพร นายรัช ทรัพย์ศิริ ประธานกรรมการบริหารมิตรแท้ปอวิน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ด้วย นางสาวเสาวลักษณ์ ดันถาวร เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๔ หลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรถบังคับตามหลักสัปบุริธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี (Implementation of the
government policy on compulsory car insurance in accordance with the principle of
Sappuritham 7 in Sriracha District, Chonburi Province)” มีความประสงค์เข้าสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมมา
เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ให้สมบูรณ์ต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรไกร ชินพหุสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวเสาวลักษณ์ ดันถาวร

โทร. ๐๙-๗๑๓๑-๖๑๕๕, ๐๙-๓๔๑๔-๙๒๕๔

ที่ อว ๗๙๐๘/๐๙๕๗

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถ.ศาลายา-นครชัยศรี

ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๓๐

โทร. ๐๒-๕๔๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๔๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเข้าพื้นที่แจกแบบสอบถามเก็บข้อมูล

เจริญพร นายนำพงศ์ เอี้ยวสีหยก ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๗ ตำบลบ่อวิน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ด้วย นางสาวเสาวลักษณ์ ต้นถาวร เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๐๑๔ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปบุริธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี (Implementation of the government policy on compulsory car insurance in accordance with the principle of Sappuritham 7 in Sriracha-District, Chonburi Province)” มีความประสงค์เข้าพื้นที่แจกแบบสอบถามเก็บข้อมูล เพื่อใช้ในงานเขียนวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของนักศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมายังท่านเพื่อขออนุญาตเข้าพื้นที่แจกแบบสอบถามเก็บข้อมูล สำหรับใช้ในงานวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรไกร ชินพุทธสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๐/๗

๒๐/๗

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวเสาวลักษณ์ ต้นถาวร

โทร. ๐๙-๗๑๓๑-๖๑๙๕, ๐๙-๓๔๑๔-๙๒๕๔

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๙๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถ.ศาลา-นครชัยศรี

ต.ศาลา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์
เจริญพร นายไพรัช ปรางทอง คณะกรรมการหมู่บ้านตำบลบ่อวิน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ด้วย นางสาวเสาวลักษณ์ ดันถาวร เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๔ หลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี (Implementation of the
government policy on compulsory car insurance in accordance with the principle of
Sappuritham 7 in Sriracha District, Chonburi Province)” มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมมา
เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ให้สมบูรณ์ต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรโกธ ชินพุทธสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวเสาวลักษณ์ ดันถาวร

โทร. ๐๙-๗๑๓๓๑-๖๑๙๕๕, ๐๙-๓๔๑๔๔-๙๒๕๕๔

๑/๙/๖๘

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๙๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถนนวิภาวดีรังสิต

ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๕๔๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๔๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

เจริญพร นายชูเกียรติ เทพาริณันท์ อดีตนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อวิน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ด้วย นางสาวเสาวลักษณ์ ต้นถาวร เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๔ หลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยรถบังคับตามกฎหมายหลักสี่ปรัศธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี (Implementation of the
government policy on compulsory car insurance in accordance with the principle of
Sappuritham 7 in Sriracha District, Chonburi Province)” มีความประสงค์เข้าสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมมา
เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ให้สมบูรณ์ต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรไกร ชินพุทธสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวเสาวลักษณ์ ต้นถาวร

โทร. ๐๙-๗๑๓๑-๖๑๙๕, ๐๙-๓๔๑๔-๙๒๕๔

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๙๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถนนศาลายา-นครชัยศรี
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๕๔๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๔๔-๖๐๖๐
www.mbu.ac.th

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

เจริญพร นายบัญชา ผลานิสงส์ ผู้อำนวยการบริษัทมิตรแท้บ่อวิน อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี

ด้วย นางสาวเสาวลักษณ์ ตันถาวร เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๔ หลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน
ประกันภัยภาคบังคับตามกฎหมายหลักปฏิบัติธรรม ๗ ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี (Implementation of the
government policy on compulsory car insurance in accordance with the principle of
Sappuritham 7 in Sriracha District, Chonburi Province)” มีความประสงค์เข้าสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมมา
เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ให้สมบูรณ์ต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรไกร ชินพิทักษ์, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

นันทกมล อหะโศก
วิศัลยา พงษ์นิคม

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวเสาวลักษณ์ ตันถาวร

โทร. ๐๙-๗๑๑๑-๖๑๕๕, ๐๙-๓๕๑๔-๙๒๕๕

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๙๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถ.ศาลายา-นครชัยศรี

ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๕๔๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๔๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

เจริญพร นายยงยุทธ ตันถาวร ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๙ ตำบลเขาคันทรงอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ด้วย นางสาวเสาวลักษณ์ ตันถาวร เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๔ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี (Implementation of the government policy on compulsory car insurance in accordance with the principle of Sappuritham 7 in Sriracha District, Chonburi Province)” มีความประสงค์เข้าสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะสังคมศาสตร์ จังเจริญพรมมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาให้สมบูรณ์ต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ ชักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรไกร จันทพิทธิสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ธวัชพงศ์ พันธ์ภัก

17/8/๖๘

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวเสาวลักษณ์ ตันถาวร

โทร. ๐๙-๗๑๓๑-๖๑๙๕, ๐๙-๓๔๑๔-๙๒๕๕

ภาคผนวก จ
ภาพประกอบการสัมภาษณ์

ภาพประกอบการสัมภาษณ์

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ เสาวลักษณ์ ตันถาวร

วัน เดือน ปี เกิด 1 เมษายน 2520

สถานที่เกิด จังหวัดชลบุรี

ประวัติการศึกษา พ. ศ. 2565 จบการศึกษาปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์บัณฑิต จาก มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย

ที่อยู่ปัจจุบัน 234 หมู่ที่ 7 ตำบลบ่อวิน อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี

ผลงานตีพิมพ์ -

รางวัลที่ได้รับ -

